

51182

ISSN 1044-7867

UNIWERSYTET ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1044-7867

INAUGURACJA

ROKU AKADEMICKIEGO 2010|2011

PROMOCJE DOKTORSKIE

AULA UZ, LICEALNA 9

9 listopada 2010

* * *

Dzięki Centrum Komputerowemu,
Biuro Promocji ma możliwość
przebadania wszystkich młodych ludzi,
którzy złożyli dokumenty na UZ.
W tym roku nasze ankiety wypełniło
1530 kandydatów na studia - jest to
o kilkadziesiąt osób więcej niż rok
temu. Bardzo nas to cieszy, bo dzięki
wynikom badań, które prowadzimy
już od kilku lat, mamy możliwość
wyboru najbardziej efektywnych
narzędzi promocyjnych. Wiedza, które
z podejmowanych działań przekładają
się na kandydatów, którzy ostatecznie
zostają naszymi studentami jest
bezcenna. Pozwala na racjonalne
wydatkowanie środków na reklamę,
która jest niezwykle kosztowna,
a chętnych do „wyciągnięcia”
tych pieniędzy z uczelnianej kasy
jest bardzo wielu. Każdemu, kto
jest zainteresowany wynikami
tegorocznych badań BP polecam
artykuł pt.: Jak promować?, który
znajduje się na str. 14.

esa

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓLPRACA
Anetta Barska, Tomasz Belica, Joanna Bojarska,
Joanna Borgensztajn, Piotr Bubacz, Marek Dankowski,
Renata Grochowalska, Sławek Janusz, Dorota Krassowska,
Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Alicja Lewicka-Szczegółka, Magdalena Steciąg, Anna Urbanska,
Janina Wallis, Kinga Włoch

PROJEKT GRAFICZNY/OKŁADKA
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne
ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni.
Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.
Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów,
ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za
zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w listopadzie 2010 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIwersytet
ZIELONOGÓRSKI

REDAKCJA
ul. Licealna 9
65-417 Zielona Góra
tel. 68 328
2 5 9 3 , - 2 5 9 2 ,
- 2 3 5 4 , - 2 4 7 9

w numerze: <<

Wykład inauguracyjny prof. A. Tuchowskiego
„Wokół społecznych kontekstów twórczości Fryderyka
Chopina: więzi narodowe, pokoleniowe, rodzinne“ **4**

JOANNA BOJARSKA / Z obrad Senatu **9**

JOANNA BOJARSKA / Zarządzenia JM Rektora **11**

EWA SAPEŃKO / Sukcesy naszych pracowników **12**

ANNA URBAŃSKA / Jak promować? Czyli wyniki
ankiety przeprowadzonej wśród kandydatów na studia **14**

JUSTYNA MAGDA / Promocje doktorskie **16**

WIESŁAW HŁADKIEWICZ, ADAM ILCIÓW / Czy istnieją
i jakie są lubuskie elity? **18**

RYSZARD RYBSKI / 10 lat współpracy
w ramach sieci uczelnianej CUCEE PTS **19**

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE **20**

Wydział Artystyczny **20**

Wydział Ekonomii i Zarządzania **24**

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji **27**

Wydział Humanistyczny **29**

Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska **31**

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii **38**

Wydział Mechaniczny **41**

Wydział Nauk Biologicznych **42**

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu **47**

BIURO KARIER

ANNA ANDRYKIEWICZ / Polsko-niemieckie kolokwium **52**

OLGA BUGAJ, MARCIN FEDRO / Kieler Woche 2010 **53**

WYKŁAD INAUGURACYJNY WYGŁOSZONY
W DNIU INAUGURACJI 7 PAŹDZIERNIKA 2010 R

WOKÓŁ SPOŁECZNYCH KONTEKSTÓW TWÓRCZOŚCI FRYDERYKA CHOPINA: WIĘZI NARODOWE, POKOLENIO- WE, RODZINNE

PROF. ANDRZEJ TUCHOWSKI

Jak wiadomo, romantyzm zwykł postrzegać twórczość muzyczną bardziej w kategoriach metafizycznych niż społecznych. Szczególnie odnosiło się to do nieobciążonej pozamuzycznymi skojarzeniami - a więc słowami, tytułami czy literackimi programami - muzyki instrumentalnej, która właśnie w owej epoce zachwytu wszystkim, co ponadmaterialne i 'nieziemskie' zyskała zaszczytne miano 'muzyki absolutnej' - czyli sięgającej wyżyn absolutu. Romantyczna filozofia niemiecka, która w początkach XIX wieku uczyniła ze sztuki alternatywne wobec rozumu narzędzie poznania otaczającej nas rzeczywistości na najwyższy piedestał wyniosła właśnie muzykę. Zdaniem berlińskiego filozofa, a zarazem protestanckiego teologa Friedricha Schleiermachera to właśnie muzyka, wprowadzająca duszę w wymiar nieskończony jest paralełą religii, jej abstrakcyjna natura czyni z niej sztukę najbliższą Boga, Artur Schopenhauer zaś stwierdził wprost: muzyka - jedyna sztuka ukazująca istotę wszechrzeczy - wolę samą - jest filozofią bez nadawania pojęć¹.

Jednakże romantyzm, jako ogólnoeuropejska ideologia artystyczna, a zarazem orientacja filozoficzna, miał swoje lokalne, narodowe odmiany, nieuchronnie uwikłane w realia określonych sytuacji geopolitycznych. Należał do nich romantyzm polski, którego główni przedstawiciele przywiązywali do kontekstów społecznych sztuki - w tym muzyki - daleko większą uwagę, niż ich koledzy w Niemczech. Z przyczyn oczywistych, spośród wszystkich typów więzi tworzących mniejsze bądź większe wspólnoty wyróżniali jeden typ - więzi narodowe, które w przypadku Chopina dostrzeżono już w pierwszych entuzjastycznych recenzjach prasowych z jego koncertów w Warszawie. I - rzecz znamienna - autorem recenzji obwieszczałcej młodego kompozytora-wirtuoza geniuszem muzycznym był Maurycy Mochnacki - czołowy reprezentant polskiej romantycznej myśli narodowej, którego zasługi dla rozwoju tejże myśli w ciągu dziewiętnastego stulecia są ogromne². Mochnacki należał do pierwszych krytyków warszawskich przewidujących młodemu twórcy wielką przyszłość. Co więcej, fragment z recenzji z dn 12 marca 1830 roku sławiący 20-letniego kompozytora za „umysł pełen fantazji, pełen życia i bogactw dzielnej imaginacji”³ i przeciwstawiający te zalety wzgardzonej mentalności „wyschłego

> 4

1 Carl Dahlhaus, *Idea muzyki absolutnej i inne studia*, tłum. Antoni Buchner, Kraków 1988

2 Por.: Andrzej Walicki, *Polska myśl filozoficzna epoki międzypowstaniowej*, w: 700 lat myśli polskiej, red. A. Walicki, Warszawa 1978 s. 15: „Znaczenie filozoficznej teorii narodu sformułowanej przez Maurycego Mochnackiego trudno zaiste przecenić.” pisze Andrzej Walicki: „Jej wpływ był ogromny, a akceptacja tak szeroka, że w latach 40-tych stała się ona niemalże poglądem obiegowym. Wszyscy ówcześni twórcy programów 'filozofii narodowej' zgadzali się z Mochnackim”.

3 Maurycy Mochnacki, *O Chopinie*, „Kurier Polski”, 12 marca 1830, nr 97, cyt. Za: Stefan Jarociński (oprac.), *Antologia polskiej krytyki muzycznej XIX i XX wieku*, Kraków 1955, s. 65

rachmistrza”, który - jak można się domyślać - komponuje w oparciu o kalkulację raczej niż twórczą intuicję - nabiera w świetle założeń polskiej filozofii romantycznej szczególnego znaczenia. Albowiem o ile największa moc rozumu - jak pisał Mochnacki - polega na dzieleniu, o tyle fantazja - przeciwnie - „części rozdzielone spaja w całość i wszystko totalizuje.”⁴ A zatem ‘fantazja’ idzie w parze z najwyższą kategorią poznawczą pozwalającą uchwycić dynamikę życia,

pozwalającą poprzez nieprzerwane następstwo myśli ujęcie natury w jej bogactwie i złożoności. Tą kategorią jest umiejętność, rozumiana, jako postęp od naszej indywidualnej jednostki, od ja do „wszechrzeczy jestestwa” albowiem poprzez „jęcie umem⁵” (z tego staropolskiego określenia wywodzi się „umiejętność”), to odzyskujemy, „cośmy stracili przez pierwotne wyosobnienie, wydzielenie się z wszechrzeczy związku.” W ten sposób człowiek, w którego myśli zgromadzone są refleksy życia i wiedzy rozpostarte w całej naturze staje się refleksją natury. Wniosek ten wynika z obserwacji, iż „wszystko się uduchownia w naturze, wszystko zmierza ku temu, co żadną nie jest rzeczą, i przedmiotem rozbioru, analizy być nie może, do myśli, do pojęcia, które samo siebie pojmuje... (...) Człowiek jest częścią natury, częścią jednej całości. Człowiek ma myśl, ma pojęcie. Zatem i natura tę myśl mieć musi...”

Trudno nie dostrzec, iż w stworzonym przez Mochnackiego panteonie cnót narodowej myśli

i twórczości uplasował się Chopin na najwyższym miejscu. Co więcej, wskazany przez młodego rewolucjonistę rodzaj więzi twórczości Chopina z kulturą narodową należy do najgłębszych⁶ - wszak kult fantazji i polotu, podziw dla umiejętności opartych na intuicyjnych związkach z życiem, jak i pewna deprecjacja drobiazgowych czynności analitycznych określana we współczesnej polszczyźnie jako przysłowiowe ‘dzielenie włosa na czworo’ - wszystko to spotykamy jako cechy ‘typowo polskie’ jeszcze i dziś⁷.

Pamiętać jednak należy, iż w przypadku relacji: Mochnacki- Chopin, więź narodowa spletała się z pokoleniową, w którą niejako wpisana była postawa romantyczna. Tą z kolei w silnym stopniu kreował i kierunkował autorytet Adama Mickiewicza - niekwestionowanego idola warszawskiej młodzieży studenckiej schyłku drugiej dekady XIX wieku, którego *Ballady i romanse* silnie pobudzały wyobraźnię młodego Chopina i które w przyszłości miały - wedle różnych przekazów - stać się inspiracją do stworzenia jego własnych ballad fortepianowych. Na to nakładała się trzecia z więzi wspólnotowych - najstarsza, wręcz pierwotna - albowiem sięgająca początków życia twórcy mazurków - więź rodzinna. Wszystkie trzy typy więzi generowały silne emocje, których apogea następowały w różnych stadiach biografii artysty, i które nieuchronnie przekładały się na jego twórczość⁸. I o ile jeszcze w okresie warszawskim - a więc do roku 1830 - wszystkie trzy spletała wręcz idealna harmonia, o tyle później okazały się źródłem wewnętrznych dylematów etyczno-moralnych związanych z koniecznością podejmowania niełatwych decyzji życiowych.

4 Maurycy Mochnacki, *O literaturze polskiej w wieku XIX*, oprac. Henryk Żywczyński, Kraków 1923 s. 25-30

5 przywrócenie staropolskiego pojęcia „um” i przeciwstawienie go pojęciu „rozum” nastąpiło w polskiej filozofii pocz. XIX wieku pod wpływem Kantowskiego rozróżnienia pomiędzy *Vernunft* i *Verstand*. „Um” w tym kontekście oznaczał umysł praktyczny i twórczy-syntetyczny, zaś „rozum” (od roz-umienia) - umysł teoretyczno-analityczny. Por. Henryk Żywczyński, objaśnienia do: M. Mochnacki, *O literaturze...* op. cit. s. 14. Należy również zwrócić uwagę na postępujące w początkach XIX, w miarę umacniania się ideologii narodowej wieku, tendencje do przywracania w nauce i filozofii pojęć i terminów staropolskich lub starostłowińskich.

6 Szerzej na wskazany temat: Andrzej Tuchowski, *Chopin w kręgu idei narodowej*, w: Maciej Gołąb (red.), *Chopin w kulturze polskiej*, Wrocław 2009, ss. 33-67

7 Zdaniem Jerzego Brauna polskie systemy filozoficzne łączy „metafizyka czynu” zaś umysłowość polska najbliższa jest postawie pragmatycznej: „Polak nie interesuje się spekulacją oderwaną i ceni filozofię o tyle, o ile można z niej wyciągnąć wnioski dla życia.”: Jerzy Braun, *Zarys filozofii Hoene Wrońskiego*, Warszawa 2006, s. 20

8 Wprawdzie najtrudniej wykazać ów wpływ w przypadku więzi rodzinnych, niemniej w literaturze przedmiotu podkreśla się fakt, iż dramatyczne *Scherzo h-moll* z cytatem koleżdy *Lulajże Jezuniu* powstało najprawdopodobniej w wyniku traumatycznego doświadczenia, jakim dla młodego kompozytora były jego pierwsze samotne święta Bożego Narodzenia z dala od rodziny. Trop rodzinny można też odnaleźć w echem pieśni i piosenek zasłyszanych w dzieciństwie, czy też opowieści i niektórych pieśni powstańczych, które mógł usłyszeć od ojca i jego znajomych uczestników Insurekcji Kościuszkowskiej.

Jak już nadmieniono, więź narodowa silnie spletała się z pokoleniową. W liście z dn 6 lipca 1831 Stefan Witwicki - poeta i przyjaciel kompozytora pisał doń z ogarniętej powstaniem Warszawy: „Juz to koniecznie musisz być twórcą polskiej opery; mam najgłębsze przekonanie, że zostać nim potrafisz i że jako polski narodowy kompozytor otworzysz dla swego talentu pole niezmiernie bogate, na którym zarobisz sobie na niepospolita stawę. Obyś tylko ciągle miał na uwadze: narodowość, narodowość i jeszcze raz narodowość (...). Jest ojczysta melodia, jak klima ojczyste. (...) Góry, lasy, wody i łąki mają swój głos rodzinny, wewnętrzny, choć go nie każda dusza pojmuje (...).”⁹

Troska Witwickiego o to, aby Chopin dochował wierności ojczystej kulturze była, jak wiemy, zupełnie bezpodstawna. Przeszedł on bowiem do historii jako najbardziej „narodowo myślący” kompozytor spośród mistrzów europejskiego romantyzmu swej generacji stając się pod tym względem wzorcem dla licznych szkół narodowych II połowy XIX wieku. Należy przy tym pamiętać, że to właśnie generacja Chopina kształtuje przekonanie, iż naród jest w istocie wielką rodziną. Jak dowodził Karol Libelt wspomniane pojęcia są nie tylko etymologicznie pokrewne, ale wskazują na naturalny charakter obu wspólnot. Interesujące jest, iż w pracy *O miłości ojczyzny* Libelt stawia pytanie: „Czym jest naród?”¹⁰ wyprzedzając tym sławnego twórcę teorii nacjonalizmu Ernesta de Renan o ponad 40 lat. I dochodzi do wniosku, iż pojęcie „naród” wywodzi się od „rodu” czy też „familii” odnosząc się w ten sposób do jego plemienno-rodzinnych korzeni. W historycznym toku tworzenia się polskiej narodowości węzłowymi momentami były bowiem przypuszczenia szlachty litewskiej przez Jagiellę oraz Ruskiej przez Władysława III do herbów rodzin polskich. W ten sposób doszło do „zespolenia rodów różnoplemiennych w jedną rodowość, było spłynieniem rzek pomniejszych do głównej rzeki dziejów”¹¹. A zatem polonizacja szlachty litewskiej i ruskiej postrzegana zostaje jako akt dziejowy ale i zjawisko naturalne, spajające Rzeczpospolitą w jeden organizm. Stąd też Litwa, Żmudź i Ukraina z rdzennymi dzielnicami etnicznej Polski jawią się, jako „wariacje, przez które dźwięczy jedna pełna narodowości melodia - a tę jedność, tę melodię tworzy wspólność rodu”¹². W konsekwencji polscy narodowcy uznali naród za twór natury - dar Boga, którego suwerenność i nienaruszalność należy uznać za jedną z najwyższych wartości, Libelt zaś - jako uczeń Hegla - zaadoptował jego tok myślowy zastępując heglowskie ‘państwo’ w sensie najwyższego wytworu samorealizacji zbiorowej kultury człowieka - ‘narodem’, co z punktu widzenia polskiej rzeczywistości politycznej wydawało się logiczną koniecznością. Wszak doświadczenie uczyło, że naród pozbawiony własnego państwa mógł egzystować, sytuacja odwrotna zaś wydawała się pozbawiona podstaw naturalnych.

Myśli powyższe były dobrze znane - zarówno wśród inteligencji krajowej, jak i w kręgach paryskiej emigracji - i trudno przypuszczać, iżby Chopin, silnie identyfikujący się ze swym pokoleniem mógł ich nie znać. Co więcej, list do przebywającego w Nowym Jorku Juliana Fontany z dn 4 IV 1848 dowodzi, iż kompozytor postrzegał nieuchronność ostatecznego spełnienia politycznych aspiracji narodu tak, jak wszyscy narodowcy jego generacji: „nie obejdzie się to bez strasznych rzeczy, ale na końcu tego wszystkiego jest Polska świetna, duża, słowem: Polska.”¹³ I właśnie to bezkompromisowe stanowisko wydaje się czynnikiem dzielącym generację Chopina od pokolenia jego rodziców.

Przyjrzyjmy się faktom: jak kształtowały się więzi narodowo-pokoleniowe w życiu kompozytora i jak wpisywały się one w pojęcie polskiego patriotyzmu?

Otóż skomplikowana sytuacja polityczna lat 1820-tych powodowała, iż wśród kręgów o rozwiniętej świadomości narodowej wykształciły się wówczas dwie postawy, zaś każda aspirowała do miana „patriotycznej”. Pierwszą, charakterystyczną dla dużej części arystokratycznych kręgów wśród których od dzieciństwa obracał się Fryderyk - można za Adamem Zamoyskim¹⁴ mianem określić mianem konserwatywnej. Postawa ta zakładała poszanowanie postanowień Kongresu Wiedeńskiego przy zachowaniu dużego zakresu autonomii Królestwa Polskiego. Jak poświadczają biografowie Chopina oraz korespondencja kompozytora, tej postawie bliski był Mikołaj Chopin. Oczywiście nie należy przesadzać z przypisywaniem mu określonych poglądów politycznych (z relacji hrabiego Skarbka¹⁵ wynika, iż takowych nie okazywał i był po prostu „moralnym i poczciwym człowiekiem”) zaś sprzyjanie konserwatystom wynikało najprawdopodobniej z przyczyn koniunkturalnych, niemniej faktem jest, iż ojciec kompozytora - Polak z wyboru - brał udział w Insurekcji Kościuszkowskiej zaś dom Chopinów przepojony był duchem patriotycznym. Z drugiej strony, szereg faktów z okresu dzieciństwa Fryderyka oraz listy, jakie Mikołaj Chopin stał do syna już na emigracji świadczą o tym, iż nie dostrzegał on sprzeczności pomiędzy patriotyzmem a lojalnością wobec ówczesnej, carsko-królewskiej władzy. Zresztą za czasów panowania dość liberalnego i słynącego z pro-polskich sympatii Aleksandra I postawa ta była udziałem większej części społeczeństwa, o czym świadczy choćby w dużej mierze zapomniany fakt, iż powszechnie znany hymn „Boże coś Polskę” napisany właśnie wtedy, jako hymn Królestwa Polskiego, kończył się słowami ‘Króla naszego racz zachować Panie’¹⁶. Z korespondencji Chopina dowiadujemy się o przyjaznych kontaktach z rezydującymi w Warszawie rosyjskimi oficerami, nawet o tym, iż jeden z koncertów Chopina wypadł dobrze dzięki uprzejmości pewnego „rosyjskiego jenerała”, który był łaskaw pożyczyć swój fortepian. Co więcej - Fryderyk, jako „cudowne dziecko” zaskarbił sobie łaski samego carskiego namiestnika, zaś - wedle relacji Hoesicka - kontakty z Belwederem trwały aż do lat młodzień-

9 Bronisław E. Sydow, *Korespondencja Fryderyka Chopina*, Warszawa 1955 s. 179

10 Karol Libelt, *O miłości ojczyzny*, Brody 1907, s. 42-43

11 tamże s. 43

12 Tamże s. 40

13 cyt. za: Tadeusz A. Zieliński, *Chopin. Życie i droga twórcza*, Kraków 1993 s. 596

14 Adam Zamoyski, *Chopin, A Biography*, Londyn 1979,

15 F.Hoesick, op. cit. s. 29. Należy zauważyć, iż Skarbek podkreśla wdzięczność Mikołaja Chopina wobec przybranej ojczyzny.

16 Por. Krzysztof Bilica, *Wokół Chopina i Polski*, Wołomin 2005, s. 136

czych kompozytora. Ale - jak z kolei zauważa Tadeusz Zieliński¹⁷ - u schyłku lat 20-tych - a więc gdy w osobie następcy Aleksandra - Mikołaja I powrócił despotyzm - Chopin zaczął dystansować się od znajomych Rosjan, co zbiegło się z zacieśnieniem kontaktów z Witwickim, Zaleskim, a zwłaszcza Mochneckim. A właśnie Mochnecki reprezentował postawę rewolucyjną, której radykalizm udzielał się młodym entuzjastom ideologii romantycznej i prądów wolnościowych.

Poglądy Mochneckiego na polityczny wymiar sprawy narodowej są dobrze znane zarówno dzięki powielanej poza zasięgiem cenzury odezwie z 1825 roku (*Głos obywatela z Poznańskiego*), jak i płomiennym tekstom adresowanym do ludu Warszawy już po wybuchu Powstania Listopadowego. „Dzisiejsze Królestwo Polskie - pisze Mochnecki pięć lat przed powstaniem - ten z istoty wytrawiony, lichej dar sąsiedzkiej polityki, (...) coż to jest innego, jeżeli nie blichtrz farbowany dla omamienia łatwowiernych?”¹⁸. Powołując się na nagminne łamanie konstytucji, przemoc i bezprawie Mochnecki rozwiewa wszelkie złudzenia co do intencji rosyjskiego protektora: „...Jesteśmy prowincją sąsiedniego mocarstwa, zawojowaną, rządzoną przez prokonsulów” zaś szkodliwe społecznie działania prowadzone są rozmyślnie „na zagładę rodu i imienia naszego”¹⁹. Co więcej, młody rewolucjonista widzi sprawę narodową w szerszym kontekście - jest ona częścią walki ogólnoeuropejskiej, walki o pryncypia sprawowania władzy, zaś Polska, dzięki swemu położeniu geograficznemu, ma w tej walce do odegrania istotną rolę. Albowiem „Dwa są tylko ogólne systemata w Europie - pisał Mochnecki już w trakcie powstania²⁰ - pojęć i wyobrażeń liberalnych, wolności druku, słowem odpowiedzialności rządu przed narodem” oraz „władzy nieokreślonej”, która nie odpowiada przed nikim. Jest to więc walka pomiędzy systemem konstytucyjnym oraz władzą despotyczną. W tej walce - wyrażał przekonanie Mochnecki - ludy Europy nie pozostawią nas samych, wszak walczymy o wspólną sprawę, zaś naszym najpotężniejszym orężem jest racja moralna.

Chopin był już wtedy w Wiedniu. Jak wiadomo, od początku walk pomstował na niechętną Polakom postawę Wiedeńczyków, z dumą demonstrował symbole narodowe („biorę guziki z orłami i chusteczkę z kosynierem”), zamówił portret naczelnego wodza powstańczej armii i ubolewał, że nie może być „choć doboszem”. Z ogromnym napięciem obserwował przebieg walk, zaś wieść o upadku Warszawy przyjął z rozpaczą. Wówczas, jesienią 1831 w Stuttgarcie zanotował wielokrotnie cytowane przez biografów słowa świadczące właśnie o stopniu pokoleniowej identyfikacji i wskazujące na radykalizm bliski postawie Mochneckiego. Znajdujemy tu zarówno typowe dla całej romantycznej myśli narodowej poczucie cywilizacyjnej i moralnej wyższości nad okupantami („Paskiewicz - jeden psiak z Mohylewa - do-bywa siedziby pierwszych monarchów Europy?”), rozgoryczenie wobec triumfu bezprawia, jak i załamania się idei międzynarodowej solidarności („Moskal panuje światu?... Boże! Wzrusz ziemię, niech pochłonie ludzi tego wieku. Niech najsroższe męczarnie dręczą Francuzów, co nam na pomoc nie przyszli”), piekącą nienawiścią wobec wroga („czemuż choć jednego Moskala zabić nie mogłem!”) i wreszcie słynne bluźniercze oskarżenie, którego prometejski ton już od schyłku XIX wieku postrzegany był, jako antycypacja III części *Dziadów* Mickiewicza („O Boże jesteś ty! - Jesteś i nie mścisz się! - Czy jeszcze ci nie dość zbrodni moskiewskich - albo - albo sam Moskal!”²¹). Już w Paryżu, podczas elitarnych spotkań towarzyskich nie odmawiał sobie Chopin przyjemności okazywania antypatii wobec imperium carów, choć fakt, iż w gronie jego uczennic znalazła się rosyjska księżniczka świadczy, iż - tak jak Mickiewicz - dostrzegał różnicę pomiędzy caratem a Rosjanami. Nie uległ również naleganiom ojca o podjęcie działań na rzecz przedłużenia paszportu, choć - jak świadczy korespondencja - bardzo chciał zobaczyć Warszawę, a z rodziną był przecież silnie związany emocjonalnie. Jakkolwiek Mikołaj Chopin przekonywał sławnego już wówczas syna, iż przy jego pozycji zatratwienie wszelkich formalności będzie drobiazgiem, to wydaje się jednak, iż ten miał pełną świadomość, iż złożenie podpisu pod paszportem jest równoznaczne z aktem lojalności wobec imperatora Rosji. Tym samym świadomie wpisał się w poczet społeczności emigracyjnej, co zresztą potwierdził swymi działaniami na rzecz Polskiego Towarzystwa literackiego, przyjaźnią z Mickiewiczem (którego określał mianem ‘tęgiej głowy’, a który z kolei był pod ogromnym wrażeniem muzyki Chopina) oraz ze skazanymi przez carat na karę śmierci Adamem Czartoryskim i Ludwikiem Platerem. Jeśli wierzyć wersji wydarzeń relacjonowanej przez Zielińskiego na podstawie przekazów rodziny Chopinów, nie uległ również pokusie przyjęcia prestiżowej posady dworskiej, jaką oferował car Mikołaj I, tym samym ostatecznie skazując się na dożywotnią emigrację i wnosząc zarazem własny, ogromny wkład w uczynienie dziewiętnastowiecznego Paryża ówczesną stolicą polskiej kultury.

Z emigracyjnej korespondencji Chopina wynika, iż w pełni utożsamiał się ze swoim pokoleniem, a jego postrzeganie politycznego wymiaru sprawy narodowej bliższe było bezkompromisowej postawie Mochneckiego i Mickiewicza, niż własnego ojca: świadczy o tym choćby fakt, iż w odróżnieniu od Mikołaja Fryderyk nigdy nie nazwał powstania „szaleństwem”.

Niewątpliwie sprawa narodowa była dla Chopina - tak, zresztą jak i dla Mickiewicza - sprawą osobistą, wzbudzającą wielkie emocje - potwierdza to tragizm i patos *Poloneza c- moll* op. 40 czy też kojarzony niekiedy z polskim mesjanizmem *Polonez fis moll* op. 44 na czele którego znajdujemy sięgający czasów baroku symbol muzyczny znany jako *imaginatio crucis* - dźwiękowe wyobrażenie krzyża²². Do tego dochodzą potężne apoteozy polskości: słynne,

17 Tadeusz A. Zieliński, op. cit. s. 154-155

18 Maurycy Mochnecki, *Głos obywatela z Poznańskiego*, w: Maurycy Mochnecki - *Pisma krytyczne i polityczne*, Oprac. Jacek Kubiak, Elżbieta Nowicka, Zbigniew Przychodniak, Kraków 1996, t. II, s. 14

19 tamże, s. 15

20 tamże, s. 26

21 cyt. Za: B. Sydow, op. cit. s. 185

22 Por.: Tomasz Jasiński, „*Imaginatio crucis*” *In the Baroque Music, Musica Iagellonica*” nr 1, 1995., oraz Maciej Gołąb, *Spór o granice poznania dzieła muzycznego*, Wrocław 2003, s. 215-221. Warto zauważyć, iż w przypadku *Poloneza fis-moll* już sama liczba opus budzi nieodparte skojarzenia, co w kontekście maksymalnego spotęgowania muzycznych symboli narodowych

rozpropagowane na terenie całej Europy przez Franciszka Liszta heroiczne Polonezy *A dur* op. 40 nr 1 i *As dur* op.53, czy też ‘muzyczna epopeja narodowa’ - kojarzony z Mickiewiczowskim *Panem Tadeuszem* monumentalny *Polonez-Fantazja* op. 61. Zdając sobie sprawę ze swej przyszłej międzynarodowej pozycji, trafnie określonej przez Karola Szymanowskiego²³ mianem jedyne go ambasadora kultury narodu pozbawionego państwa, wiedział zapewne Chopin, jaką przysługę oddałby carskiej propagandzie podpisując jakkolwiek rozumiany akt lojalności. I jakkolwiek cena była wysoka, to jednak więź narodowo-pokoleniowa przeważyła nad rodzinną, a długofalowa perspektywa przysługienia się dla sprawy odzyskania niepodległości wpisała się w typowe dla omawianej generacji romantyków postrzeganie więzi narodowych na obraz i podobieństwo rodzinnych.

Zarazem, paradoksalnie, dzieło Chopina przysłużyło się tworzeniu więzi zupełnie nieoczekiwanych, a - patrząc z perspektywy historycznej - niezmiernie nośnych kulturowo. Rzec można, iż to właśnie jego muzyka opisywana w całej Europie jako swoista ikona polskości zrealizowała słynne wezwanie Mickiewicza do ‘braci Moskali’ stając się właśnie w Rosji jednym z najważniejszych czynników generujących tamtejszą wysoką kulturę muzyczną. Jak pierwszy zauważył w latach 1920-tych Karol Szymanowski, ograniczona zaściankowym nacjonalizmem XIX wieczna polska kultura muzyczna nie była w stanie twórczo zasymilować chopinowskiego dziedzictwa ograniczając się jedynie do nieudolnych imitacji. Tymczasem to właśnie w Rosji, w obozie naszych ‘najzaciętszych wrogów’ - jak pisał Szymanowski - powstała prawdziwa, wielka kompozytorska szkoła chopinowska złożona z twórców trzech generacji - od Michaiła Glinki do Aleksandra Skriabina i Sergiusza Rachmaninowa. „Nie ulega bowiem dziś najmniejszej wątpliwości, - stwierdził Szymanowski - iż na bezbrzeżnym uwielbieniu i zrozumieniu istoty geniuszu Chopina, (...) znamionującym ówczesnych muzyków rosyjskich, oparty się najgłębsze podwaliny ich sztuki mającej się w następstwie tak bujnie rozwinąć.”²⁴. To od Chopina twórcy ci uczyli się jak „prymitywna pieśń lub taniec ludowy, przetworzony w retorcje indywidualnego talentu opartego o istotną wiedzę muzyczną(...) staje się dziełem sztuki wszechludzkiej doniosłości”, zaś ich twórcze rozwinięcie chopinowskich pomysłów w zakresie harmonii zaowocowało mnogością stylów indywidualnych przyczyniając się do wypracowania charakterystycznej dla szkoły rosyjskiej aury brzmieniowej określanej przez Szymanowskiego jako „niepokojący, a czarujący egzotyzm”. Chopin wreszcie pomógł muzyce rosyjskiej wejść w obieg światowy bez popadania w zależność od dominującej w dziewiętnastowiecznej Europie wielkiej tradycji muzyki niemieckiej.

Zważywszy polityczne przekonania Chopina powyższe fakty stanowią niewątpliwy paradoks tłumaczony zresztą przez Szymanowskiego modną w latach międzywojennych teorią ‘pokrewieństwa rasowego’. I jakkolwiek dziś tłumaczylibyśmy opisany fenomen raczej w kategoriach antropologicznych określanych przez Elizabeth Tolbert jako *socio-emotional essence*²⁵ to jednak dziedzictwo Chopina istotnie stanowi bardzo ważny element integrujący kulturę Polski i Rosji, tworzący swoistą więź wspólnoty kulturowej północnych Słowian. Oczywiście w kontekście powyższym na myśl przychodzą słowianofilskie idee Danielewskiego i Dostojewskiego (wcześniej sygnalizowane przez Józefa Hoene-Wrońskiego²⁶) będące w gruncie rzeczy ideologiczną podporą imperializmu carskiego, ale i - jak to wykazali Hans Kohn i Jan Kucharzewski²⁷ - sowieckiego. Albowiem i ta ideologia odwołuje się do metafory rodziny - wielkiej rodziny słowiańskich współbraci nad którą opiekę sprawuje umiłowany ‘batuszka - car’, a od której niewdzięczni Polacy zawsze jakoś stronili. Ale z drugiej strony, pomimo wrogości motywowanej względami politycznymi, ideologiczno-ustrojowymi, czy też religijnymi rzeczą niewątpliwą jest, że właśnie muzyka w sposób autentyczny wznosi się ponad owe podziały tworząc niezmiernie silną więź pomiędzy obu narodami, istotnie wpisując się w coś na kształt wyższej, duchowej wspólnoty kultur słowiańskich. Udział dziedzictwa Chopina w tworzeniu tej właśnie więzi jest bezsporny. ■

(polonez zawierający w środkowej części mazurka) istotnie może stać się czynnikiem znaczącym. Ponadto, w przyjętym przez Chopina rozwiązaniu formalno-ekspresyjnym polegającym na otoczeniu idyllicznego mazurka heroicznym i najeżonym wręcz batalistycznymi efektami polonezem można zarówno dostrzec zarówno efekt krańcowego, nostalgicznego oddalenia od tragicznej rzeczywistości, jak i paralelę do wywiedzionej z Herdera, a centralnej dla filozofii Libelta myśli, iż to właśnie lud jest ponadczasową opoką na której wspiera się naród. A tak się składa, iż *imaginatio crucis*, zasygnalizowane we wstępie i prawie nieobecne w samym polonezie, staje się motywowym budulcem właśnie w linii melodycznej mazurka.

23 K.Michałowski, *Karol Szymanowski, Pisma*, t.1 - *Pisma muzyczne*, Kraków 1984 s. 301

24 ibidem, s. 40

25 Chodzi o przyjęte w danej społeczności konwencje w zakresie wszelkich rodzajów komunikowania ekspresji, łącznie z gestykulacją, por.: Elizabeth Tolbert, *Music and Meaning: An Evolutionary Story*, „Psychology of Music”, Vol 29, No 1, 2001, s. 84-94

26 Należy przypomnieć, iż ten niezmiernie wszechstronny ale i kontrowersyjny uczyony - filozof, matematyk, wynalazca, prekursor kracjonizmu i twórca mesjanizmu filozoficznego (przekonanie o mającym się dokonać wybawieniu ludzkości poprzez filozofię) przyjął, iż przyszłość ludzkości leży w wielkiej syntezie dobra, prawdy, religii i nauki. W osiągnięciu tego celu główną rolę odegrać miała Słowiańszczyzna pokonująca przeciwieństwa ludów germańskich i romańskich. Jednakże warunkiem wypełnienia owej misji dziejowej było pojednanie Rosji (reprezentującej prawo boskie) z Polską (nosicielką idei praw człowieka), zaś w późniejszych latach Wroński zdecydował się na myśl wysoce kontrowersyjną: przewodnictwo nad Słowianami ma przypaść Rosji. Myśl tą prezentuje Wroński w *Odezwie do narodów Słowiańskich względem przeznaczenia świata* (Paryż 1848) gdzie znajdujemy niezmiernie zawity wywód myślowy prowadzący do wniosku, iż to Słowianie powołani są do przetłumania kryzysu w postępie wiedzy. Na Zachodzie bowiem dominuje empiria, krytykowana przez Wrońskiego za niezdolność do poznania „pierwojęcia” istnienia, stanowiącego fundament prawdy absolutnej. Na stronie 41 znajdujemy wiernopodańczy adres do cesarza Rosji, jako „opatrznego opiekuna narodów Słowiańskich”.

27 Hans Kohn, *Dostoyevsky and Danilevsky: Nationalist Messianism*, w: *Reflections on Modern History*, New York-Princeton, 1963, pp 132-133, Jan Kucharzewski, *Od białego caratu do czerwonego*, Warszawa, 1998

Z OBRAD SENATU

» Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 22 września 2010 r. podjął następujące uchwały:

- > **Nr 297** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2009/2010.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2009/2010, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- > **Nr 298** w sprawie oceny działalności Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2009/2010.

Senat pozytywnie ocenił działalność Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2009/2010.

- > **Nr 299** w sprawie przyjęcia sprawozdania z działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2009/2010.

Senat przyjął sprawozdanie z działalności administracji Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku akademickim 2009/2010, stanowiące załącznik do niniejszej uchwały.

- > **Nr 300** w sprawie przyjęcia ramowego programu prac Senatu.

Senat przyjął ramowy program prac Senatu na rok akademicki 2010/2011, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

- > **Nr 301** zmieniająca uchwałę nr 362 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 listopada 2007 r. w sprawie przyjęcia systemu zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego (wraz z p.zm.) oraz wprowadzająca tekst jednolity uchwały.

Senat wprowadził zmiany w systemie zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego.

- > **Nr 302** w sprawie korekty planu rzeczowo-finansowego na rok 2010 r.

Senat zatwierdził skorygowany plan rzeczowo - finansowy na rok 2010, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

- > **Nr 303** w sprawie wyrażenia zgody na przesunięcie terminu spłaty kredytu.

Senat wyraził zgodę na zmianę umowy o kredyt krótkoterminowy w rachunku bieżącym nr 29/016/04/Z/VV z dnia 17 maja 2004 r., polegającą na przesunięciu terminu spłaty kredytu do dnia 28 października 2011 r. Kredyt przeznaczony będzie na pokrycie zobowiązań płatniczych z tytułu prowadzonej bieżącej działalności statutowej.

- > **Nr 304** w sprawie wyrażenia zgody na zabezpieczenie kredytu.

Senat wyraził zgodę na ustanowienie:

- hipoteki kaucyjnej w wysokości 7.500.000,00 PLN,
- hipoteki zwykłej w wysokości 10.000.000,00 PLN,
- hipoteki kaucyjnej w wysokości 650.000,00 PLN,

na rzecz BRE Banku S.A. z siedzibą w Warszawie na nieruchomościach dotyczących księgi wieczystej KW nr ZG1E/00046060/8.

- > **Nr 305** zmieniająca uchwałę nr 297 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie przyjęcia regulaminu przyznawania stypendiów Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego dla studentów pierwszego roku studiów pierwszego stopnia oraz cudzoziemców odbywających studia jako stypendyści uczelni i wprowadzająca tekst jednolity regulaminu.

Na mocy uchwały Senat wprowadził następujące zmiany:

„1. Student traci prawo do otrzymywania stypendium Rektora UZ z chwilą:

- 1) skreślenia z listy studentów,
- 2) uzyskania prawa do otrzymywania stypendium naukowego na podstawie art. 173b ustawy bądź ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego,
- 3) uzyskania prawa do otrzymywania stypendium strony polskiej lub stypendium strony wysyłającej, w przypadku studentów cudzoziemców.”

„3. Studenci mają obowiązek niezwłocznie poinformować Kierownika Działu Spraw Studenckich o okolicznościach określonych w ust. 1 pkt 2) i 3).”

- > **Nr 306** zmieniająca uchwałę nr 239 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 27 stycznia 2010 r. w sprawie przyjęcia regulaminu przyznawania stypendiów Uniwersytetu Zielonogórskiego dla uczestników pierwszego roku studiów doktoranckich oraz cudzoziemców odbywających studia doktoranckie jako stypendyści uczelni i wprowadzająca tekst jednolity regulaminu.

Senat wprowadził następujące zmiany:

„1. Uczestnik studiów doktoranckich traci prawo do otrzymywania stypendium UZ z chwilą:

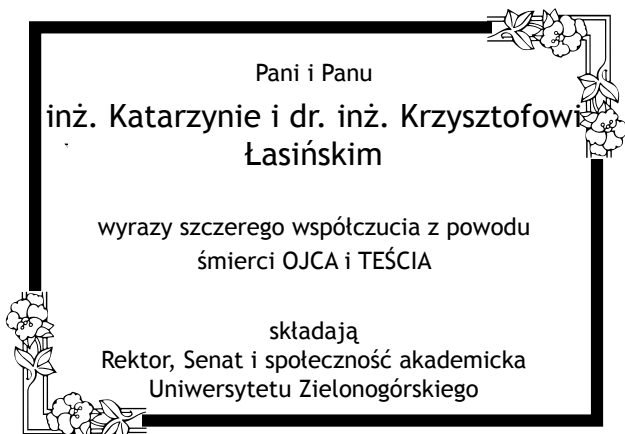
- 1) skreślenia z listy doktorantów,
- 2) rezygnacji ze studiów doktoranckich,
- 3) uzyskania prawa do otrzymywania stypendium naukowego na podstawie art. 199b w zw. z art. 173b ustawy bądź ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego,
- 4) uzyskania prawa do otrzymywania stypendium strony polskiej lub stypendium strony wysyłającej, w przypadku doktorantów cudzoziemców.”

„3. Doktoranci mają obowiązek niezwłocznie poinformować kierownika studiów doktoranckich o okolicznościach określonych w ust. 1 pkt 3) i 4).”

- > **Nr 307** w sprawie zaleceń dotyczących tworzenia pracowni kształcenia językowego.

W przypadku tworzenia w wewnętrznej strukturze organizacyjnej wydziału pracowni językowych Senat zalecił, aby jednostki te powoływane były, jeżeli mają być w niej zatrudnieni jako podstawowym miejscem pracy co najmniej trzech nauczycieli akademickich na stanowisku lektora, wykładowcy, bądź starszego wykładowcy prowadzący zajęcia z języka obcego.

- > **Nr 308** w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska.
Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska w Instytucie Budownictwa Zakładu Budownictwa Ogólnego i Architektury.
Senat pozytywnie zaopiniował także wniosek Rady Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska w Instytucie Budownictwa następujących zakładów:
1. Zakładu Architektury i Urbanistyki,
 2. Zakładu Budownictwa Ogólnego.
- > **Nr 309** w sprawie utworzenia międzywydziałowego kierunku studiów drugiego stopnia "inżynieria biomedyczna".
Senat wyraził zgodę na utworzenie na Wydziale Mechanicznym międzywydziałowego kierunku studiów drugiego stopnia „inżynieria biomedyczna”, prowadzonego przez Wydział Mechaniczny, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji i Wydział Nauk Biologicznych.
- > **Nr 310** zmieniająca uchwałę nr 293 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie stawek za realizację godzin ponadwymiarowych na studiach stacjonarnych u niestacjonarnych.
Senat zmienił stawkę za realizację godzin ponadwymiarowych na studiach stacjonarnych oraz niestacjonarnych obowiązującą od roku akademickiego 2010/2011, dla osób nie będących pracownikami Uniwersytetu Zielonogórskiego tj. dla nauczycieli posiadających stopień naukowy dr hab., dr hab. inż., II st.kw.art. na kwotę 81 zł.
- » **Senat na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 27 października 2010 r. podjął następujące uchwały:**
- > **Nr 311** w sprawie korekty budżetu na rok 2010.
Senat przyjął zmiany w tabeli nr 3 - „Działalność inwestycyjna na 2010 r.” w załączniku nr 1 do budżetu Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2010 przyjętego uchwałą nr 271 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 28 kwietnia 2010 r. w sprawie uchwalenia budżetu na rok 2010. Tabela nr 3 załącznika nr 1 w wersji uwzględniającej zmiany, o których mowa w ust. 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
- > **Nr 312** w sprawie zobowiązania wydziałów do przedstawienia programu naprawczego.
Senat zobowiązał Dziekanów wydziałów, w których budżecie powstał deficyt, do przedstawienia programu naprawczego zaopiniowanego przez Radę Wydziału w terminie do końca lutego 2011 r.
- > **Nr 313** w sprawie opinii dotyczącej porozumienia z Miastem Zielona Góra.
Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie porozumienia między Uniwersytetem Zielonogórskim a Miastem Zielona Góra dotyczącego współpracy w zakresie tworzenia pomostu między nauką a przemysłem, rozwoju infrastruktury sfery B+R, zawartego w celu wspierania innowacji, nowoczesnej infrastruktury innowacyjnej, jak również szeroko rozumianej przedsiębiorczości oraz edukacji.
- > **Nr 314** w sprawie wyrażenia zgody na nieodpłatne zbycie nieruchomości.
Senat wyraził zgodę na nieodpłatne zbycie na rzecz Miasta Zielona Góra pod potrzeby Strefy Aktywności Gospodarczej Lubuskiego Trójmiasta nieruchomości gruntowych oznaczonych jako działki 214/3, 231, 18, 41, 42 o łącznej powierzchni 32,46 ha położonych w Nowym Kisielinie, dla których prowadzona jest księga wieczysta KW 61820, stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, o wartości 7 002 190,00 zł.
- > **Nr 315** w sprawie wyrażenia zgody na odpłatne zbycie nieruchomości.
Senat wyraził zgodę na odpłatne zbycie na rzecz Miasta Zielona Góra pod potrzeby Strefy Aktywności Gospodarczej Lubuskiego Trójmiasta nieruchomości gruntowych oznaczonych jako działki nr 236, 235, 15/32, 214/2, 223, 232 o łącznej powierzchni 42,14 ha położonych w Nowym Kisielinie, dla których prowadzona jest księga wieczysta KW 61820, stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, o wartości 11 103 000,00 zł.
- > **Nr 316** w sprawie wyrażenia zgody na rozwiązanie stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.
Senat wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy z dr. Zygmuntem Kowalczykiem - nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony, w trybie art. 125 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 121 ust. 2 i 3 w zw. z § 205 ust. 3 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego.

> **Nr 317** w sprawie zmiany regulaminu studiów doktoranckich na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Senat zmienił § 11 regulaminu studiów doktoranckich na Uniwersytecie Zielonogórskim wprowadzonego uchwałą nr 254 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 lutego 2010 r. w sprawie przyjęcia regulaminu studiów doktoranckich na Uniwersytecie Zielonogórskim, który otrzymał następujące brzmienie:

„1. Doktorant może podejmować pracę zarobkową, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Wykonywanie pracy zarobkowej przez doktoranta nie może kolidować z obowiązkami wynikającymi z programu studiów doktoranckich.”

> **Nr 318** w sprawie opinii dotyczącej zmiany struktury organizacyjnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Ekonomii i Zarządzania dotyczący zniesienia w strukturze organizacyjnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania Zakładu Zarządzania Bezpieczeństwem.

Senat pozytywnie również zaopiniował wniosek Rady Wydziału Ekonomii i Zarządzania dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania:

- 1) Katedry Zarządzania Bezpieczeństwem,
- 2) Pracowni Kształcenia Językowego.

> **Nr 319** w sprawie opinii dotyczącej zmiany struktury or-

ganizacyjnej Wydziału Mechanicznego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Mechanicznego dotyczący następujących zmian w strukturze organizacyjnej Wydziału Mechanicznego w Instytucie Budowy i Eksploatacji Maszyn:

- 1) zmiana nazwy Zakładu Bioinżynierii na Zakład Inżynierii Biomedycznej;
- 2) powołanie w strukturze organizacyjnej Zakładu Inżynierii Biomedycznej:
 - a) Laboratorium Biomechaniki,
 - b) Laboratorium Biomateriałów i Nanotechnologii.

> **Nr 320** w sprawie opinii dotyczącej zmiany struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego.

Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Humanistycznego dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Instytutu Neofilologii w Zakładzie Filologii Romańskiej Pracowni Glottodydaktyki Romańskiej.

> **Nr 321** w sprawie warunków utworzenia Akademickiego Centrum Szkolenia Sportowego przy Uniwersytecie Zielonogórskim.

Senat wyraził zgodę na utworzenie Akademickiego Centrum Szkolenia Sportowego przy Uniwersytecie Zielonogórskim w oparciu o bazę Uczelni i wykorzystanie potencjału sportowego AZS.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

» **JM Rektor wydał zarządzenia:**

> **Nr 52** z dnia 14 września 2010 r. zmieniające zarządzenie nr 46 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu przyznawania miejsc w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego i wprowadzające tekst jednolity.

JM Rektor zmienił zasady przyznawania miejsc w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego. Wprowadził także tekst jednolity regulaminu przyznawania miejsc w domach studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego uwzględniający zmiany, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

> **Nr 53** z dnia 22 września 2010 r. zmieniające zarządzenie nr 6 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 20 stycznia 2010 r. w sprawie szczegółowych unormowań dotyczących postępowania rekrutacyjnego oraz kalendarza rekrutacyjnego w roku akademickim 2010/2011 na studia pierwszego i drugiego stopnia.

JM Rektor ustalił terminy składania dokumentów, termin egzaminów praktycznych oraz termin ogłoszenia wyników w naborze zimowym.

> **Nr 54** z dnia 24 września 2010 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska.

Przedmiotowym zarządzeniem została zmieniona struktura organizacyjna Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska, w ten sposób, że JM Rektor zniósł Zakład Budownictwa Ogólnego i Architektury, a powołał Zakład Architektury i Urbanistyki oraz Zakład Budownictwa Ogólnego.

> **Nr 55** z dnia 24 września 2010 r. zmieniające zarządzenie nr 1 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 stycznia 2010 r. w sprawie limitów przyjęć na studia stacjonarne i niestacjonarne w roku akademickim 2010/2011.

JM Rektor ustalił zmiany wielkości limitów rekrutacyjnych w roku akademickim 2010/2011 na wybranych kierunkach.

> **Nr 56** z dnia 27 września 2010 r. w sprawie zmiany regulaminu przyznawania stypendiów doktoranckich dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz wprowadzenia tekstu jednolitego regulaminu.

JM Rektor wprowadził zmiany regulaminu przyznawania stypendiów doktoranckich dla doktorantów Uniwersytetu Zielonogórskiego, stanowiący załącznik do niniejszego zarządzenia.

> **Nr 57** z dnia 28 września 2010 r. w sprawie zniesienia stawek podstawowych opłat za zajęcia dydaktyczne na I roku studiów niestacjonarnych na kierunku pielęgniarstwo w roku akademickim 2010/2011.

W związku z wyborem oferty Uniwersytetu Zielonogórskiego na prowadzenie studiów w ramach projektu systemowego pn. „Kształcenie zawodowe

pielęgniarek i położnych w ramach studiów pomostowych”, współfinansowanego ze środków EFS w ramach priorytetu II, Działania 2.3, Poddziałania 2.3.2 Programu Operacyjnego - Kapitał Ludzki na lata 2007-2013 oraz uzyskaniem przez Uniwersytet Zielonogórski dofinansowania 100% kosztów edukacji na tych studiach, JM Rektor zniósł stawki podstawowe opłat za zajęcia dydaktyczne dla studentów rozpoczynających studia na I roku studiów niestacjonarnych na kierunku pielęgniarstwo w roku akademickim 2010/2011 i realizujących program tych studiów bez powtarzania zajęć.

> **Nr 58** z dnia 20 października 2010 r. zmieniające zarządzenie nr 2 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 7 stycznia 2010 r. w sprawie limitów przyjęć na studia doktoranckie w roku akademickim 2010/2011.

JM Rektor zmienił limit przyjęć na stacjonarne studia doktoranckie prowadzone na Wydziale Humanistycznym w ramach dyscypliny naukowej: historia, który wynosi po zmianie 12 miejsc.

> **Nr 59** z dnia 27 października 2010 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Humanistycznego.

Na mocy tego zarządzenia JM Rektor w strukturze organizacyjnej Wydziału Humanistycznego - Instytutu Neofilologii w Zakładzie Filologii Romańskiej powołał Pracownię Glottodydaktyki Romańskiej.

> **Nr 60** z dnia 27 października 2010 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Mechanicznego.

JM Rektor w strukturze organizacyjnej Wydziału Mechanicznego w Instytucie Budowy i Eksploatacji Maszyn

zmienił nazwę Zakładu Bioinżynierii na Zakład Inżynierii Biomedycznej. W strukturze organizacyjnej Zakładu Inżynierii Biomedycznej powołał Laboratorium Biomechaniki oraz Laboratorium Biomateriałów i Nanotechnologii.

> **Nr 61** z dnia 27 października 2010 r. w sprawie struktury organizacyjnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania.

JM Rektor w strukturze organizacyjnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania zniósł Zakład Zarządzania Bezpieczeństwem. W strukturze organizacyjnej Wydziału Ekonomii i Zarządzania powołał Katedrę Zarządzania Bezpieczeństwem oraz Pracownię Kształcenia Językowego.

> **Nr 62** z dnia 27 października 2010 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej na rok akademicki 2010/2011.

JM Rektor powołał Odwoławczą Komisję Stypendialną na rok akademicki 2010/2011.

> **Nr 63** z dnia 2010 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego

JM Rektor wprowadził zmiany w regulaminie organizacyjnym Uniwersytetu Zielonogórskiego stanowiącym załącznik do zarządzenia nr 11 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 1 listopada 2002 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Joanna Bojarska
Biuro Prawne

SUKCESY NASZYCH PRACOWNIKÓW

Prof. Czesław Osękowski - Zasłużony dla Kultury Polskiej

Bogdan Zdrojewski - Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego - doceniając wielkie zasługi dla kultury polskiej przyznał Rektorowi Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesławowi Osękowskiemu zaszczytne odznaczenie Zasłużony dla Kultury Polskiej. Honorową odznakę wręczył 25 października Marszałek Województwa Lubuskiego podczas posiedzenia Sejmiku Województwa Lubuskiego.

Prof. Czesław Osękowski należy do grona wybitnych postaci naszego miasta i regionu. Jest znawcą sztuki współczesnej, otacza mecenatem kulturę studencką, zespoły, kabarety i młodych plastyków, zapewniając im dobre warunki działalności czego efektem są ostatnie wysokie oceny Uniwersytetu Zielonogórskiego w tej dziedzinie. Prof. Czesław Osękowski pełni funkcję Przewodniczącego Rady Muzeum Ziemi Lubuskiej wspierając wiele istotnych dla naszego miasta wydarzeń kulturalnych. Aktywnie działa też w Radzie Naukowej Lubuskiego Muzeum Wojskowego w Drzonowie.

Prywatnie prof. Osękowski jest kolekcjonerem dzieł sztuki. Głównie interesuje go malarstwo związane ze Śląskiem, Karkonoszami i Zieloną Górą. Kolekcjonuje też wszystko co dotyczy Gubina, jego rodzinnego miasta - pocztówki, mapy, plany i inne pamiątki.

FOT. MAREK PYCH

Dr A. Słowikowska laureatką akcji POLITYKI

Dr Agnieszka Słowikowska z Instytutu Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego została laureatką tegorocznej edycji akcji stypendialnej tygodnika POLITYKA *Zostańcie z nami*. Zapraszamy na rozmowę z dr A. Słowikowską do grudniowego numeru miesięcznika.

Dr Agnieszka Słowikowska - 33 lata, adiunkt w Instytucie Astronomii na Wydziale Fizyki i Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego jest doktorem nauk fizycznych w zakresie astronomii. Jej zainteresowania dotyczą głównie astronomii szybkiej rozdzielczości czasowej w dziedzinie optycznej i radiowej. Bada obiekty astronomiczne za pomocą radioteleskopów i teleskopów optycznych, wyposażonych w detektory rejestrujące sygnał z dokładnością czasową rzędu nano- i mikrosekund. Zajmuje się badaniem gwiazd neutronowych, pulsarów oraz białych kartów. Współodkrywczyńi pierwszego magnetara optycznego, czyli gwiazdy neutronowej o ekstremalnie dużej wartości pola magnetycznego. Odbyła staże zagraniczne w Holandii, Niemczech oraz Grecji. Obecnie pracuje nad rozwijaniem technik polarymetrii optycznej w obserwacjach i w tym kierunku chce doskonalić swoje umiejętności. Ma nadzieję uruchomić w przyszłym roku bardzo szybki fotopolarymetr - przyrząd do pomiarów polaryzacji liniowej promieniowania obiektów astrofizycznych. W ostatnim roku zdobyła stypendium Fundacji na rzecz Nauki Polskiej - Powroty/Homing oraz Europejski Grant Reintegracyjny.

źródło: POLITYKA.PL

FOT. SEBASTIAN RZEPIEL/AGENCJA GAZETA

Dr Jarosław Piskorski w ISHNE

Dr Jarosław Piskorski z Instytutu Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego został członkiem stowarzyszonym Międzynarodowego Towarzystwa Holterowskiej i Nieinwazyjnej Elektrokardiologii. Dr Piskorski jest jednym z dziewiętnastu naukowców na świecie, którzy dostąpili tego zaszczytu. W tym gronie znalazło się tylko dwóch Polaków - drugim Polakiem przyjętym do Towarzystwa jest dr hab. Przemysław Guzik z Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Pozostali naukowcy pochodzą z Niemiec, Indii, Malezji, Kanady, Japonii, Finlandii, USA, Chin i Węgier.

Członkostwo w tym największym na świecie towarzystwie naukowym zajmującym się elektrokardiografią holterowską, zostało przyznane za osiągnięcia naukowe, w szczególności za odkrycie asymetrii rytmu serca. Instytut Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego od kilku lat ściśle współpracuje w badaniach naukowych z Uniwersytetem Medycznym w Poznaniu. Dr Jarosław Piskorski, w zespole pracującym przy odkryciu nowego zjawiska fizjologicznego jakim jest asymetria rytmu serca zajmuje się stroną teoretyczną i obliczeniową prowadzonych badań. W oparciu o tę współpracę w Instytucie Fizyki Uniwersytetu Zielonogórskiego planowane jest utworzenie nowej specjalności dla studentów fizyki, specjalności fizyka medyczna na kierunku fizyka techniczna z tytułem zawodowym inżyniera.

Asymetria rytmu serca (ang. Heart Rate Asymmetry) jest zjawiskiem fizjologicznym odkrytym w 2005 roku i opisanym rok później przez dr hab. Przemysława Guzika z Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu i dr Jarosława Piskorskiego z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zjawisko to jest spowodowane odmiennym zachowaniem się zwolnień rytmu serca. W prowadzonych od kilku lat badaniach zaobserwowano, że niektóre parametry opisujące asymetrię rytmu serca mogą być przydatne w określeniu ryzyka zgonu u chorych po zawale serca, z niewydolnością serca czy też z podejrzeniem choroby niedokrwiennej serca.

Dotychczasowe prace badawcze są realizowane we współpracy z uznanymi naukowcami, m.in. prof. Georgiem Schmidtem z Monachium, prof. Tuomo Nieminen z Uniwersytetu Tampere w Finlandii, prof. Adrianem Baranchukiem z Queen's University w Kingston w Kanadzie czy też dr hab. Iwoną Cygankiewicz (akualnie Uniwersytet Medyczny w Łodzi), w oparciu o dane pochodzące z wielośrodkowego badania MUSICA z Hiszpanii.

Fizyka i medycyna związane są ze sobą od czasu wyłonienia się fizyki jako niezależnej nauki. Praktycznie wszystkie zaawansowane metody diagnostyczne oparte są na dokonaniach fizyki. Jednym z najbardziej spektakularnych osiągnięć fizyki w medycynie było opracowanie metody rezonansu magnetycznego, za co w roku 2003 fizyk Sir Peter Mansfield otrzymał nagrodę Nobla z medycyny. Obecnie fizycy coraz częściej znajdują zatrudnienie w szpitalu, na przykład w pracowniach radiologicznych czy elektrofizjologicznych. Niektóre czynności w szpitalu z mocy prawa muszą być wykonane przez fizyka medycznego - w szczególności dotyczy to obliczania dopuszczalnej ekspozycji na promieniowanie jonizujące.

zebrała Ewa Sapeńko

FOT. ARCHIWUM J. PISKORSKIEGO

JAK PROMOWAĆ?

CZYLI WYNIKI ANKIETY PRZEPROWADZONEJ WŚRÓD KANDYDATÓW NA STUDIA

Anna Urbańska
Biuro Promocji UZ

» Biuro Promocji Uniwersytetu Zielonogórskiego nie tylko promuje, czyli podejmuje działania mające za interesować potencjalnych kandydatów studiami na naszej uczelni, ale także skrupulatnie sprawdza skuteczność swojej pracy. Temu służy badanie ankietowe, któremu poddawani są kandydaci na studia. Każdy kandydat podczas elektronicznej rejestracji ma możliwość wypełnienia anonimowej ankiety. W tym roku dobrowolnie ankietę wypełniło 1530 osób (w ub. roku było 1503).

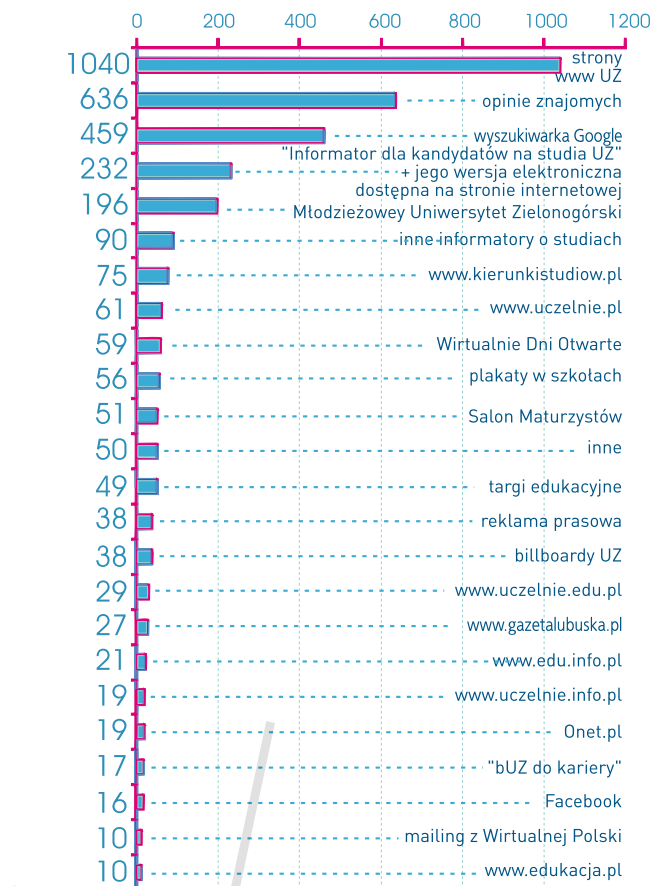
> Skąd pochodzą kandydaci na studia UZ?

Wyniki ankiety potwierdzają tezę, że jesteśmy uczelnią o zasięgu regionalnym, bowiem przeważająca większość naszych kandydatów to mieszkańcy województwa lubuskiego (69 proc.). W następnej kolejności nasi studenci pochodzą głównie z województw: dolnośląskiego (18 proc.) i wielkopolskiego (7 proc.). Mamy także kandydatów z zachodniopomorskiego (1,4 proc.) oraz nielicznych (poniżej 1 proc.): mazowieckiego, śląskiego, opolskiego, łódzkiego, kujawsko-pomorskiego oraz pomorskiego, warmińsko-mazurskiego, czy świętokrzyskiego, małopolskiego, lubelskiego, podlaskiego, podkarpackiego. Nasi kandydaci to głównie absolwenci liceum ogólnokształcącego (61 proc.). 22 proc. osób składających podanie na UZ ukończyło technikum, a 12 proc. - liceum profilowane (reszta respondentów określiła typ ukończonej szkoły jako „inny”).

> Gdzie szukają informacji?

Czerpiąc wiedzę z badań prowadzonych w ubiegłych latach oraz z obserwacji aktualnie występujących trendów, Uniwersytet Zielonogórski w tym roku jeszcze szerzej promował się w internecie, niż w latach ubiegłych. W tym zakresie zorganizowano m.in. „Dzień On-line”, uruchomiono stronę Wirtualnych Dni Otwartych (www.on-line.uz.zgora.pl) oraz utworzono profil UZ na portalu społecznościowym Facebook. Ponadto nadal kontynuowano promocję w wyszukiwarce Google oraz portalach edukacyjnych i innych popularnych wśród potencjalnych kandydatów na studia.

Tegoroczne badania potwierdzają, że nadal podstawowym źródłem informacji na temat uczelni i studiów jest internet. Ankietowani wskazywali głównie na strony internetowe Uniwersytetu Zielonogórskiego. Informacje

ŹRÓDŁA INFORMACJI O UZ - WSKAZANE PRZEZ KANDYDATÓW NA STUDIA W ROKU AKAD. 2010/2011

znalezione na stronach UZ przekonały do studiowania na Uniwersytecie Zielonogórskim ponad 68 proc. kandydatów (wzrost w stosunku do ub. roku o 3 proc.). Spośród innych internetowych źródeł informacyjnych wykorzystywanych przez uczelnię, ankietowani wskazywali wyszukiwarkę Google (30 proc.), portal www.kierunkistudiow.pl (5 proc.), portal www.uczelnie.pl (4 proc.) oraz stronę Wirtualnych Dni Otwartych www.on-line.uz.zgora.pl (3,8 proc.) (wg danych na 8.11.2010 r., godz. 9.00 strona została wyświetlona 107 499 razy). Znacznie rzadziej wskazywano na informacje znalezione w pozostałych portalach edukacyjnych, na których uczelnia ma swoje prezentacje (od 0,6 do 1,9 proc.). 1,2 proc. kandydatów znalazło informacje o UZ w Onet.pl, trochę ponad 1 proc. - na Facebook'u, a 0,6 proc. - z mailingu otrzymanego z Wirtualnej Polski.

Tak duży sukces Google jest w pewnej mierze spowodowany kampanią reklamową na linkach sponsorowanych prowadzoną przez Uniwersytet. W terminie od 26 czerwca do 29 września br. nasze reklamy tekstowe wyświetliły się osobom poszukującym informacji w Google 980 422 razy. Kliknięcie w reklamę odnotowano 18 820.

W drugim co do ważności źródłem opinii o UZ dla naszych kandydatów są opinie znajomych (kolegów studentów, rodzeństwa, rodziny, nauczycieli, etc.). To te opinie wpłynęły na decyzję ponad 41 proc. kandydatów.

Kolejnym bardzo ważnym narzędziem zachęcającym do studiowania na UZecie jest *Informator dla kandydatów na studia*. Na *Informator* wskazało ponad 15 proc. kandydatów (*Informator* był także dostępny w wersji elektronicznej na stronie Uniwersytetu). Ponadto blisko 13 proc. ankietowanych potwierdziło, że uczestniczyło w wykładach prowadzonych w ramach Młodzieżowego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Kolejnym źródłem informacji o uczelni są informatory o studiach. Na nie wskazywało ok. 6 proc. respondentów. Następnie plakaty w szkołach (3,7 proc.) oraz *Salon Maturzystów* i targi edukacyjne (po ok. 3 proc.). Na reklamę prasową (należy zaznaczyć, że UZ prowadzi w tym zakresie działalność znikomą) wskazało 2,5 proc. kandydatów. Taka sama liczba osób spostrzegła nasze trzy billboardy umieszczone przy uczelni.

Kandydaci, którzy zetknęli się z naszą akcją „Młodzieżowy Uniwersytet Zielonogórski” ocenili ją na 3,4 pkt. w skali od 0 do 5 pkt.

97 osób, które wzięły udział w ankiecie, uczestniczyło także w projekcie realizowanym przez Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii „Zdaj matkę na maxa!”. Ci uczestnicy przyznali jej średnio 3,39 pkt. (w skali 0-5 pkt.).

W ankiecie zapytaliśmy także o akcję „bUZ do kariery”. Pomimo, że „bUZa” zakończono w roku ubiegłym, to zostawiliśmy zapytanie o tę inicjatywę, ponieważ część uczniów uczestniczących w akcji była wówczas uczniami klas młodszych, a w tym roku zdawała maturę. 1,1 proc. ankietowanych odpowiadało, że ofertą Uniwersytetu Zielonogórskiego zainteresowała się pod wpływem akcji „bUZ do kariery”.

> Co się liczy?

Spora część ankietowanych potwierdziła, że informacja, promocja, reklama UZ ich zainteresowała i zechciała

podzielić się swoimi doświadczeniami. Badani wymieniali argumenty, które przekonały ich do wybrania tej właśnie uczelni, jak również podawali swoje opinie na temat naszej promocji. W ankietach czytamy m.in.:

- > różnorodność kierunków,
- > szeroka oferta edukacyjna,
- > wysokie stypendia,
- > lokalizacja uczelni, bliskość miejsca zamieszkania,
- > przyjazne nastawienie do studentów oraz możliwość rozwoju swoich zainteresowań i pogłębiania wiedzy,
- > wielu zadowolonych znajomych i statystyki UZ w skali kraju (podobno to miasto, w którym najlepiej się studiuje),
- > ciekawie zbudowana strona www, możliwość uzyskania wszystkich niezbędnych informacji,
- > wysoki prestiż i renoma uczelni,
- > Zainteresowały mnie wypowiedzi studentów na temat Uniwersytetu. Nie znalazłam takich wypowiedzi na stronach żadnej innej uczelni państwowej. Uważam, że to dobry pomysł na promocję UZ,
- > wirtualne dni otwarte,
- > realizacja swojej pasji, wdrożenie w życie swoich zainteresowań,
- > różnorodność wydziałów, kierunków, opinie absolwentów,
- > zwięzła treść, ciekawa szata graficzna strony www,
- > łatwość w odnalezieniu cennych informacji,
- > ciągła modernizacja uczelni,
- > niekonwencjonalne zaprezentowanie oferty,
- > zajęcia są prowadzone przez wykwalifikowaną kadrę naukową,
- > uczelnia wyróżnia się środowiskiem twórczym, np. kabinety studenckie,
- > bardzo przejrzyste i widoczne linki do danych kategorii tematycznych obejmujących dane kierunki oraz świetnie rozwinięta sieć informacji o bieżącej rekrutacji na studia.

WYKŁAD
W RAMACH
„MŁODZIE-
ŻOWEGO
UNIWEKSY-
TETU
ZIELONO-
GÓRSKIEGO”
DR J. ŁUKASIK
„ARTYŚCI
DAWNI -
ARTYŚCI
WSPÓŁCZE-
ŚNI”

PROMOCJE DOKTORSKIE

9 listopada 2010 roku miała miejsce dziesiąta w historii Uczelni uroczystość Promocji Doktorskich. Odyta się ona w obecności władz Uniwersytetu, promotorów prac doktorskich oraz rodzin młodych naukowców.

Dyplomy odbierało 23 doktorów, z czego z:

- > Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji - 7 doktorów (1 elektrotechnika; 6 informatyka)
- > Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu - 6 doktorów (pedagogika)
- > Wydziału Mechanicznego - 1 doktor (budowa i eksploatacja maszyn)
- > Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii - 5 doktorów (matematyka)
- > Wydziału Humanistycznego - 3 doktorów (historia)
- > Wydziału Fizyki i Astronomii - 1 doktor (fizyka)

Wszystkim nowym doktorom życzymy powodzenia w dalszym prowadzeniu badań naukowych, pracy dydaktycznej oraz pomyślności w życiu osobistym.

Justyna Magda

LISTA DOKTORÓW:

> dr Anna Korlak-Łukasiewicz

Temat pracy: Rozwój zawodowy pracowników socjalnych okresu zmian systemowych pomocy społecznej w latach 1990-2000

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika

Promotor: dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Alicja Kargulowa; dr hab. Ryszard Gerlach, prof. UKW

> dr Andrzej Zygałło

Temat pracy: Granice rezygnacji z podmiotowości kadry menedżerskiej firm międzynarodowych

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika

Promotor: dr hab. Zdzisław Wołk, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Józef Kargul; dr hab. Magdalena Piorunek, prof. UAM

> dr Maria Łukaszek

Temat pracy: Determinanty aktywności seksualnej wychowanków Ochotniczych Hufców Pracy

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika

Promotor: dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ

Recenzenci: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ; prof. dr hab. Bronisław Urban

> dr Joanna Dec

Temat pracy: Obraz kobiet świadczących usługi seksualne w Polsce

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika

Promotor: dr hab. Zbigniew Izdebski, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Alicja Kargulowa; dr hab. Maria Beisert, prof. UAM

> dr Elżbieta Turska

Temat pracy: Obrazy tożsamości przyszłych pedagogów

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika

Promotor: prof. dr hab. Krystyna Ferenz

Recenzenci: prof. dr hab. Alicja Szerlag; dr hab. Wiesława Osmańska-Furmanek, prof. UZ

> dr Krystyna Ostapiuk

Temat pracy: Kompetencje komunikacyjne nauczycieli uczestniczących w doksztalcaniu i doskonaleniu zawodowym oraz osób aspirujących do zawodu nauczyciela

Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: pedagogika

Promotor: dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbałec, prof. UZ

Recenzenci: dr hab. Bogdan Idzikowski, prof. UZ; prof. dr hab. Mirosława Wawrzak-Chodaczek

> dr Katarzyna Sanocka -Tureczek

Temat pracy: Obraz życia i śmierci w sztuce sepulkralnej Środkowego Nadodrza w XVII - XVIII wieku

Wydział Humanistyczny

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia

Promotor: prof. dr hab. Joachim Zdenka

Recenzenci: prof. dr hab. Bogdan Rok; dr hab. Dariusz Dolański, prof. UZ

> dr Iwona Peryt- Gierasimczuk

Temat pracy: Życie i twórczość Krzysztofa Aleksandra Boguszewskiego na tle przemian potrydenckich w Polsce w pierwszej połowie XVII wieku

Wydział Humanistyczny

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia

Promotor: dr hab. Leszek Belzyt, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Bogdan Rok; dr hab. Dariusz Dolański, prof. UZ

> dr Anitta Katarzyna - Maksymowicz

Temat pracy: Środkowonadodrzańska emigracja do stanu Południowa Australia w latach 1838-1914

Wydział Humanistyczny

Doktor nauk humanistycznych; dyscyplina: historia

Promotor: prof. dr hab. Tomasz Jaworski

Recenzenci: prof. dr hab. Kazimierz Dopierala; dr hab. Tomasz Nodzyński, prof. UZ

> dr Artur Barasiński

Temat pracy: Modelowanie własności magnetycznych związków metalo-organicznych o strukturze łańcuchowej

Wydział Fizyki i Astronomii

Doktor nauk fizycznych; dyscyplina: fizyka

Promotor: dr hab. Andrzej Drzewiński, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Józef Sznajd; dr hab. Wojciech Florek

> **dr inż. Radosław Maruda**

Temat pracy: Badania skrawalności wybranych gatunków stali węglowych w warunkach MQCL

Wydział Mechaniczny

Doktor nauk technicznych; dyscyplina: budowa i eksploatacja maszyn

Promotor: prof. dr hab. inż. Eugene Feldsthein

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Stanisław Legutko; dr hab. inż. Stanisław Laber, prof. UZ

> **dr Anna Góralczyk**

Temat pracy: Własności zbioru rozwiązań inkluzji stochastycznych typu Stratonowicza

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Promotor: dr hab. Jerzy Motyl, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Michał Kisielewicz; dr hab. Krystyna Twardowska, prof. SGGW

> **dr Joachim Syga**

Temat pracy: Wielowartościowe całki stochastyczne względem semimartynału i ich zastosowania w teorii inkluzji stochastycznych

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Promotor: dr hab. Jerzy Motyl, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. Andrzej Fryszkowski; dr hab. Mariusz Michta, prof. UZ

> **dr Tomasz Bartnicki**

Temat pracy: Rozgrywane kolorowanie grafów

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Promotor: dr hab. Jarosław Grytczuk, prof. UJ

Recenzenci: prof. dr hab. Paweł M. Idziak; prof. dr hab. Andrzej Ruciński

> **dr Anna Fiedorowicz**

Temat pracy: Acykliczne kolorowanie grafów

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Promotor: prof. dr hab. Mieczysław Borowiecki

Recenzenci: dr hab. Maria Kwaśnik, prof. PRz; prof. dr hab. Adam Paweł Wojda

> **dr Magdalena Łysakowska**

Temat pracy: Hipoteza Kellera i własności podziałów

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii

Doktor nauk matematycznych; dyscyplina: matematyka

Promotor: dr hab. Krzysztof Przesławski, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Krzysztof Kołodziejczyk; dr hab. Ryszard Urbański, prof. UAM

> **dr inż. Adam Goiński**

Temat pracy: Rekonstrukcja powierzchni w oparciu o stochastyczne algorytmy adaptacyjne

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka

Promotor: dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Jan Zabrodzi; dr hab. inż. Marcin Witczak, prof. UZ

> **dr inż. Maciej Hrebień**

Temat pracy: Transformata Hougha w zagadnieniu ekstrakcji cech sygnałów jedno - i dwuwymiarowych

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka

Promotor: prof. dr hab. inż. Józef Korbicz

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Marek Kurzyński; dr hab. inż. Krzysztof Patan, prof. UZ

> **dr inż. Kamil Mielcarek**

Temat pracy: Wykorzystanie grafów doskonałych w komputerowym projektowaniu układów cyfrowych

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka

Promotor: prof. dr hab. inż. Marian Adamski

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Bolesław Pochopień; dr hab. inż. Larysa Titarenko, prof. UZ

> **dr inż. Przemysław Baranowski**

Temat pracy: Przetwarzanie równoległe i rozproszone w planowaniu eksperymentów optymalnych

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka

Promotor: prof. dr hab. inż. Dariusz Uciński

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Józef Korbicz; dr hab. inż. Jan Sadecki, prof. PO

> **dr inż. Grzegorz Bazydło**

Temat pracy: Graficzna specyfikacja programów dla rekonfigurowalnych sterowników logicznych z wykorzystaniem języka UML

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka

Promotor: prof. dr hab. inż. Marian Adamski

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Andrzej Napieralski; dr hab. inż. Larysa Titarenko, prof. UZ

> **dr inż. Marek Sawerwain**

Temat pracy: Wybrane zagadnienia teorii kwantowych języków programowania

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych; dyscyplina: informatyka

Promotor: prof. dr hab. Roman Gielerak

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Jerzy Klamka; dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ

> **dr inż. Paweł Piotr Szcześniak**

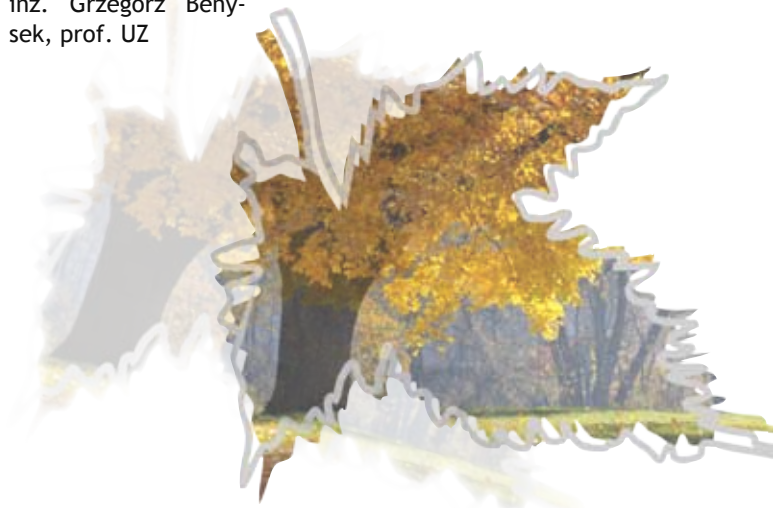
Temat pracy: Analiza i badania matrycowo-reakcyjnych przemienników częstotliwości

Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji

Doktor nauk technicznych; dyscyplina: elektrotechnika

Promotor: dr hab. inż. Zbigniew Fedyczak, prof. UZ

Recenzenci: prof. dr hab. inż. Antoni Dmowski; dr hab. inż. Grzegorz Benysek, prof. UZ

CZY ISTNIEJĄ I JAKIE SĄ LU- BUSKIE ELITY?

Wiesław Hładkiewicz,
Adam Ilciów
Instytut Politologii UZ

Dyskusję dotyczącą elit w województwie lubuskim wywołał raport z badań, przeprowadzonych przez dr Agnieszkę Opalińską i mgr. Adama Agackiego. Rezultaty badań nie napawają optymizmem. W porównaniu z podobnymi badaniami, zrealizowanymi 5 lat wcześniej, sytuacja wygląda niewiele lepiej. Staba rozpoznawalność osób pełniących funkcje marszałka województwa i wojewody, ci sami politycy, cieszący się popularnością wśród respondentów, politycy uznani za najbardziej wpływową grupę zawodową. Najczęściej wskazywanymi cechami elity politycznej pozostały określenia krytyczne. Politycy są niemoralni, zamknięci, nieuczciwi, niekompetentni, interesowni. Jeżeli chodzi o motywacje podejmowanych działań politycznych, to służą one przede wszystkim realizacji interesu własnego, partii i przedsiębiorców. Nie bez znaczenia jest fakt wskazywania jako najbardziej skorumpowanych grup zawodowych lekarzy, polityków i urzędników. Poprawiła się ogólna ocena władz Gorzowa Wlkp. (znacznie) i Zielonej Góry (mniej), pracy lubuskich parlamentarzystów i lubuskiej elity politycznej, z zastrzeżeniem jednak wyraźnego wzrostu wskazań w pozycji „średnio [oceniłam]”.

Analizę kondycji lubuskich elit, w nieco szerszym zakresie, kontynuowano w ramach konferencji „Elity województwa lubuskiego. Mity i prawdy”, zorganizowanej 28 września 2010 r. przez Stowarzyszenie „Pokolenia Lubuszan”. Założeniem było szersze spojrzenie na lubuską elitę, również w wymiarze gospodarczym, naukowym i kulturalnym. Do dyskusji zaproszono przedstawicieli władz samorządowych, przedsiębiorców, pracowników nauki, kultury i dziennikarzy. Podstawę do analizy stanowiły referaty wygłoszone przez prof. Jarosława Macałę, prof. Marię Zielińską i dr Agnieszkę Opalińską. Dotyczyły one problematyki elit, założeń teoretycznych i praktyki, odniesienia do ustaleń badawczych lubuskiego sondażu społecznego oraz raportu nt. lubuskich elit politycznych. Ważnymi głosami w dyskusji były wypowiedzi: Rektora UZ prof. Czesława Osękowskiego, prezydenta Zielonej Góry, Janusza Kubickiego, Marszałka Lubuskiego Sejmiku Gospodarczego Władysława Komornickiego.

W każdym środowisku mamy elity, są one mniej lub bardziej dostrzegane i doceniane, aktywnie działające na rzecz rozwoju społeczeństwa lub też dla realizacji interesu własnego. Zauważalność elit, w każdym wymiarze,

gospodarczym, administracyjnym, politycznym, wojskowym, kulturalnym, edukacyjnym i religijnym, uzależniona jest od poinformowania społeczeństwa o ich działaniach i osiągnięciach przez środki masowego przekazu. Telewizyjnie, słuchacze, czytelnicy zainteresowani są w większym stopniu informacjami o wydźwięku negatywnym, różnego rodzaju sensacyjnymi, czy wręcz katastroficznymi, „newsami”. Czy za ten stan rzeczy należy winić tylko media?

Osiągnięcia naukowe czy artystyczne interesują jedynie niewielkie grono odbiorców, nie budzą szerszego zainteresowania. Zdarza się, że powodują niezdrową zazdrość. Dobrze, jeżeli ta zazdrość mobilizuje do aktywniejszego działania na niwie zawodowej. Elity polityczne, biznesowe, naukowe i inne przenikają się. Prof. zw. dr hab. Czesław Osękowski przypomniał, że kolejnymi wojewodami byli pracownicy naukowcy zielonogórskiej uczelni. Powodzenie biznesu niejednokrotnie zależy od przychylności urzędnika czy polityka (nie mamy tu na myśli działań niezgodnych z prawem), przedsiębiorcy zostają politykami, i odwrotnie. Chociaż, jak zauważył Władysław Komornicki, w tym drugim przypadku trudniej o sukces. Związki między tymi sferami są bliskie, jest to wyraźnie widoczne nie tylko w województwie lubuskim.

Można twierdzić, że elit nie ma, a te, które są, prezentują niski poziom jakościowy. Tylko czemu ma to służyć? Czy nie lepiej, zamiast niszczyć autorytety i wzorce, starać się je promować i mówić o nich? Władysław Komornicki podał przykład Wielkopolski, gdzie mimo różnic poglądów i interesów, decydenci mogli dojść do porozumienia i zrealizować cel, co nie byłoby możliwe bez współpracy ponad podziałami. Politycy lubuscy, również samorządowi, realizują przede wszystkim interesy partii. W kampanii wyborczej politycy muszą się różnić, wyróżnienie wśród innych kandydujących pozwala być zauważalnym, ale dla czego się różnią w czasie 4-letniej kadencji, koncentrując się na wytykaniu błędów innym?

Dziennikarze kreują rzeczywistość, tworzą wydarzenia, które bez ich udziału nie zaistniałyby w opinii publicznej. Jednak to w głównej mierze politycy odpowiadają za negatywne oceny polityki, zarówno w wymiarze ogólnym, rozumianej jako sfery aktywności ludzkiej, jak i indywidualnym, gdy mamy na myśli konkretne osoby i ich czyny.

W województwie lubuskim wciąż dostrzec można brak integracji społecznej, rywalizację pomiędzy interesami Gorzowa Wlkp. i Zielonej Góry, także między interesami partyjnymi, a potrzebami społecznymi i gospodarczymi. Rzeczywistość postrzega się i prognozuje zmiany w krótkim horyzoncie czasowym. Potrzebne jest myślenie o konsekwencjach działań lokalnych elit dla następnych pokoleń Lubuszan.

10 LAT WSPÓŁPRACY W RAMACH SIECI UCZELNIANEJ CUCEE

Ryszard Rybski
Instytut Metrologii Elektrycznej

13-14 września 2010 r. odbyły się we Lwowie uroczystości związane z jubileuszem 10-lecia współpracy czterech partnerskich uczelni w ramach sieci „Współpracy Uniwersytetów Centralnej i Wschodniej Europy” („Cooperation of Universities in Central and East Europe” - CUCEE). W uroczystościach zorganizowanych przez Politechnikę Lwowską uczestniczyła delegacja UZ w osobach: prof. T. Kuczyński - Prorektor UZ ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, prof. A.

Pieczyński - Dziekan WEIT, prof. R. Rybski - koordynator sieci CUCEE na UZ.

Sieć CUCEE utworzyły w 2000 r., na mocy wzajemnych umów o współpracy, cztery uczelnie: Fachhochschule Giessen-Friedberg (Niemcy), Uniwersytet Techniczny w Tallinie (Estonia), Politechnika Lwowska (Ukraina) i Uniwersytet Zielonogórski. Początek współpracy wymienionych uczelni data zawarta w 1997 roku umowa między FH Giessen-Friedberg i Uniwersytetem Zielonogórskim. Po trzech latach do grona partnerów dołączyły pozostałe dwie uczelnie. Zasadnicze obszary i formy współpracy obejmują dydaktykę, w tym szczególnie tzw. Zintegrowane Studia Zagraniczne, projekty badawcze, wspólnie organizowane konferencje naukowe, wykłady gościnne profesorów na uczelniach partnerów, staże naukowe asystentów i doktorantów, praktyki zagraniczne studentów, przedsięwzięcia kulturalne, jak np. koncerty uczelniane z udziałem zespołów muzycznych i tanecznych uczelni sieci, i inne. Jednym z zasadniczych punktów współdziałania są wspomniane już Zintegrowane Studia Zagraniczne. Uczestniczący w nich studenci studiują równoległe na dwóch uczelniach i otrzymują dyplomy ukończenia obydwu prowadzących te studia uczelni partnerskich. W tej specyficznej formie studiów wzięło już udział ponad 70 studentek i studentów z Polski, Estonii i Ukrainy, w tym 44 osoby z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Pełną informację na temat sieci CUCEE, w tym m.in. historię jej powstania, dokumentację najważniejszych wydarzeń, informacje o poszczególnych uczelniach można znaleźć w wydanej z okazji jubileuszu, bogato ilustrowanej, czterojęzycznej publikacji książkowej.

Głównym punktem obchodów jubileuszu była uroczysta sesja zorganizowana w historycznej, przepięknej auli Politechniki Lwowskiej (fot.). Ponadto odbyło się szereg roboczych spotkań delegacji uczelni partnerskich, w tym m.in. spotkanie z władzami rektorskimi Politechniki Lwowskiej i spotkanie koordynatorów sieci CUCEE. Organizatorzy przewidzieli również w programie czas na zwiedzanie Lwowa.

UROCZYSTA SESJA W AULI POLITECHNIKI LWOWSKIEJ (OD PRAWY): PROF. Y. BASHKEVICH, PROF. V. PAVUSH (PROREKTORZY POLITECHNIKI LWOWSKIEJ), PROF. G. GRABATIN (PREZYDENT FH GIESSEN-FRIEDBERG), PROF. T. KUCZYŃSKI (PROREKTOR UZ), PROF. M. KLITTA (KOORDYNATOR WSPÓŁPRACY FH GIESSEN-FRIEDBERG)

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

> WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

56 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

W piątek, 26 listopada 2010 r., o godz. 11.00 Galeria Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym zaprasza na wystawę Marka Glinkowskiego, pt.: *Zamknij się!*, oraz wykład towarzyszący *Kolejna grafika*.

Janina Wallis

Rafał Jakubowicz

> SUBTELNE FURKNIĘCIE

Każdy z nas miał zapewne kiedyś ochotę, w rozmowie lub sprzeczce, będąc poirytowanym, powiedzieć adwersarzowi „zamknij się!”, choć w większości sytuacji nie pozwalały na to konwenanse. Cóż, w sztuce można sobie pozwolić, zupełnie bezkarnie, na więcej. *Zamknij się!* - przywołujące do porządku, dyscyplinujące furknienie - to tytuł wystawy Marka Glinkowskiego, która odbyła się w 2010 roku w poznańskiej Galerii Post-Office, w ramach cyklu *12 Tatami* („tatami” to tradycyjna mata japońska, używana do pokrywania podłogi). Prezentacja Glinkowskiego jest trzecią odsłoną wspomnianej serii.

Zwiedziony tytułem odbiorca mógł spodziewać się krzykliwej, agresywnej pracy. Tymczasem zastał wyciszoną, powściągliwą wypowiedź, uwodzącą kunsztem, warsztatową perfekcją. W pierwszym, mniejszym pomieszczeniu, ingerencja była tak subtelna, że można było jej w ogóle nie zauważyć; na białych ścianach wyklejony został, dwustronną białą taśmą klejącą, napis „Zamknij się!”, powielony kilkanaście razy (niektórzy zapewne zwrócili na niego uwagę dopiero wówczas, gdy chcąc się oprzeć, przykleili się do ściany). W drugiej, większej sali, bardziej reprezentacyjnej, zawieszonych zostało dwanaście grafik wykonanych pracochłonną techniką intaglio.

Eksplorowanie tradycyjnych technik graficznych w sztuce współczesnej, takich jak na przykład metal, jest trudne, jeśli nie wręcz niemożliwe. Nie chodzi o to, że nietatwo zgłębić meandry rzemiosła. Grafika warsztatowa przeżywa, od dłuższego czasu, głęboki kryzys - jest martwa, niema i głucha w konfrontacji ze współczesnością. Funkcjonuje w swoistej enklawie - bezpiecznej niszy zamkniętego obiegu. Trudno jej wyjść poza ramy dekoracyjnego bibelotu. Glinkowski nie należy do tych artystów, którzy rozprawiają o znaczeniu i doniosłości tradycji w sztuce, ubolewają czy wręcz utyskują nad marginalizacją „swej” dyscypliny, dryfując w jeremiady irtującego pustostłowi, ale tych, którzy znaleźli język pozwalający nawiązać rzeczywisty, krytyczny dialog, którzy mierzą się z nią w praktyce, poszukując sposobu na wyjście z impasu,

bez kompleksów, również dzięki perfekcyjnemu opanowaniu warsztatu, ale przede wszystkim - refleksji. Bo dziś musimy zastanowić się przede wszystkim, co z wyuczonym warsztatem począć, w jaki sposób i - co najważniejsze - po co decydujemy się go użyć.

Jeśli chcemy wykorzystać możliwości oferowane przez tradycyjne techniki graficzne, a zarazem utrzymać kontakt z nerwem współczesności (co wydaje się nieco karkołomne), musimy nieustannie podważać, problematyzować i przekraczać granice dyscypliny, podejmując namysł nad jej obecnym statusem, grając z konwencją oraz z przyzwyczajeniami i oczekiwaniami odbiorcy. Marek Glinkowski zdołał, zresztą nie po raz pierwszy, ożywić ten zdawałoby się martwy dziś dział sztuk plastycznych, jakim jest grafika warsztatowa (ciągle pamiętam jego znakomitą wystawę dyplomową, zatytułowaną „Kolekcja”, zrealizowaną w poznańskiej Galerii

U Jezuitów, w 2002 r., która dostarczała pożywki zarówno piewcom tradycji i rzemiosła, jak i zdeklarowanym konceptualistom).

Przejdźmy jednak do wystawy *Zamknij się!* W sali ekspozycyjnej znajdowało się dwanaście prac, wykonanych techniką wkłesłodruku (tzw. miękki werniks). Odbitki o prostokątnym, wertykalnym kształcie, zawieszono zostały jedna obok drugiej, horyzontalnie, w nierównych odstępach, w sposób umożliwiający ich przewieszenie. *12 Tatami* i dwanaście grafik (nawiązujących formalnie do tatami). Nie będę szerzej rozwodził się o „tatami”, ponieważ podchodzę z nieufnością oraz rezerwą wobec wszelkich inspiracji kulturą i filozofią Wschodu, których efektem najczęściej bywa powierzchowne tylko przejęcie wizualnego kodu. Wydaje mi się, że praca Glinkowskiego ma z „tatami” raczej luźny związek, choć krytycy mogliby zapewne doszukać się w wystawie typowo „wschodnich” jakości - w oszczędności formy, czystości, pracowitości, technicznym kunszcie, powtarzalności rytmu prostokątnych odbitek, w operowaniu niuansami oraz generalnie - w ascetycznej estetyce projektu. Mogliby wreszcie wskazać nawiązania do japońskiej kaligrafii (abstrakcyjne formy przypominają litery jakiegoś tajemniczego, orientального alfabetu). Dwanaście odbitek w kontekście *12 Tatami*, skonfrontowane z tytułem *Zamknij się!*, odbieram raczej jako próbę wymknięcia się, jako przewrotny żart - grę z kontekstem; narzucającymi „ramę” organizatorami oraz odbiorcami.

Kluczową rolę w przypadku realizacji Glinkowskiego odgrywają dwa elementy: kartonowe pudełko oraz taśma klejąca. Warto przypomnieć, że motyw pudełka został przez artystę wykorzystany nie po raz pierwszy. W 2008 roku, na indywidualnej wystawie *Kontynuacja* w poznańskiej Galerii AT, a następnie zaś w ramach 5. Triennale Młodych w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku ułożył on konstrukcję z blisko tysiąca kartonowych „cegieł”. Również w 2008 r., na zbiorowej wystawie *1 Maja* w poznańskiej Galerii Starter zaprezentował *Segregatory* (akwatinta).

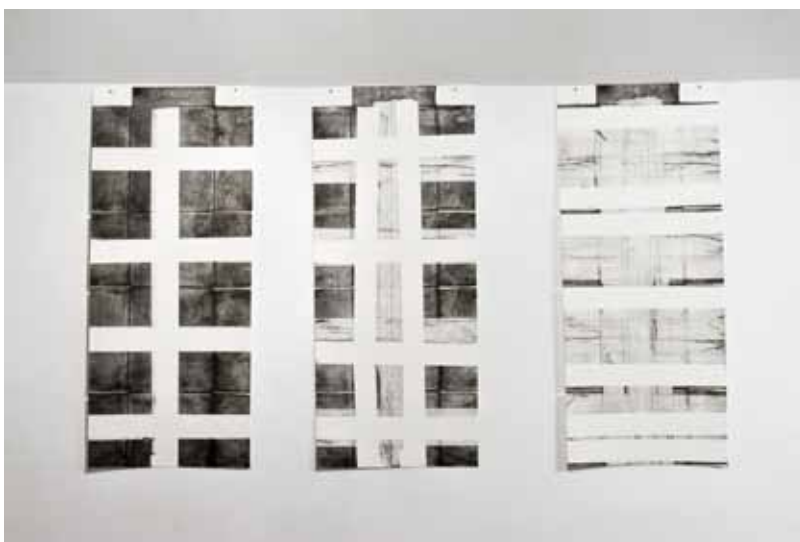
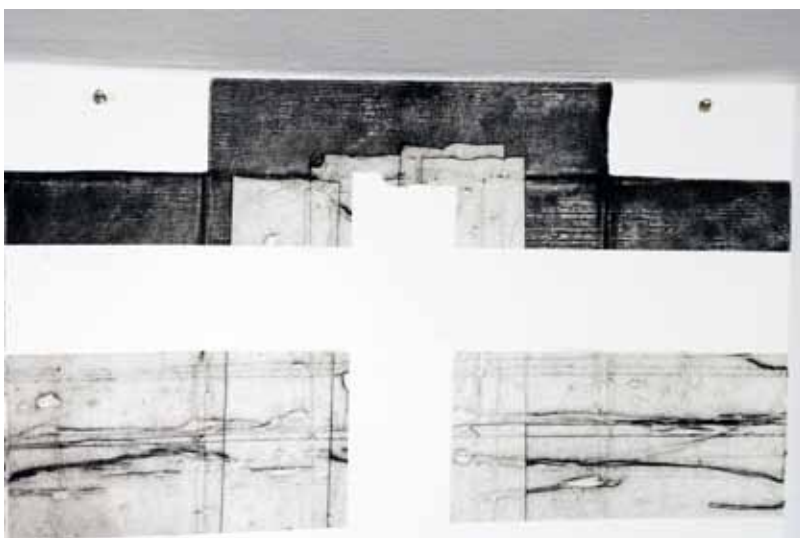
Z kolei na zbiorowej wystawie *Grafika My dzisiaj* w ramach 6. Biennale Grafiki Studenckiej pokazał pracę *PU-DŁO, czyli wojna na karabiny i gitary* (intaglio).

W Galerii Post-Office prace nie zostały zawieszane według kolejności powstawania odbitek (tak, jak moglibyśmy się tego spodziewać), ale przypadkowo, jedna obok drugiej, przemieszane, co sprawiało wrażenie chaosu. Uważny widz mógł jednak zrekonstruować cały proces. Na początku było kartonowe pudełko, zaklejone taśmą klejącą, które stało się inspiracją do wykonania metalowej matrycy imitującej rozłożone pudełko, która z kolei posłużyła do wydrukowania wszystkich odbitek. Matryca była oklejana kolejnymi warstwami taśmy klejącej. W ten sposób powstały charakterystyczne podziały - rysunek linii, których przybywało z każdym wydrukiem. Cóż, aż chciałoby się powiedzieć: wszystko się tu „klei”...

Zamknij się!. Kto kogo strofuje? Domyślamy się, że autor musiał mieć jakieś własne, istotne powody, by użyć owej zbitki słownej, których jednak nie chciał wyjawić (podczas wernisażu, zamiast tekstu krytycznego, dostępna była kartka, z następującym zapisem-autokomentarzem: „W tym miejscu miał znajdować się tekst o wystawie. Jednakże w związku z tym, że dotyczyłby problemów i rzeczy doskonale wszystkim znanych, dla świętego spokoju i z szacunku dla widzów nie został umieszczony”). O jakich „problemach” tu mowa? A może niepotrzebnie snujemy domysły, gdyż chodzi tylko o zamknięcie rozłożonego pudełka?

Artysta zamienił kartonowe pudełko w matrycę. Następnie wydrukował, z owej matrycy, grafiki, na których widzimy ...kartonowe pudełko. Po co więc cały ten żmudny proces? Perfekcyjnie opanowany warsztat posłużył, w tym przypadku, nie tzw. „artystycznej ekspresji” ale wiernemu, niemalże idealnemu odwzorowaniu pudełka niechlujnie oklejonego taśmą klejącą, czyli po prostu - śmiecia, z wszelkimi jego niedoskonałościami, ubytkami (błąd może stać się wartością). *Zamknij się!* można postrzegać jako przewrotną wypowiedź o grafice, o jej obecnej kondycji.

Dowiedziałem się od Marka Glinkowskiego, że w oklejonym taśmą pudełku, które stanowiło inspirację wystawy *Zamknij się!*, znajdowała się pierwotnie zakupiona przez Internet kamera, którą dostarczył listonosz. Artysta ów posługuje się kamerą - dodajmy - równie sprawnie, jak grafiką.

> MAREK GLINKOWSKI,
WYSTAWA „ZAMKNIJ SIĘ I”, GALERIA POST OFFICE, POZNAŃ 2010

» INSTYTUT SZTUKI I KULTURY PLASTYCZNEJ

> 3 z 1 - KAWA, HERBATA I CUKIER

AUTORZY PRAC:

Paulina Komorowska-Birger
Alicja Lewicka-Szczegóła
Patrycja Wilczek
Klaudiusz Zdęba

11-28 października 2010
Galeria Miejska
Wrocław, ul. Kietbaśnicza 28
www.galeriamiejska.art.pl

W Galerii Miejskiej we Wrocławiu gościła wystawa trzech artystek-pedagogów Instytutu Sztuki i Kultury Plastycznej: Pauliny Komorowskiej-Birger, Alicji Lewickiej-Szczegóły i Patrycji Wilczek. W przestronnych salach galerii pokazały swoje najnowsze prace, specjalnie przygotowane dla tej wystawy - wyznaczając trzy odrębne pod względem wizualnym strefy. Poszczególne prace przy różnorodności zastosowanych technik i mediów oscylowały wokół idei pokazania własnej refleksji dotyczącej indywidualnego postrzegania „teraz”.

Ekspozycja Pauliny Komorowskiej-Birger to unikatowe obiekty: robocze autografy notatek, zdjęcie, koperta - zamknięte w delikatnych szklanych strukturach wykonanych własną technologią. Część pracy stanowiły nawiązujące do mail artu prace powstałe przez korespondencyjne tworzenie tematycznych kolekcji oparte na zdjęciach z prywatnych archiwów i autorskich komentarzach (współpraca z K. Zdębą).

Alicja Lewicka-Szczegóła zaaranżowała salę błękitnym światłem emitowanym m.in. przez obiekt-kapsułę oraz innymi elementami: skafander, figura psa, projekcja filmu. To jej kolejna

praca, która czerpiąc z poetyki „astronautycznego” entourage’u relacjonuje własne wyobrażenia o współczesnym życiu człowieka.

W swojej instalacji Patrycja Wilczek łączy dwa obrazy: pokazując wielkoformatowe zdjęcia detali przedmiotów ze swojego gabinetu i projekcje tekstu, nad którym obecnie pracuje. Taka wizualizacja wprowadza dialog pomiędzy obrazem tekstu (teorii) i potocznej rzeczywistości, a powiększone kadry nadają wybranym szczegółom cech abstrakcyjnych.

(al)

> PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER, DETAL Z WYSTAWY, FOT. P.WILCZEK

> ALCJA LEWICKA-SZCZEGÓLA, FRAGMENT WYSTAWY „CZASEM CZUJĘ, ŻE NIE JEST DOBRZE”, FOT. AUTORKI

> PATRYCJA WILCZEK, INSTALACJA „DWIE LITERY”, FOT. AUTORKI

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Inauguracja roku akademickiego 2010/2011 na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

8 października 2010 r. odbyła się na Wydziale Ekonomii i Zarządzania uroczysta inauguracja roku akademickiego 2010/2011. Na uroczystość przybyli, m.in.: Janusz Kubicki Prezydent Zielonej Góry, Tomasz Hałas członek Zarządu Województwa, Piotr Bromber przedstawiciel NFZ Zielona Góra, Zbigniew Hałaj Dyrektor Oddziału NBP Zielona Góra, kadra naukowo-dydaktyczna oraz liczna grupa studentów I roku trzech kierunków studiów (*bezpieczeństwo narodowe, ekonomia, zarządzanie*) realizowanych na naszym Wydziale. Władze Wydziału reprezentowali: prof. Magdalena Graczyk - Dziekan Wydziału, prof. Daniel Fic - Prodziekan ds. Nauki, prof. Ilona Politowicz - Prodziekan ds. Jakości Kształcenia, dr Krzysztof Witkowski - Prodziekan ds. Studentkich oraz członkowie Rady Wydziału. Uroczystość rozpoczęto od odśpiewania *Gaudeamus Igitur*. W dalszej części ceremonii głos zabrala Dziekan prof. Magdalena Graczyk witając wszystkich przybyłych gości, a w szczególności studentów I roku naszego Wydziału. Pani Profesor wyraziła zadowolenie, że w murach naszej *Alma Mater* może przywitać tak liczną grupę studentów. W ciepłych słowach - skierowanych do studentów - zwróciła uwagę, że czas studiów to czas zdobywania wiedzy i intensywnej pracy, ale także okres nawiązywania trwałych przyjaźni i czas radości, czas będący swoistym „pomostem” łączącym beztrudnie, młodzieńcze życie z życiem zawodowym. Na zakończenie swojego wystąpienia Pani Profesor przywołała cytat z książki Antoine de Saint-Exupéry'ego „*Mały Księżyc*”: „*Jeśli chcesz zbudować statek, nie nawołuj ludzi, aby zdobywali drewno i przynosili narzędzia, ale naucz tych ludzi tęsknoty za bezkresnym morzem,*” i zadeklarowała, że tej tęsknoty za bezkresnym morzem wiedzy oraz za poszukiwaniem uniwersalnych wartości takich, jak: prawda, dobro i piękno nauczymy naszych studentów, by razem osiągnąć edukacyjny sukces.

Podczas uroczystości inauguracyjnej głos zabrali także zaproszeni Goście, w tym Prezydent Zielonej Góry - Janusz Kubicki, który podzielił się swoimi osobistymi wspomnieniami jako absolwent naszego Wydziału. Zachęcił studentów do aktywnego uczestnictwa w życiu Uczelni i pełnego wykorzystywania możliwości dla rozwoju swoich pasji i zainteresowań. W trakcie inauguracji Tomasz Hałas odczytał list od Marszałka Województwa Lubuskiego skierowany do Pani Dziekan i całej społeczności akademickiej.

Prof. Ilona Politowicz - Prodziekan ds. Jakości Kształcenia - przedstawiła strukturę organizacyjną Wydziału i przybliżyła studentom naszą ofertę dydaktyczną akcentując w szczególności unikatową w skali kraju nową

specjalność *space marketing* realizowaną na studiach II stopnia na kierunku *zarządzanie*. Poinformowała również wszystkich zgromadzonych, że obecnie na naszym Wydziale studiuje 2500 studentów i blisko połowę z nich stanowią studenci pierwszego roku. Na studiach stacjonarnych pierwszego stopnia na I roku naukę podejmie - na kierunku *bezpieczeństwo narodowe* 198 osób, na kierunku *zarządzanie* - 157 oraz na *ekonomii* - 184, natomiast na studiach niestacjonarnych pierwszego stopnia łącznie podejmie naukę 267 studentów. Najliczniejszą grupę w tym roku akademickim stanowią studenci studiów drugiego stopnia na kierunku *zarządzanie* - łącznie zostało przyjętych 350 osób.

Zgodnie z tradycją akademicką studenci pierwszego roku złożyli ślubowanie oraz otrzymali z rąk Pani Dziekan indeksy. Kilka słów do studentów skierował również Marek Herejczak, Przewodniczący Parlamentu Studentów UZ, który zachęcał nowo immatrykulowanych studentów do angażowania się w życie uczelni i pracę w Parlamencie Studenckim.

W dalszej części inauguracji Pani Dziekan zaprosiła do wysłuchania utworu Fryderyka Chopina *Preludium deszczowe* w wykonaniu 13-letniego Pawła Markulaka, ucznia Szkoły Muzycznej YAMAHA w Zielonej Górze.

W roli konferansjera uroczystości inauguracyjnej wystąpiła studentka pierwszego roku studiów II stopnia na kierunku *zarządzanie* - Beata Przepióra, nasza absolwentka studiów licencjackich.

Na zakończenie uroczystości wykład inauguracyjny pt. *Istotne charakterystyki rynku kosmicznego* wygłosił nowo zatrudniony na Wydziale profesor, wybitny specjalista z Centrum Badań Kosmicznych - prof. Zbigniew Kłós. Istotą wykładu była idea *space marketingu*, jako nowej formy wykorzystania klasycznego marketingu mix na potrzeby promocji i sprzedaży nowoczesnych produktów funkcjonujących w oparciu o technologie kosmiczne. Zdaniem prof. Zbigniewa Kłosa eksploracja przestrzeni kosmicznej stanowi siłę napędową rozwoju wielu technologii, wykorzystywanych w gospodarce i szeroko rozumianym bezpieczeństwie. Profesor podkreślił, że rynek aktywności kosmicznej jest przede wszystkim zorientowany na wykorzystywanie, kompilowanie i adaptację technologii, a mniej na ich generowanie. W dalszej części wykładu przedstawił specyfikę ekonomiczną rynku kosmicznego oraz wysokie technologie - jako istotę rynku kosmicznego. Pan Profesor zaprezentował również przykłady segmentów rynku kosmicznego i ich reprezentantów np.: przedsiębiorstwa z zakresu transportu powietrznego, przemysłu satelitarnego i rozpoznawania terenu. W dalszej części wykładu omówił proces innowacji w technologiach kosmicznych oraz świadczenie usług „z orbity”. Na zakończenie swojego wystąpienia Pan Profesor przedstawił strategiczne cele Polski w europejskiej polityce kosmicznej.

Anetta Barska

> Profesor Kai-Uwe Schrogl z Europejskiego Instytutu do Spraw Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej z wizytą na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

8 października na naszym Wydziale odbył się wykład otwarty pt. *Space Marketing In the European Space Policy context*, prelegentem był prof. Kai-Uwe Schrogl z *Europe Space Policy Institute* w Wiedniu. Wykład był poświęcony ocenie i analizowaniu kwestii istotnych dla wykorzystania przestrzeni kosmicznej w skali średnio- i długoterminowej.

W swoim wystąpieniu, na początku Pan Profesor przedstawił misję Europejskiego Instytutu do Spraw Wykorzystania Przestrzeni Kosmicznej (ESPI): „*Poprzez swoją działalność ESPI ułatwia proces podejmowania decyzji, poszerza znajomość technologii kosmicznych oraz ich zastosowań wśród społeczności użytkowników, środowisk opiniotwórczych i szerokiej rzeszy zainteresowanych, wspiera studentów i naukowców w badaniach nad przestrzenią kosmiczną*”.

Podczas wykładu zostały zaprezentowane i scharakteryzowane produkty, usługi oraz zadania ESPI. Jako tło podjęcia tej problematyki przez Instytut przyjęto wzrastającą rolę aspektów ekonomicznych w polityce zarządzania przestrzenią kosmiczną. Profesor omówił kierunki rozwoju „handlu” przestrzenią kosmiczną w Europie w wymiarze makroekonomicznym, jak również rozwijająca się w Europie przedsiębiorczość w odniesieniu do przestrzeni kosmicznej. Dla przybliżenia słuchaczom idei badań dotyczących zagospodarowania przestrzeni kosmicznej scharakteryzował główne składniki przestrzeni kosmicznej, przedstawił specyficzne cechy gospodarki przestrzenią kosmiczną, jak również zaprezentował dane statystyczne przedstawiające globalne wydatki i przychody wynikające z „użytkowania” przestrzeni kosmicznej. Dane statystyczne dotyczące zagospodarowania przestrzeni kosmicznej jednoznacznie potwierdzają jej rosnące znaczenie dla gospodarki (np.: dochód z działalności w tym obszarze w 2009 r. wzrósł o 7,1% w stosunku do roku 2008). W dalszej części swojego wykładu Pan Profesor przedstawił kierunki rozwoju „handlu” przestrzenią kosmiczną w Europie, przedsiębiorczość kosmiczną w wymiarze mikroekonomicznym (na przykładzie Stanów Zjednoczonych i wybranych krajów Europy) oraz rolę innowacyjności w zagospodarowaniu przestrzeni kosmicznej (w tym nagrody dla najlepszych projektów i innowacyjnych aplikacji). Na zakończenie wykładu sformułował wnioski dotyczące: nowej koncepcji usług jakie implikuje zagospodarowanie przestrzeni kosmicznej, rozpowszechnienia informacji dotyczących programów satelitarnych, wspierania modeli biznesowych opartych na sieci, szkolenia inwestorów w zakresie specyficznych cech aplikacji satelitarnych, wykorzystania nowych programów dla tworzenia nowych zastosowań oraz grup użytkowników (np.: *Aplikacje Zintegrowane*).

Na zakończenie prof. Kai-Uwe Schrogl podkreślił, iż Polska powinna wykorzystać okres Prezydencji w Unii Euro-

pejskiej w drugiej połowie 2011 r. również dla zgłoszenia i promocji swoich inicjatyw dotyczących zagospodarowania technologii i przestrzeni kosmicznej.

Anetta Barska

PROFESOR ZBIGNIEW KŁOS WRAZ Z PANIĄ PRODZIEKANEM DR KRZYSZTOFEM WITKOWSKIM WITAJĄ I ZAPOWIADAJĄ WYKŁAD PT. „SPACE MARKETING IN THE EUROPEAN SPACE POLICY CONTEXT” PANA PROFESORA KAI-UWE SCHROGLA Z EUROPEJSKIEGO INSTYTUTU

PROFESOR KAI-UWE SCHROGL WRAZ Z KADRĄ NAUKOWĄ WYDZIAŁU EKONOMII I ZARZĄDZANIA

PROFESORA KAI-UWE SCHROGLA W TRAKCIE WYKŁADU

> WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

>> INSTYTUT METROLOGII ELEKTRYCZNEJ

> VIII Konferencja Dydaktyczna Instytutu Metrologii Elektrycznej

27 i 28 września 2010 roku w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Lubiatorze nad Jeziorem Ślawskim, odbyła się VIII Konferencja Dydaktyczna Instytutu Metrologii Elektrycznej.

Celem konferencji, organizowanej corocznie, jest prezentacja oraz dyskusja zagadnień dotyczących stanu ak-

tualnego oraz perspektyw rozwoju Instytutu Metrologii Elektrycznej w obszarze dydaktyki oraz działalności naukowo-badawczej.

Podczas tegorocznej konferencji przeprowadzono dyskusje nad wybranymi aspektami jakości realizowanych prac dyplomowych, systemem oceny prac dyplomowych i innych prac studenckich takich jak projekty i sprawozdania. Przeprowadzona została również dyskusja nad stanem aktualnym i modelem docelowym nowych laboratoriów dydaktycznych uruchomionych po raz pierwszy w roku akademickim 2009/2010 na kierunkach: *Elektrotechnika*, *Elektronika telekomunikacja*, *Automatyka i robotyka* oraz *Inżynieria biomedyczna*, dokonano również oceny tych laboratoriów po pierwszym roku funkcjonowania. Omówiono również sprawy organizacyjne dotyczące rozpoczynającego się roku akademickiego. Podczas konferencji odbyło się posiedzenie Rady Instytutu oraz spotkanie koleżeńskie przy ognisku.

Leszek Furmankiewicz

>> INSTYTUT STEROWANIA I SYSTEMÓW INFORMATYCZNYCH

> Ogólnopolskie seminarium *Analiza i sterowanie układami z czasoprzestrzenną dynamiką*

22 listopada 2010 r. Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych wraz Komisją Cybernetyki Technicznej Oddziału PAN w Poznaniu oraz Polskim Oddziałem IEEE Control Systems Society organizuje seminarium poświęcone analizie i sterowaniu układami z czasoprzestrzenną dynamiką. Jest to świetna okazja do zapoznania się z aktualnymi badaniami prowadzonymi w Polsce w tej niezwykle ważnej dziedzinie współczesnej automatyki.

Wiele procesów zachodzących zarówno w środowisku naturalnym, jak i w praktyce przemysłowej charakteryzuje się nie tylko dużą zmiennością w czasie, ale również w przestrzeni. Nazywa się je procesami z czasoprzestrzenną dynamiką (popularną nazwą są również układy o parametrach rozłożonych), a próba matematycznego opisu tych zjawisk prowadzi najczęściej do konieczności wykorzystania w tym celu tzw. równań różniczkowych cząstkowych. Modele matematyczne tego typu spotyka się w ochronie środowiska, meteorologii, hydrologii, oceanografii, mechanice, inżynierii lądowej, energetyce jądrowej, oraz inżynierii chemicznej. Potrzeba stosowania tego typu modeli bez żadnych uproszczeń wynika ze zwiększonych wymagań co do jakości układów sterowania i kontroli. Pomimo nieco skomplikowanego formalizmu, tego typu modele znacznie podwyższają jakość systemów sterowania, chociaż budowa takich systemów stanowi prawdziwe wyzwanie. Przegląd aktualnych badań w tym zakresie prowadzonych przez czołowych polskich inżynierów stanowić będzie temat pierwszej części seminarium.

Referaty prezentowane w drugiej części dotyczyć będą z kolei metod zbierania informacji o procesach z czasoprzestrzenną dynamiką z zastosowaniem nowoczesnej technologii bezprzewodowych sieci sensorycznych, które przebojem opanowują współczesną informatykę i elektronikę. Ogromny postęp, jaki dokonał się w ostatnich latach w dziedzinie technologii sieci bezprzewodowych, miniaturyzacji urządzeń elektronicznych i mechanicznych, oraz możliwościach obliczeniowych szeroko dostępnych mikroprocesorów, umożliwił powstanie nowej klasy urządzeń mikroelektronicznych nazywanych motami, mogącymi tworzyć rozbudowane sieci sensoryczne zdolne do monitorowania procesów przemysłowych i ekosystemów na niespotykaną do tej pory skalę. Już teraz te bezprzewodowe urządzenia są wystarczająco małe (od kilku mm do kilku cm), tanie i czułe, aby można je było w dużej liczbie rozmieszczać w obszarze przestrzennego funkcjonowania danego procesu przemysłowego lub ekologicznego, tworząc percepcyjne bezprzewodowe sieci sensoryczne. Moty są produkowane m.in. przez firmy Crossbow i Inel, a prototypowe sieci sensoryczne znalazły zastosowanie m.in. w meteorologii, rolnictwie, monitorowaniu maszyn i budynków, nadzorze nad ruchem ulicznym, sterowaniu polem temperatury w instalacjach przemysłowych, detekcji materiałów radioaktywnych lub substancji toksycznych, systemach ostrzegania przeciwpożarowego, technice militarnej, monitorowaniu procesów środowiska naturalnego, itp.

Program seminarium (więcej informacji na stronie http://www.issi.uz.zgora.pl/seminarium_ASU/)

CZEŚĆ PIERWSZA	
9.30-10.00	Klasyfikacja zachowań wybranych układów dynamicznych Wojciech Mitkowski Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie, Katedra Automatyki
10.00-10.30	Optymalizacja topologii układów opisywanych nierównościami wariacyjnymi Andrzej Myśliński Polska Akademia Nauk, Instytut Badań Systemowych w Warszawie
10.30-11.00	Nieskończenie wymiarowe równanie Lapunowa - teoria i przykłady zastosowań Zbigniew Emirsajtów Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, Instytut Automatyki
11.00-11.30	Problemy związane ze sterowaniem niejednorodnego równania fali Grzegorz Szkibieli Uniwersytet Szczeciński, Instytut Matematyki
11.30-12.00	Przerwa
CZEŚĆ DRUGA	
12.00-12.30	Numeryczne aspekty sterowania systemów z czasoprzestrzenną dynamiką Ewaryst Rafajłowicz, Krystyn Styczeń, Wojciech Rafajłowicz Politechnika Wrocławska, Instytut Automatyki, Robotyki i Informatyki
12.30-13.00	Metody projektowania i zarządzania sieciami ad hoc Ewa Niewiadomska-Szynkiewicz Politechnika Warszawska, Instytut Automatyki i Informatyki Stosowanej Naukowa i Akademicka Sieć Komputerowa (NASK) w Warszawie
13.00-13.30	Konfiguracja sieci sensorycznych w identyfikacji układów o czasoprzestrzennej dynamice Maciej Patan Uniwersytet Zielonogórski, Instytut Sterowania i Systemów Informatycznych
13.40	Zakończenie

*Dariusz Uciński
Marek Sawerwain*

> Dzień z firmą B&R

21 października na Wydziale Elektrotechniki Informatyki i Telekomunikacji odbyło się spotkanie *Dzień z firmą B&R*, zorganizowane przez Instytut Metrologii Elektrycznej i władze dziekańskie WEIT. Spotkanie rozpoczęło się od wystąpienia JM Rektora prof. Czestawa Osękowskiego,

PODPISANIE UMOWY

PRACOWNICY I STUDENCI OBECNI NA SPOTKANIU

w którym powiedział m.in. jak ważna dla Uczelni, a szczególnie wydziałów technicznych, jest współpraca z firmami. Następnie głos zabrał przedstawiciel B&R, Dariusz Plewik. W swoim wystąpieniu przedstawił działalność firmy na rynku akademickim. Następnie Dziekan Wydziału prof. Andrzej Pieczyński powiedział o konieczności współdziałania z firmami i budowy laboratoriów w oparciu o najnowsze rozwiązania liderów rynku.

Dziekan wraz z przedstawicielem firmy podpisali umowę o współpracy oraz przekazaniu sprzętu automatyki przemysłowej na potrzeby prac dyplomowych i zajęć realizowanych przez Instytut Metrologii Elektrycznej. Firma przekazała m.in. sterowniki przemysłowe, w tym sterownik zintegrowany z panelem operatorskim, pełne licencje edukacyjne dla Uczelni, pracowników oraz studentów zintegrowanego pakietu programistycznego oraz specjalizowane moduły wejścia/wyjścia.

Następnie licznie zgromadzeni studenci i kadra Wydziału mogli zapoznać się z działalnością i ofertą firmy na rynku krajowym i globalnym. W czasie prezentacji studenci dowiedzieli się m.in., że mogą odbywać praktyki oraz realizować prace dyplomowe w firmie B&R. Pracownicy oraz studenci otrzymają również dostęp do bogatej literatury i szkoleń dostarczanych przez firmę. Najlepsi studenci będą mogli otrzymać certyfikaty uznawane w przemyśle.

Ryszard Rybski, Piotr Bubacz

> WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

» INSTYTUT FILOLOGII POLSKIEJ

> Sprawozdanie z uczestnictwa w seminarium doktoranckim Marii Janion

Grupa przedstawicieli Koła Literaturoznawców działającego przy Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego, w składzie: Joanna Marcinkowska, Jakub Rawski oraz Marika Sobczak pod opieką naukową dr Anity Kucharskiej-Dziedzic, uczestniczyła w seminarium doktoranckim prowadzonym przez prof. zw. dr hab. czł. rzeczn. PAN Marię Janion w Instytucie Badań Literackich znajdującym się w Pałacu Staszica przy ul. Nowy Świat 62.

Legendarne, prowadzone od 35 lat, seminarium warszawskiej uczoney jest stałym i ważnym elementem polskiego życia intelektualnego. Narodziło się na Uniwersytecie Gdańskim, jego owocem był cykl *Transgresje*, który do dzisiaj pozostaje ważnym źródłem osiągnięć humanistyki zachodniej XX wieku. Seminarium Marii Janion ukształtowało kilka pokoleń studentów, którzy zostali znakomitymi badaczami, dziennikarzami czy pisarzami; trzeba tu przywołać chociaż nazwiska Stefana Chwina, Stanisława Roś-

ka, Izabeli Filipiak, Pawła Huelle, Kazimiery Szczuki czy Katarzyny Bratkowskiej.

Seminarium poświęcone było relacjom religii i psychoanalizy. Mgr Beata Polak wygłosiła referat dt. autoportretu duchownego w świetle pisarstwa dokumentacyjnego osób duchownych XIX wieku. Wykładnię przyjęła za niemieckim teologiem Eugenem Drewermannem, szczególnie zaś jego pracą *Kler. Psychogram ideatu* (przekład polski R. Stiller i N. Niewiadomski, Gdynia 2002). Doktorantka mówiła o braku przestrzeni duchowej, procederze kastracyjnym, ludowej religijności magicznej, zasadzie dyspozycyjności oraz innych zjawiskach, które wytoniła z lektury pamiętników duchownych, stosując Drewermannowską analizę psychogenetyczną. Prof. Maria Janion w komentarzu, po wygłoszeniu referatu, podniosła kwestię sprzeczności między autobiografią a odcięciem od podmiotowości i negacją własnego ja. Cytując, wspomnianą wyżej, książkę niemieckiego uczonego, mówiła o niemożności zaistnienia pełnego autoportretu duchownego z powodu autocenzury doświadczeń, teatralizacji, masochizmu kapłaństwa oraz tłumieniu własnego ja. Profesorka przypomniała ciekawą biografię arcybiskupa Zygmunta Felińskiego, którego pamiętnik był głównym tekstem analizowanym podczas zajęć.

Po zakończonym seminarium przedstawiciele Uniwersytetu Zielonogórskiego wręczyli bukiet kwiatów Profesor Janion w podziękowaniu za możliwość uczestnictwa w jej zajęciach. Zrobione zostało pamiątkowe zdjęcie. Uczona złożyła również dedykacje na książkach, które przywieźli ze sobą słuchacze.

Jakub Rawski

> OD LEWEJ STRONY:
JAKUB RAWSKI, PROF. MARIA JANION,
JOANNA MARCINKOWSKA,
DR ANITA KUCHARSKA-DZIEDZIC
I MARIKA SOB CZAK
(FOT. BEATA POLAK)

» INSTYTUT HISTORII

> Kobieta w historii....

14-15 września na naszym Uniwersytecie odbyła się konferencja naukowa pod hasłem *Kobieta w gospodarstwie domowym - ziemie polskie na tle porównawczym*. Organizatorem cyklicznego wydarzenia, zaistniałego dzięki inicjatywie dr Grażyny Wyder z Uniwersytetu Zielonogórskiego, był Instytut Historii UZ przy współdziałaniu Komisji Historii Kobiet PAN w Warszawie, Polskiego Towarzystwa Historycznego o/Zielona Góra oraz Instytutu Politologii UZ.

Jako gospodarze, mieliśmy okazję gościć grono znanych osobistości ze świata naukowego - swoją obecnością zaszczytowały nas osoby m.in. z Uniwersytetu Szczecińskiego, Opolskiego, Śląskiego, Warszawskiego, Poznańskiego. Obrady poprowadził zastępca przewodniczącej Komisji Historii Kobiet PAN Profesor dr hab. Andrzej Stanisław Szwarz z Uniwersytetu Warszawskiego. Celem konferencji było przedstawienie wyników badań dotyczących problematyki funkcjonowania kobiet na przestrzeni wieków. Liczni prelegenci z różnych ośrodków badawczych w Polsce, zaprezentowali przygotowane referaty w sposób ukazujący problematykę często w nowym ujęciu. Debaty naukowe trwały do późnych godzin popołudniowych, a wszystko dzięki ciekawym referatom, licznym prezentacjom multimedialnym oraz ożywionym dyskusjom.

Udało nam się porozmawiać przez chwilę z organizatorami i uczestnikami konferencji. Podkreślali oni istotę omawianej tematyki - obecność kobiety na kartach historii miała nie tylko wydźwięk estetyczny i emocjonalny, ale także była ważnym elementem budującym i równoważącym istotne aspekty kulturowe i społeczne. Szczególną uwagę zwracano na rolę, jaką kobiety zaczęły pełnić w życiu politycznym i gospodarczym. Fascynująca, zarówno dla uczestników, jak i słuchaczy była dyskusja nad procesem przemian społecznych, gdzie kobiety, obok tradycyjnej roli opiekunki domu i rodziny, stawały się stopniowo pełnoprawnymi uczestnikami życia publicznego. Ekscytacja tematem jeszcze długo towarzyszyła zaproszonym gościom i referentom.

Podsumowaniem wydarzeń była uroczyste spotkanie, gdzie goście mogli spróbować regionalnych wytworów z zielonogórskich winnic. Pomimo deszczowej aury, konferencja przebiegała w pogodnej i ciepłej atmosferze. Goście wyjechali z Zielonej Góry, tocząc w podróży zapoczątkowane podczas obrad dyskusje.

Nasz uniwersytet może poszczycić się licznymi konferencjami i debatami naukowymi. Jako studenci czekamy na kolejne fascynujące tematy, które pozwolą poszerzyć nasze dotychczasowe doświadczenia i horyzonty.

Renata Knyspel-Kopeć,
Katarzyna Kornak

» INSTYTUT POLITOLOGII

> Ogólnopolska konferencja metodologiczna politologów

16-17 września 2010 r. odbyła się konferencja metodologiczna politologów pt. *Podejścia badawcze i metodologie w nauce o polityce*. Konferencję zorganizował Zakład Teorii Polityki i Państwa Uniwersytetu Jagiellońskiego pod przewodnictwem prof. Barbary Krauz-Mozer. Patronat nad konferencją objęli: Prorektor ds. dydaktyki UJ, prof. Andrzej Mania, Polskie Towarzystwo Nauk Politycznych (PTNP), Komitet Nauk Politycznych PAN oraz Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego.

Uczestników konferencji przywitała w imieniu organizatorów prof. Barbara Krauz-Mozer, uroczystego otwarcia dokonał prof. Andrzej Mania. Następnie o krótkie wystąpienia poproszono: Dziekaną Wydziału Studiów Międzynarodowych i Politycznych UJ, prof. Bogdanę Szlachtę, Dyrektora Instytutu Nauk Politycznych i Stosunków Międzynarodowych UJ, prof. Włodzimierza Bernackiego, Prezes Polskiego Towarzystwa Nauk Politycznych, prof. Teresę Sasińską-Klas, Członka Komitetu Wykonawczego Central European Political Science Association, prof. Krzysztofa Pateckiego.

Sesję plenarną zatytułowano *Jak badać to, co „polityczne”?* Kolejno referaty wygłosili uznani eksperci w dziedzinie metodologii badań politologicznych i teorii polityki: prof. Mirosław Karwat - *Cztery płaszczyzny badania polityki (płaszczyzny: metawiedzy, esencji, formy, pragmatyki)*, prof. Andrzej Jabłoński - *Podejścia i metodologie w badaniach zmiany systemów politycznych*, prof. Tadeusz Klementewicz - *Politolog w labiryncie paradygmatów - pułapki eklektyzmu*. Wystąpienia spotkały się z dużym zainteresowaniem i wywołały ożywioną dyskusję.

Pozostałe referaty zostały przedstawione w ramach sesji panelowych i sesji posterowej. Sesje panelowe zatytułowano: I. *Podejścia i metody badawcze w stosunkach międzynarodowych*, II. *Wokół teorii polityki*, III. *Metodologia przedmiotowa nauki o polityce*, IV. *Przedmiot badania politologii wobec wyzwań globalizacyjnych*, V. *Dylematy badań politologicznych*, VI. *Problemy badań ilościowych*, VII. *„Wartości mają znaczenie?”*, VIII. *Politologia jako nauka społeczna*, IX. *Przegląd podejść w politologii*.

Pracownicy Instytutu Politologii UZ wygłosili cztery referaty. Prof. Wiesław Hładkiewicz i dr Adam Ilciów na temat *Aplikacje koncepcji metodologicznych Marcellego Handlmana w nauce o polityce*, dr Tomasz Klin - *Konstruktywizm jako podejście w badaniu międzynarodowych stosunków politycznych*, dr Piotr Łukomski - *Teoria polityki w porządku dyskursu. Koncepcja J.G. Gunnella*, dr Łukasz Młyńczyk - *Czy możliwe jest wykorzystanie paradygmatu koincydencji?*

Prezentowane wystąpienia uczestników konferencji zostaną opublikowane w postaci pokonferencyjnego tomu. Konferencja przebiegała w atmosferze życzliwości, jednak przedstawione referaty często wywoływały burzliwe dyskusje, wręcz spory. Autorzy uzupełnią teksty o nowe przemyślenia i wnioski, na czym z pewnością zyska publikacja. Organizatorzy zapowiedzieli chęć cyklicznego kontynuowania przedsięwzięcia i obiecali niebawem wystąpić wstępne zaproszenia na jesień 2011 r.

Adam Ilciów

> WYDZIAŁ INŻYNIERII LĄDOWEJ I ŚRODOWISKA

> KONFERENCJE

> III Konferencja MON 2010

4-6 czerwca 2010 r. odbyła się kolejna już, **III Konferencja Naukowa *Mechanika Ośrodków Niejednorodnych, MON 2010***, tradycyjnie w pięknym Łagowie. Trzydniowe spotkanie naukowców z Polski, Ukrainy i Niemiec zaowocowało prezentacją bieżących osiągnięć, wymianą doświadczeń oraz zapowiedzią następnych wspólnych spotkań tematycznych.

Organizatorem konferencji i członkiem komitetu Naukowego jest prof. Romuald Świtka z Zakładu Mechaniki Budowli Instytutu Budownictwa UZ, a przewodniczącym Komitetu Naukowego jest prof. Czesław Woźniak z Politechniki Łódzkiej.

Komitet Naukowy stanowili ponadto znakomici polscy naukowcy: Jan Awrejcewicz, Tadeusz Burczyński, Tade-

usz Chmielewski, Krzysztof Dems, Witold Gutkowski, Grzegorz Jemielita, Piotr Konderla, Tomasz Kowalewski, Mieczysław Kuczma, Józef Kubik, Stanisław Matysiak, Piotr Perzyna, Gwidon Szefer, Paweł Śniady, Krzysztof Wilmański.

Natomiast Komitet Organizacyjny stanowili pracownicy Zakładu Mechaniki Budowli IB UZ: Arkadiusz Denisiewicz, Bożena Kuczma, Mieczysław Kuczma, Krzysztof Kula, Tomasz Socha, Krzysztof Wilmański oraz Waldemar Szajna z Zakładu Geotechniki i Geodezji IB UZ.

Zakres tematyczny konferencji obejmował prezentacje modeli matematycznych dotyczących zjawisk fizycznych i badań eksperymentalnych w dziedzinie mechaniki kompozytów, statyki i dynamiki konstrukcji, zagadnień dyfuzji, filtracji i przewodnictwa ciepła, oraz analityczne i numeryczne metody rozwiązywania tych zagadnień, jak również problemy projektowania i optymalizacji wraz z zastosowaniami inżynierskimi.

W konferencji wzięło udział ponad 50 osób, wygłoszonych zostało 45 referatów w ramach 8 sesji. Spotkaniu towarzyszyła twórcza dyskusja naukowa w atmosferze pięknej, czerwcowej pogody.

Bożena Kuczma

> 56 Konferencja Naukowa w Krynicy

Od 19 do 24 września w Beskidzie Sądeckim panowała przepiękna słoneczna pogoda. Na szczycie Jaworzyny Krynickiej (1114 m n.p.m.) wiatr rozkołysał wysokie wiechliny, grając w ich łodyżkach jak na organach.

Daleko na zachodzie płynęły powoli zaostrzone grzbiety Małych Pienin i Pienin właściwych, nieco na prawo od nich falował ciemniejszym wizerunkiem, pofałdowany i zalesiony masyw Gorców, a jeszcze dalej na prawo w kierunku skręcającym na północny-zachód i już na skraju widoczności majaczyły kontury masywów Lubonia Wlk., Mogielicy i innych szczytów Beskidu Wyspowego. Natomiast nieco na lewo od Pienin, hen daleko, otulony błękitną mgiełką wspomnień, zaznaczał się wyraźnym zarysowaniem na tle nieba, ostry grzebień Tatr.

Widok jest imponujący, sięgający kilkadziesiąt kilometrów w przód, tak daleko, jak sięgają umysły ludzi, którzy swe myśli i proponowane rozwiązania przekuwają w czyn w ramach corocznych konferencji budowlanych odbywających się tradycyjnie w Krynicy - pięknej miejscowości zlokalizowanej u stóp Jaworzyny Krynickiej.

I właśnie w tym czasie, między 19 i 24 września, w głębokiej dolinie otulonej o tej porze roku tęczoobarwnymi lasami, w Krynicy, odbywa się **56 Konferencja Naukowa**, zwana od lat **Konferencją Krynicką**. Już kiedyś podkreślałam na łamach Biuletynu UZ, że Konferencja ta, organizowana co roku od dziesięcioleci, jest jedną z najważniejszych Konferencji w kraju zajmujących się problematyką budownictwa w jak najszerszym tego słowa znaczeniu.

Organizatorami tegorocznej Konferencji byli: Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej Polskiej Akademii Nauk, Komitet Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Świętokrzyskiej oraz Fundacja im. Stanisława Staszica w Kielcach. Patronat honorowy nad tegoroczną Konferencją objęli: Barbara Kudycza - Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Cezary Grabarczyk - Minister Infrastruktury, Wojciech Lubawski - Prezydent Miasta Kielce, Wojciech Radomski - Przewodniczący Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Andrzej Łapko - Przewodniczący Komitetu Nauki Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Wiktor Piwkowski - Przewodniczący PZITB; Zbigniew Grabowski - Honorowy Prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Stanisław Adamczak - Rektor Politechniki Świętokrzyskiej.

Komitetowi Naukowemu Konferencji przewodniczył prof. Wojciech Radomski, natomiast w składzie Komitetu Naukowego prace podjęli liczni profesorowie reprezentujący nauki związane z szeroko rozumianą sztuką budowlaną, a w tym między innymi: prof. Andrzej Ajdukiewicz, prof. Lesław Brunarski, prof. Michał Knauff, prof. Janusz Szwabowski i inni, których proszę o wybaczenie, iż z powodu ograniczonego miejsca nie wymienię ich nazwisk.

Obrazy Konferencji podzielono na 20 tematycznych sesji, w toku których wygłoszono i poddano dyskusji 106 referatów.

Jak co roku, aktywny udział w Konferencji Krynickiej wzięli udział przedstawiciele Instytutu Budownictwa Uniwersytetu Zielonogórskiego, prezentując następujące referaty:

> **Jarosław Gil, Jakub Marcinowski** - *Porównanie izolacyjności akustycznej ściany z cegły pełnej oraz nowoczesnej ściany szkieletowej pod kątem ich zastosowania w środowisku muzycznym;*

> **Jacek Korentz** - *Model zależności moment-krzywizna*

dla belek żelbetowych -obliczanie ugięcia;

> **Jakub Marcinowski, Zbigniew Różycki** - *Oszacowanie nośności wyboconej słupów żeliwnych w rewitalizacyjnych obiektach historycznych;*

> **Beata Nowogońska** - *Analiza niezawodnościowa w diagnostyce budynków;*

> **Janusz Szelka, Zbigniew Wrona** - *Wykorzystanie systemów aktywnych baz danych do wspomagania przedsięwzięć inżynierskich.*

Tegoroczna Konferencja Krynicka w części problemowej ukierunkowana została w stronę diagnostyki, monitoringu i modernizacji eksploatowanych obiektów budowlanych.

Organizatorzy Konferencji cel taki sformułowali w słowie wstępnym, którego fragmenty pozwolę sobie zacytować poniżej:

Problematyka diagnostyki i monitoringu stała się bardzo ważna, gdyż z jednej strony coraz większa liczba eksploatowanych obiektów budowlanych wchodzi w okres podwyższonej awaryjności, lub zmienia sposób użytkowania, z drugiej zaś nowe obiekty mają coraz częściej skomplikowaną konstrukcję, duże rozpiętości a na dodatek w czasie projektowania są „odchudzane” przez inwestorów i wykonawców. Są także obiekty, które wymagają monitoringu od początku swojej eksploatacji.

Obowiązkiem właściciela lub zarządcy obiektu budowlanego jest zapewnienie jego niezawodności, co wymaga regularnego badania stanu technicznego konstrukcji. Ocena stanu technicznego oparta na przeprowadzonych badaniach wymagana jest także w przypadku stwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa lub w przypadku zmiany sposobu użytkowania obiektu. Wiarygodność, uzyskiwanych w drodze przeprowadzonych badań, informacji stanowi podstawę opracowania opinii i podjęcia decyzji o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu obiektu do dalszej eksploatacji, a także o ewentualnej konieczności wykonania remontu czy modernizacji oraz ustalenia ich zakresu. W miarę rozwoju technik informatycznych i badawczych jest coraz więcej metod służących do oceny zachowania i stanu technicznego obiektów budowlanych i inżynierskich. Problem stanowi podjęcie decyzji, która z metod w danej sytuacji jest optymalna i jak wiarygodne są uzyskiwane wyniki, na które ma wpływ nie tylko dokładność aparatury, ale wybór obszaru badanego, zmiany zachodzące w czasie, obciążenie obiektu podczas badania, a także warunki zewnętrzne.

Marek Dankowski

> Konferencja Partnerstwo Publiczno-Prywatne i Koncesje w Budownictwie

17.09.2010 r. odbyła się na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego konferencja pn. **Partnerstwo publiczno prywatne i koncesje w budownictwie**. Konferencję zorganizowała Lubuska Izba Budownictwa wraz z Wydziałem Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Konferencja została objęta patronatem Marszałka Województwa Lubuskiego, Marcina Jabłońskiego oraz JM Rektora UZ, prof. dr hab. Czesława Osekowskiego. Uczestnikami konferencji byli przedstawiciele samorządów terytorialnych oraz wielu instytucji rządowych województwa lubuskiego.

Na czele Komitetu Organizacyjnego stał prof. **Tadeusz**

> ZA STOLEM PRZYDZIAŁNYM OD LEWEJ: JAN REKTOR UZ, PROF. DR HAB.
 CZ. OSĘKOWSKI, PROF. ZW. DR HAB. INŻ. T. BILIŃSKI, CZŁONEK ZARZĄDU
 WOJEWÓDZTWA LUBUSKIEGO I. HAŁAS

> Spotkanie grupy roboczej ECCS na WILiŚ UZ

W dniach 14-15 października odbyło się na Wydziale Inżynierii Łądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego spotkanie grupy roboczej TWG 8.4 (Task Working Group TWG 8.4) działającej w ramach komitetu technicznego nr 8 (Technical Committee no. 8). Komitet ten jest agendą międzynarodowej organizacji ECCS - European Convention for Constructional Steelwork. Członkiem korespondentem grupy roboczej TWG 8.4, która zajmuje się opracowaniem europejskich zaleceń projektowania stalowych konstrukcji powłokowych, jest dr hab. inż. **Jakub Marcinowski**, prof. UZ. Grupa TWG 8.4 działa od prawie trzydziestu lat, a to spotkanie było 67 spotkaniem w historii działalności grupy.

SALA OBRAD

Biliński, a skład Komitetu uzupełniali: dr Jan Krawiec, prof. Jakub Marcinowski oraz inż. Mirosław Maciejewski.

Organizatorzy mając świadomość coraz korzystniejszej atmosfery dla Partnerstwa Publiczno-Prywatnego (PPP), skierowali zaproszenia także do przedstawicieli samorządów, przedsiębiorców, banków oraz organów kontroli prawnej i finansowej.

Podczas konferencji zostały wygłoszone następujące referaty:

> Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury, Piotr Styczeń:

pt.: *Koncesje na roboty budowlane*

> Mecenas Marek Górecki

pt.: *Partnerstwo Publiczno-Prywatne, spółki celowe oraz pt. Partnerstwo Publiczno-Prywatne, tryb postępowania, szczegółowe procedury*

> prof. arch. Janina Kopietz-Unger

pt.: *Partnerstwo Publiczno-Prywatne w Niemczech*

W związku z nieobecnością Marszałka Województwa Lubuskiego została wyświetlona prezentacja multimedialna z przemówieniem Marszałka. Krótkie wystąpienie wygłosił Członek Zarządu Województwa Lubuskiego Tomasz Hałas.

Mamy nadzieję, że konferencja ta przybliżyła zarówno samorządom terytorialnym jak i przedsiębiorcom, możliwości wynikające ze stosowania Partnerstwa Publiczno-Prywatnego.

Marek Dankowski

PROF. MICHAEL ROTTER, PRZEWODNICZĄCY GRUPY ROBOCZEJ TWG8.4 ECCS

SPOTKANIE GRUPY ROBOCZEJ TWG8.4 ECCS NA WILiŚ UZ

Spotkania odbywają się co pół roku w różnych częściach Europy, na ogół w miejscach zamieszkania i pracy poszczególnych członków grupy roboczej. Po raz pierwszy w historii działania grupy TWG 8.4 spotkanie odbyło się w Polsce. Gospodarzem spotkania był prof. J. Marcinowski, który został włączony w skład tej grupy w 2008 r.

W spotkaniu zielonogórskim udział wzięli naukowcy z Holandii, Grecji, Austrii, Niemiec i Szkocji, członkowie rzeczywisti lub członkowie korespondenci grupy roboczej TWG 8.4. Spotkaniu przewodniczył prof. **Michael Rotter** z Edynburga, przewodniczący grupy TWG 8.4 i jej autentyczny animator.

Wielogodzinna dyskusja dotyczyła piątego wydania obszernego komentarza do Eurokodu 3 części 1-6, pt. *Buckling of Steel Shells*, European Design Recommendations EDR5th. Nakład tej blisko czterystu stronicowej książki stanowiącej cenny materiał o charakterze zaleceń projektowych rozszedł się całkowicie ku zadowoleniu prof.

Luisa da Silvy, przewodniczącego komitetu technicznego TC 8 ECCS. Wkrótce ukaże się drugie, poprawione wydanie tej pozycji. Wiele godzin spotkania zielonogórskiego zajęła dyskusja na temat zmian i uzupełnień, które zostaną wprowadzone do drugiego, poprawionego wydania EDR5th. Zostały też omówione plany nowych rozdziałów, które trafią do kolejnej, szóstej edycji EDR.

Dyskusje cechuje duża wnikliwość i towarzysząca wszystkim odpowiedzialność za końcową postać poszczególnych rozdziałów, czy wręcz pojedynczych zapisów, które z chwilą publikowania stają się podstawą projektowania stalowych konstrukcji powłokowych. Dopiero po wyraźnej akceptacji wszystkich uczestników dyskusji, proponowana zmiana jest wprowadzana do tekstu.

Kolejne spotkanie grupy roboczej TWG8.4 odbędzie się w maju 2011 r. w Delft, w Holandii.

Marek Dankowski

> Nagrody Lubuskiej Izby Budownictwa

17 września w zielonogórskiej Filharmonii odbyła się doroczna Gala Budownictwa, podczas której przyznano laury „Lubuskiego Mistera Budowy” oraz rozstrzygnięto konkurs Lubuskiej Izby Budownictwa na najlepsze prace dyplomowe absolwentów kierunku budownictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego, którego patronami są Rektor Uniwersytetu i Marszałek Województwa Lubuskiego.

Uroczystość zaszczycili swoją obecnością Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Infrastruktury Piotr Styczeń, Wojewoda Lubuski Helena Hatka oraz Wicemarszałek Województwa Lubuskiego Elżbieta Polak.

Jak co roku na Gali zostały przedstawione najlepsze obiekty wyłonione w bieżącej edycji konkursu Lubuski Mistrz Budowy a ich twórcom - inwestorowi, projektantowi i wykonawcy Wicemarszałek Województwa wręczyła nagrody ufundowane przez Urząd Marszałkowski.

Wśród nagrodzonych za najlepszy obiekt budowlany w kategorii budownictwo przemysłowe znalazła się mgr inż. arch. Alicja Sapeńko reprezentująca Biuro Inżynierjno-Projektowo-Architektoniczne LINDSCHULTE Sp z o.o. we Wrocławiu za projekt zakładu produkcyjno-magazyno-

wego wraz z częścią biurowo-socjalną w Nowej Soli.

W kulminacyjnej fazie Gali Budownictwa, wręczone zostały nagrody i wyróżnienia premijujące prace dyplomowe najlepszych absolwentów kierunku budownictwo na Wydziale Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego. Uroczystego wręczenia nagród dokonał JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr hab. Czesław Osękowski w towarzystwie Pani Marszałek oraz prezesa LIB dra Jana Krawca.

W konkursie Lubuskiej Izby Budownictwa na najlepsze prace dyplomowe absolwentów kierunku budownictwo zaprezentowano i nagrodzono autorów następujących prac:

> w kategorii konstrukcje budowlane i inżynierskie

- NAGRODA PIERWSZA

Marcin Samol za pracę dyplomową pt.: *Stalowy zbiornik sferyczny na paliwa gazowe*

Promotor: dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ

- NAGRODA DRUGA

Wojciech Andrzej Piskorski za pracę dyplomową pt.: *Projekt kratowej wieży stalowej pod zespół anten nadawczych z kawiarnią na poziomie 60 m*

Promotor: dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ

- WYRÓŻNIENIE

Krzysztof Piotr Michalik za pracę dyplomową pt.: *Projekt stalowego silosu na zboże z lejem wysypowym*

Promotor: dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ

> w kategorii obiekty mostowe

- WYRÓŻNIENIE

Krzysztof Jan Hołownia za pracę dyplomową pt.: *Wykorzystanie konstrukcji mostów składanych w budownictwie komunikacyjnym wraz z projektem kładki dla pieszych nad wschodnią obwodnicą Zielonej Góry*

Promotor: dr hab. inż. Janusz Szelka, prof. UZ

> w kategorii organizacja procesu budowlanego

- NAGRODA PIERWSZA

Ewa Staruch za pracę dyplomową pt.: *Wpływ różnic pomiędzy prawem budowlanym a warunkami kontraktowymi FIDIC na przebieg przykładowych inwestycji drogowo-mostowych w województwie lubuskim*

WŚRÓD NAGRODZONYCH, MGR INŻ. ARCH. ALICJA SAPEŃKO, ASYSTENT W ZAKŁADZIE ARCHITEKTURY I URBANISTYKI UZ

Promotor: dr hab. inż. Adam Wysokowski, prof. UZ
W części artystycznej wystąpili: Kabaret „ELITA” oraz znany z programu „Mam Talent” - PATENCIARZ.

Wyróżnionym dyplomantom oraz ich promotorom serdecznie gratulujemy, gdyż szczególnie oni są gwarancją, że polskie budownictwo zmierza we właściwym kierunku.

Marek Dankowski

Wydział funkcjonujący w obecnym kształcie. W uroczystości uczestniczyli byli Dziekani bądź też przedstawiciele Ich rodzin. Na ścianie zawisły portrety doc. Tadeusza Maszkiewicza, prof. Zygmunta Szafrana, doc. Mikołaja Kłapocia, prof. Stanisława Kołaczekowskiego, prof. Tadeusza Bilińskiego, dra Stanisława Pryputniewicza, prof. Jędrzeja Kuczyńskiego, prof. Stanisława Misztala, prof. Henryka Greinerta oraz prof. Tadeusza Kuczyńskiego.

Poza byłymi dziekanami bądź przedstawicielami ich rodzin w uroczystości uczestniczyli: gospodarz spotkania, Dziekan, prof. Jakub Marcinowski, Prodziekan prof. Urszula Kołodziejczyk, Prodziekan prof. Zofia Sadecka, Dyrektor Instytutu Budownictwa dr inż. Marek Świdorski, Kierownik Dziekanatu, Iwona Wieczorek, Dyrektor Instytutu Inżynierii Środowiska prof. Andrzej Jędrzak oraz Zastępca Dyrektora Instytutu Inżynierii Środowiska prof. Marlena Piontek.

> Odsłonięcie Galerii Portretów byłych Dziekanów WILiŚ

6.09.2010 r. w sali Rady Wydziału odbyło się uroczyste odsłonięcie galerii portretów byłych dziekanów Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska i struktur poprzedzających

Po dokonaniu odsłonięcia wszyscy uczestnicy spotkania zasiedli przy kawie i ciastkach do wspomnień. Najciekawsze dotyczyły pierwszego okresu funkcjonowania Wydziału, a wspomnieniami tymi dzielił się obecny na spotkaniu pierwszy Dziekan, doc. Tadeusz Maszkiewicz. Początkowo kształcenie odbywało się jedynie na kierunku *budownictwo* (1968 r.), a po dziewięciu latach (w 1977 roku) na Wydziale rozpoczęło się kształcenie na kierunku *inżynieria sanitarna*, potem przemianowanego na *inżynierię środowiska*. O tym okresie uczestnicy spotkania wiele się dowiedzieli ze wspomnień prof. Marleny Piontek oraz prof. Andrzeja Jędrzaka.

Portrety zostały wykonane przez Kazimierza Adamczewskiego na podstawie Jego archiwalnych materiałów lub negatywów dostarczonych przez rodziny byłych dziekanów. Wszystkie portrety zostały oprawione w identyczne, ciemno brązowe, lekko złożone ramy.

Galeria będzie uzupełniana sukcesywnie o portrety kolejnych Dziekanów.

Marek Dankowski

> Badania na obwodnicy Babimostu

Zespół badawczy Instytutu Budownictwa UZ po raz kolejny przeprowadził badania związane z próbnym obciążeniem mostu. Tym razem badaniom poddano most w ciągu drogi wojewódzkiej nr 303 i 304 obwodnicy miasta Babimost nad kanałem Gnita Obra. Obiekt został wybudowany przez Zielonogórskie Przedsiębiorstwo Budowy Mostów MOSTY Sp. z o.o..

Badana konstrukcja mostowa to trójprzęsłowy most zespolony o łącznej długości ok. 90 m, a jego ustrój nośny stanowią cztery dźwigary stalowe ciągłe.

Od wczesnych godzin porannych trwały przygotowania obiektu do przeprowadzenia badania, instalowano czujniki pomiarowe, wyznaczano miejsca ustawienia obciążenia. Zgodnie z projektem próbnego obciążenia do przeprowadzenia badań przygotowano cztery samochody ciężarowe o łącznej masie ponad 160 t. Dzięki wprawie w pomiarach oraz zaangażowaniu realizacja badań przebiegała bardzo sprawnie. Cztery ustawienia zakończono w godzinach popołudniowych. Zebrane wyniki posłużyły do podjęcia decyzji o dopuszczeniu obiektu do ruchu.

Badania przeprowadzone przez zespół z Uniwersytetu Zielonogórskiego zostały przeprowadzone 30.07.2010 r. i były niezbędne dla otwarcia obwodnicy w dniu 7.10.2010 r., a tym samym oddania jej do użytkowania przez kierowców.

Nad prawidłowością badań czuwał kierownik zespołu prof. Adam Wysokowski oraz ekipa w składzie: prof. Jakub Marcinowski, mgr Artur Juszczyk, mgr Włodzimierz Dyszak, mgr Paweł Błażejowski, mgr Tomasz Wiśniewski, Michał Drzewiecki.

Obecnie mieszkańcy miasta Babimost mogą już cieszyć się głębszym oddechem, dzięki wyprowadzeniu znaczącego ruchu poza miasto. Obwodnica Babimostu jest już kolejną inwestycją Zielonogórskiego Zarządu Dróg Wojewódzkich, która ma na celu poprawę warunków na drogach w województwie lubuskim.

Artur Juszczyk, Adam Wysokowski

no obrabialnych i tworzyw sztucznych, a także młynki bijakowe, tarczowe, moździerzowe czy łamacze szczękowe, te ostatnie także do materiałów bardzo twardych. Na przykład mikromłynek planetarny typu *Pulverisette 7* pracuje w oparciu o dwie miski mielące, które obracają się z prędkością dwukrotnie większą i w kierunku przeciwnym niż dysk główny. Dzięki prędkości dysku głównego sięgającej do 1100 obr/min przyspieszenie odśrodkowe w miskach mielących obracających się w kierunku przeciwnym osiąga ogromną wartość prawie 95-krotnego przyspieszenia ziemskiego. W ten sposób można uzyskać rozdrobnienie materiału do uziarnienia cząstek o średnicy nawet zbliżo-

ZESPÓŁ BADAWCZY UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO WRAZ Z WYKONAWCĄ OBIEKTU ORAZ KIEROWCĄ CIĘŻARÓWEK

> Prezentacja Firmy Fritsch

Z przyjemnością informujemy, że 19 października na terenie Instytutu Budownictwa UZ, przed nową Halą Laboratoryjną miała miejsce prezentacja firmy FRITSCH GMBH LABORGERÄTEBAU, której siedzibą jest miejscowość Ildar-Oberstein w Nadrenii - Palatynie w Zachodnich Niemczech, natomiast w naszym kraju reprezentuje ją Generalne Przedstawicielstwo w Polsce PPWP SILESIA PROJEKT Sp. z o.o. w Katowicach.

FRITSCH jest uznanym i niezwykle cenionym w skali świata projektantem i producentem różnego rodzaju przyrządów laboratoryjnych, które znajdują zastosowania do dokładnych pomiarów w instytucjach naukowych i badawczych, w laboratoriach przemysłowych oraz w samym przemyśle do kontroli procesów technologicznych i zapewnienia odpowiedniej jakości wytwarzanych produktów.

Szczególne uznanie zdobyły urządzenia firmy FRITSCH służące do rozdrabniania materiałów o różnej strukturze i różnym stopniu twardości, a także przyrządy do przesiewania i dzielenia materiałów sypkich. Są to na przykład młynki planetarne, młynki kulowe, młynki tnące służące do rozdrabniania materiałów miękkich, włóknistych, trud-

nej do zakresu nano. I to w sposób czysto mechaniczny. Do przesiewania firma oferuje zestaw nowoczesnych sit wraz z wstrząsarkami sitowymi, szczególnie preferowane w laboratoriach materiałów budowlanych i w geotechnice.

Jednym z najnowocześniejszych osiągnięć firmy FRITSCH jest opatentowany przez nią analizator ziaren działający na zasadzie dyfrakcji laserowej i służący do określenia rozkładu uziarnienia i wielkości cząstek w szerokim zakresie pomiarowym od prawie 10 nm do kilku milimetrów.

Przyrządy pomiarowe firmy FRITSCH znajdują szerokie zastosowanie w takich dziedzinach jak: metalurgia, ceramika, przemysł materiałów budowlanych, geologia i petrografia, chemia, biologia, farmaceutyka i inne pokrewne. Firma prowadzi również specjalistyczne szkolenia i warsztaty w swojej specjalności oraz zajmuje się szeroko pojętym doradztwem w sprawach technicznych.

Jesteśmy wdzięczni firmie FRITSCH za interesujące przedstawienie na terenie UZ w Zielonej Górze możliwości technicznych swojej aparatury i jesteśmy pewni, że nasi pracownicy odwiedzający samochód - laboratorium firmy spotkali się z najnowszą światową techniką w dziedzinie przygotowywania materiałów do badań.

Marek Dankowski

> **Seminaria Naukowe**

11 października w Instytucie Budownictwa UZ odbyło się seminarium naukowe, którego prelegentem był **mgr Jarosław Gil** przedstawiając temat *Muzyka a izolacyjność akustyczna przegród budowlanych*.

Izolacyjność akustyczna to zdolność przegrody (ściany lub stropu) do tłumienia dźwięku przenikającego z jednego pomieszczenia do drugiego, oddzielonego tą przegrodą. Na świecie obowiązują normy (używane też w Polsce), według których mierzy się i ocenia izolacyjność akustyczną. Polska posiada też wymagania odnośnie izolacyjności akustycznej dla różnego rodzaju elementów budowlanych. Jednak nie ma żadnych określonych kryteriów dla izolacyjności akustycznej w budynkach, gdzie wykonywa-

na i odtwarzana jest muzyka, takich jak szkoły muzyczne, studia nagrań, akademie muzyczne, itp.

I właśnie ta problematyka stała się przedmiotem dociekań naukowych prelegenta.

Traktując instrumenty muzyczne jako „źródła hałasu” i mierząc izolacyjność przegród mgr Jarosław Gil bada przenikanie tego rodzaju dźwięków z jednego pomieszczenia do drugiego. Owocem jego dotychczasowych dociekań jest zaprojektowanie adaptacji mającej na celu zwiększenie izolacyjności akustycznej pomiędzy klasami muzycznymi w budynku Instytutu Kultury i Sztuki Muzycznej. Adaptacja jest w trakcie realizacji.

Referat wzbudził duże zainteresowanie słuchaczy.

Marek Dankowski

> **WYDZIAŁ
MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII**> **XXI Międzynarodowy Konkurs „Mathématiques sans Frontières” (Matematyka bez Granic) - edycja polska w regionie Lubusko-Zachodniopomorskim**

Międzynarodowy Konkurs „Mathématiques sans Frontières” jest organizowany od dwudziestu jeden lat. Pierwsza edycja tego konkursu została zorganizowana w 1989 roku przez grupę francuskich matematyków, przy wsparciu Akademii w Strasburgu. Polska uczestniczy w konkursie od 1993 roku. Konkurs ten bardzo szybko zyskał dużą popularność w krajach Europy Zachodniej. W ostatnich latach brała w nim udział młodzież z 27 krajów świata, w tym uczniowie z krajów Unii Europejskiej oraz z krajów ubiegających się o przyjęcie do Unii, a także młodzież z USA, Meksyku i Kanady.

Patronat nad Międzynarodowym Konkursem „Mathématiques sans Frontières” (Matematyka bez Granic) sprawuje Polskie Towarzystwo Matematyczne, a jego promocję i organizację w Polsce powierzono Oddziałowi Zielonogórskiemu Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ.

Działania Krajowego Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w Polsce z siedzibą na Wydziale Matematyki, Informatyki i

Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego wspierają: Ministerstwo Edukacji Narodowej, Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ.

„Matematyka bez Granic” to konkurs bezpłatny, międzyklasowy, dwuetapowy adresowany do uczniów czwartych i piątych klas szkół podstawowych, trzecich klas gimnazjum i pierwszych klas szkół ponadgimnazjalnych. Do współzawodnictwa w Konkursie mogą stawać uczniowie klas ze szkół publicznych i niepublicznych. Zgłoszenie udziału w konkursie następuje za zgodą wszystkich uczniów klasy w porozumieniu z nauczycielem matematyki i dyrekcją szkoły. Jedynie całe klasy mają prawo uczestnictwa w zawodach. Finał Konkursu odbywa się w marcu w tym samym dniu i o tej samej godzinie we wszystkich szkołach, w których kształcą się uczestnicy konkursu. Do rozwiązania jest, w zależności od kategorii wiekowej uczniów, (Junior 8 lub 9, a Senior 10 lub 13 zadań), z czego pierwsze zadanie podane jest w językach obcych (angielskim, niemieckim, francuskim, włoskim i hiszpańskim). Należy przetłumaczyć treść zadania i zapisać rozwiązanie w jednym z podanych języków obcych.

Celem konkursu „Mathématiques sans Frontières” (Matematyka bez Granic) jest zbliżenie między krajami i miastami Unii Europejskiej, szkołami publicznymi i niepublicznymi, matematyką i językami obcymi. Konkurs ten ma za zadanie zwiększenie zainteresowania matematyką poprzez pokazanie jej zastosowań w życiu codziennym. Pozwala on na wykorzystanie własnej inicjatywy w rozwiązywaniu zadań oraz na rozwijaniu twórczej aktywności uczniów. Ponadto wyrabia on umiejętność pracy w zespole i zachęca do nauki języków obcych. Daje on również możliwość sprawdzenia swojej wiedzy oraz porównanie jej z wiedzą swoich rówieśników z Europy oraz zachęca do pokonywania barier językowych w nawiązywaniu kontaktów z rówieśnikami z krajów Unii Europejskiej. Uroczystość wręczenia nagród i dyplomów odbywa się w obecności przedstawicieli klas - uczniów laureatów konkursu, nauczycieli matematyki, dyrektorów szkół, przedstawicieli Komitetu Regionalnego Konkursu, władz akademickich, władz oświatowych i samorządowych, zakładów pracy, firm oraz przedstawicieli prasy lokalnej, radia, telewizji. Nagrody wręczają sponsorzy.

W XXI edycji (2009/2010) Międzynarodowego Konkursu „Mathématiques sans Frontières” uczestniczyło ponad **180 000** uczniów (7 000 klas) z 27 krajów świata, w tym **24 947** uczniów (**924** klasy z **385** szkół) z **Polski**, zaś w wersji Junior (klasy piąte i szóste szkół podstawowych) uczestniczyło blisko **66 000** uczniów (2861 klas).

W regionie lubusko-zachodniopomorskim, w XXI edycji Konkursu uczestniczyło **2 954** uczniów (119 klas) z 55 szkół w tym (35 klas - 792 uczniów z 16 szkół podstawowych), 46 klas - 1 095 uczniów z 24 szkół gimnazjalnych i 38 klas - 1 077 uczniów z 17 szkół ponadgimnazjalnych.

Uroczyste podsumowanie finału XXI Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w regionie lubusko-zachodniopomorskim odbyło się **14 czerwca 2010 roku** w ramach Festiwalu Nauki na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ.

Na uroczystości gościliśmy laureatów: klasę Ib z I Liceum Ogólnokształcącego im. E. Dembowskiego w Zielonej Górze (1. miejsce w kraju), klasę Ib z Zespołu Szkół Ogólnokształcących Nr 1 w Gorzowie Wielkopolskim i klasę Im z V Liceum Ogólnokształcącego w Zielonej Górze (2. miejsce w regionie, 7 lokata w kraju), klasę Ia z Liceum Ogólnokształcącego w Szprotawie i klasę Im z Katolickiego Liceum Ogólnokształcącego w Żarach (3. Miejsce w regionie, 9 lokata w kraju). Uczniowie zwyciężskich klas w roku szkolnym 2009/2010 uczestniczyli, w zajęciach pozalekcyjnych z matematyki w ramach projektu „Współ w zespół z Matematyką bez Granic” realizowanego przez Polskie Towarzystwo Matematyczne na terenie 3 województw: kujawsko-pomorskiego, lubuskiego i zachodniopomorskiego. Projekt jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego w latach 2009-2012.

Zaszczycili nas swoją obecnością uczestnicy warsztatów i seminarium dla nauczycieli szkół ponadgimnazjalnych, które zostały zorganizowane przez Polskie Towarzystwo Matematyczne - realizatora projektu „Współ w zespół z Matematyką bez Granic” w sali budynku Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ.

Na uroczystym spotkaniu gościliśmy również uczniów szkół gimnazjalnych: klasę IIIa z Gimnazjum nr VI w Koszalinie (1. miejsce w kraju); klasę IIIe z Gimnazjum nr 1 w Zielonej Górze (2. miejsce w regionie, 3 lokata w kraju); kla-

sę IIIc z Gimnazjum nr 1 w Szprotawie (3. miejsce w regionie, 8 lokata w kraju).

Swoją obecnością zaszczytili organizatorów spotkania, uczniowie klasy IIIa z Gimnazjum nr 11 w Toruniu (1. miejsce w regionie kujawsko-pomorskim, 1 lokata w kraju ex aequo), którzy przybyli do nas w ramach Festiwalu Nauki na naszym wydziale.

Na uroczystości gościliśmy laureatów Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” - Junior, który w regionie lubuskim odbył się po raz drugi, tj. klasę VIb ze Szkoły Podstawowej nr 13 w Gorzowie Wielkopolskim (1. miejsce w regionie, 3 lokata w kraju); klasę VIc ze Szkoły Podstawowej nr 15 w Zielonej Górze i klasę VIb ze Szkoły Podstawowej nr 14 w Zielonej Górze (2. miejsce w regionie, 4 lokata w kraju); klasę VIb z Publicznej Szkoły Podstawowej nr 5 w Nowej Soli oraz klasę VIc ze Szkoły Podstawowej nr 11 z Oddziałami Integracyjnymi w Zielonej Górze (3. miejsce w regionie, 5 lokata w kraju).

Laureatom Konkursu nagrody ufundowali: Marszałek Województwa Lubuskiego Marcin Jabłoński; Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego Władysław Husejko; Prezydent Miasta Gorzów Wlkp. Tadeusz Jędrzejczak; Prezydent Miasta Koszalin Mirosław Mikietyński; Prezydent Miasta Nowej Soli Wadim Tyszkiewicz; Prezydent Miasta Torunia Michał Zalewski; Prezydent Miasta Zielona Góra Janusz Krzysztof Kubicki; Burmistrz Miasta Szprotawa Franciszek Sitko; Burmistrz Miasta Żary Roman Pogorzelec; Lubuski Kurator Oświaty Roman Sondej; Zachodniopomorski Kurator Oświaty Artur Gałęski; Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego Jego Magnificencja prof. Czesław Osękowski; Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego dr hab. Andrzej Cegielski, prof. UZ; Prezes Oddziału Zielonogórskiego Polskiego Towarzystwa Matematycznego dr hab. Krzysztof Przesławski, prof. UZ; Dyrektor Instal-Plastu w Zielonej Górze Janusz Głowacki; Dyrekcja Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych Leszek Banach, Janusz Frankowski; Maciej Czekatowski ze Studia Reklamowego w Sulechowie.

W trakcie uroczystości wręczono pięć okolicznościowych medali wybitnych z okazji 60-lecia Olimpiady Matematycznej. Trzy z nich przyznane zostały szkołom z naszego województwa, które w ostatnim dziesięcioleciu dochowały się największej liczby finalistów Olimpiady Matematycznej. Pozostałe dwa trafiły do wybitnych wychowawców matematycznie uzdolnionej młodzieży. Spośród szkół medale otrzymały: I LO im. Edwarda Dembowskiego w Zielonej Górze, V LO im. Krzysztofa Kieślowskiego w Zielonej Górze oraz II LO im. Marii Skłodowskiej-Curie w Gorzowie Wlkp. Uhonorowani wychowawcy to: Mieczysław Trąd, założyciel Klubu Miłośników Matematyki „Pitagoras”, działającego od 36 lat (zał. w 1974 r.), w przeszłości pod nazwą Klub Młodych Matematyków „Pitagoras” oraz Stanisława Dziok, wychowawczyni Bog-

dana Pawlika, laureata XXII OM w 1970-1971 roku, drugiego laureata Olimpiady Matematycznej w naszym regionie. Zwieńczeniem uroczystości był wykład wygłoszony przez mgr Izabelę Kurzydło „Świat pełen matematyki”.

W imieniu wszystkich wolontariuszy działających na rzecz Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” pragnę serdecznie podziękować Jego Magnificencji Rektorowi prof. dr. hab. Czesławowi Osękowskiemu i Dziekanowi Wydziału Matematyki Informatyki i Ekonometrii dr. hab. Andrzejowi Cegielskiemu, prof. UZ za zrozumienie i wsparcie naszych działań jako Regionalnego Komitetu Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic”.

W imieniu Zarządu Oddziału Zielonogórskiego Polskiego Towarzystwa Matematycznego serdecznie dziękuję wszystkim sympatykom konkursu za życzliwość i docenienie znaczącej roli matematyki w edukacji młodzieży oraz ufundowanie atrakcyjnych nagród dla laureatów XXI Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w regionie lubusko-zachodniopomorskim.

Krystyna Biatek

Od 12 do 17 września dr Justyna Jarczyk, prof. Witold Jarczyk, dr Dorota Krassowska oraz prof. Janusz Matkowski brali udział w European Conference on Iteration Theory w Nant (Francja), gdzie wygłosili następujące referaty: Iterative roots of piecewise monotonic functions of non-monotonicity height not less than 2, part I (J. Jarczyk), Iterative roots of piecewise monotonic functions of non-monotonicity height not less than 2, part I (W. Jarczyk), On C^1 iteration groups with two fixed points (D. Krassowska) oraz Mean-type mappings and invariant curves (J. Matkowski). Ponadto W. Jarczyk i J. Matkowski przewodniczyli sesjom referatów a W. Jarczyk został członkiem Komitetu Naukowego cyklu konferencji ECIT. Kolejne konferencje zostały zaplanowane na lata 2012 (Azory, Portugalia) i 2014 (Tunezja).

Dorota Krassowska

> **Biznes dla studentów UZ**

Firma Streamsoft, znany ogólnopolski producent i dostawca oprogramowania dla biznesu, nagrodzony Złotym Laurem Konsumenta 2010 - w ramach współpracy z Uniwersytetem Zielonogórskim, przeprowadziła w dniach 13 - 14.10.2010 r. kolejną edycję nieodpłatnego szkolenia w zakresie finansów i księgowości na bazie systemu klasy ERP (ang. *Enterprise Resource Planning*). Szkolenie skierowane było do studentów wyższych roczników studiów z zamiarem podniesienia ich kwalifikacji oraz zwiększenia ich atrakcyjności na rynku pracy. Szkolenie przeprowadzili doświadczeni specjaliści ds. wdrożeń, którzy realizowali wdrożenia systemu w takich firmach jak: Inter Groclin Auto, Bohamet, BezaLin, Gorgiel. Analiza inwestycji przedsiębiorstw wskazuje, iż duża część przedsiębiorców zainwestowała w ostatnim okresie w informatyzację własnych firm, szczególnie w systemy zintegrowane klasy ERP i doceniają kandydatów na pracowników z praktyką w zakresie ich obsługi. Zwiększenie możliwości podjęcia atrakcyjnej pracy przekłada się na zainteresowanie taką formą dokształcania wśród studentów, a Uniwersytet Zielonogórski wychodząc naprzeciw zapotrzebowaniu studentów oraz przedsiębiorców proponuje różne formy współpracy w ramach procesu edukacji, również wspierając realizację kursów dokształcających.

Certyfikat potwierdzający ukończenie szkolenia otrzymało 24 studentów. Jedna osoba otrzymała wyróżnienie oraz upominek ufundowany przez organizatora kursu firmę StreamSoft. Studenci zostali poinformowani o możliwości podjęcia atrakcyjnej pracy w firmie StreamSoft - aktualna oferta obejmowała kilka stanowisk. Ponadto, uczestnikom szkolenia zaproponowane zostało uczestnictwo w programie praktyk studenckich organizowanych w ramach współpracy WMiE z przedstawicielami branży IT. Kolejna edycja szkolenia planowana jest na przyszły rok akademicki natomiast szczegółowe informacje oraz formularz zgłoszeniowy dotyczący uczestnictwa dostępny będzie na stronie www.fe.wmie.uz.zgora.pl.

Janusz Jabłoński

> **WYDZIAŁ MECHANICZNY**> **XXXI OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA TRIBOLOGICZNA**

20-23.09.2010 r. w Łagowie Lubuskim, odbyła się XXXI OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA TRIBOLOGICZNA. Głównym hasłem szkoły było **BADANIE I KSZTAŁTOWANIE WŁAŚCIWOŚCI TRIBOLOGICZNYCH WĘZŁÓW TARCIA - TEORIA I PRAKTYKA**.

Organizatorem Szkoły były: Sekcja Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn PAN, Polskie Towarzystwo Tribologiczne, Instytut Budowy i Eksploatacji Maszyn Wydziału Mechanicznego - Uniwersytet Zielonogórski.

Konferencja została przygotowana przez pracowników Zakładu Obróbki Ubytkowej i Eksploatacji Maszyn w składzie:

- > LABER Stanisław - przewodniczący konferencji,
- > LABER Alicja - zastępca przewodniczącego konferencji,
- > ADAMCZUK Krzysztof - sekretarz konferencji,
- > LEWANDOWSKI Albert,
- > JENEK Mariusz,
- > LABER Agnieszka - „DIAMENT” Zielona Góra,
- > ARMATA Elżbieta,
- > GÓRNA Janina,
- > MARUDA Radosław.

Program Konferencji obejmował następujące problemy:

- > dobór materiałów na węzły tarcia,
- > projektowanie i konstituowanie warstwy wierzchniej,
- > technologie konstituowania warstwy wierzchniej,
- > mechanizmy tribofizyczne i tribochemiczne procesów eksploatacji: tarcie suche, płynne, graniczne oraz zużycie i zatarcie,
- > smarowanie i substancje smarowe,
- > diagnostyka węzłów tarcia - metody, urządzenia i monitorowanie,
- > zastosowanie technicznych rozwiązań tribologicznych,
- > tribologiczne problemy w przemyśle górniczym rud miedzi i wiertniczym w poszukiwaniu ropy i gazu,
- > tribologia i trybotechnika, a ochrona środowiska.

Całość obrad była prowadzona w trzech wiodących sekcjach:

- > Sekcja „Smarowania”,
- > Sekcja „Materiałowa”,
- > Sekcja „Tarcie i zużywanie”.

Podczas uroczystej ceremonii otwarcia konferencji profesor Jarosław Sęp przypomniał sylwetki zawodowe trzech jubilatów, obchodzących w bieżącym roku siedemdziesięciolecie urodzin. Byli to Profesorowie Jan Burcan z Politechniki Łódzkiej oraz Antoni Neyman i Jan Sikora z Politechniki Gdańskiej. Ważnym wydarzeniem było także wręczenie dorocznej nagrody PTT Profesorowi Włodzimierzowi Sułkowi z Politechniki Radomskiej.

Potwierdzeniem dobrego poziomu merytorycznego prezentowanego przez Autorów było duże zainteresowanie referatami, manifestowane wysoką frekwencją w obradach, pomimo pięknej pogody. Uczestnicy biorący udział w obradach, prowadzili ożywione dyskusje, zarówno po wygłoszonych referatach jak i w kularach, co sprzyjało

pogłębieniu integracji krajowych środowisk naukowych zajmujących się dyscyplinami naukowymi, współtworzącymi interdyscyplinarny obszar badań tribologicznych.

Ogółem w konferencji brało udział 95 uczestników, wśród nich przedstawiciele, między innymi: KGHM Polska Miedź S.A., PPNiG. Zgłoszono 92 referaty, z czego wygłoszono 87 referatów w obradach sekcyjnych, a 10 w plenarnych. Aby umożliwić wszystkim uczestnikom wygłoszenie referatów, obrady trwały przez cały okres konferencji w godzinach od 9⁰⁰ do 18⁰⁰, w trzech sekcjach równolegle.

Po obradach uczestnicy konferencji mieli możliwość

zwiedzania okolic Łagowa, zebrania grzybów jak i skorzystania z atrakcji na jeziorze.

Konferencja została bardzo wysoko oceniona pod względem organizacyjnym, merytorycznym jak i poziomu wygłaszanych referatów. Zostało to udokumentowane listem, który otrzymał przewodniczący komitetu organizacyjnego Pan Profesor Stanisław Laber od Przewodniczącego Zespołu Tribologii Sekcji Podstaw Eksploatacji Komitetu Budowy Maszyn PAN Pana Profesora Jana Burcana.

Tomasz Belica

> WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

> Sukces młodych przyrodników we Lwowie

Już po raz trzeci studenci Wydziału Nauk Biologicznych - członkowie Koła Naukowego Biologów UZ, odwiedzili Lwów i uczestniczyli w VI Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Youth and Progress of Biology*. Konferencja odbyła się 21-24 września 2010 roku, a organizatorem był Wydział Biologiczny Lwowskiego Uniwersytetu Iwana Franki.

Krótko o historii Wydziału. Tradycje badań biologicznych na Uniwersytecie Lwowskim sięgają końca XVIII wieku. Szczególne znaczenie na przełomie XVIII i XIX wieku miały badania flory Podkarpacia. W 1852 powstała Katedra Zoologii, którą od 1884 roku kierował polski

przyrodnik, były zestawień syberyjski, Profesor Benedykt Dybowski - wybitny badacz fauny jeziora Bajkał, Przybajkała, Kamczatki, rzeki Amur i brzegów Morza Japońskiego. Dybowski był założycielem Muzeum Zoologicznego, natomiast Profesor Hiacynt Łoborzewski w 1852 roku założył przy Uniwersytecie Lwowskim Ogród Botaniczny.

Lista wybitnych naukowców pracujących w murach Uniwersytetu Lwowskiego jest długa, jednak nie sposób nie przypomnieć Jakuba Parnasa - profesora tego uniwersytetu w latach 1920-1940, wybitnego twórcę polskiej bioche-

mii, prowadzącego badania nad metabolizmem mięśni.

Współcześnie Wydział Biologiczny tworzy osiem katedr, trzy laboratoria badawcze, herbarium, muzeum zoologiczne, ogród botaniczny, laboratorium zastosowań metod matematycznych w biologii oraz laboratorium mikroskopii elektronowej. Studenci mogą wybrać następujące specjalności: biochemia, biofizyka, botanika, genetyka, hydrobiologia, zoologia, mikrobiologia, fizjologia człowieka i zwierząt oraz fizjologia roślin. Działają aktywnie, organizując liczne konferencje, m.in. tę na której byli studenci UZ.

W konferencji przewidziany był udział 8 studentów kierunków: *ochrona środowiska* i *biologia*, członków naszego koła: Marty Gadomskiej, Mariusza Kołodziejkiego, Anny Reder, Karoliny Jamskiej, Kingi Olimpi Zawadzkiej, Sandry Żurowskiej, Beaty Kojder i Magdaleny Żybert. Ograniczenia finansowe sprawiły, że trzy ostatnie wymienione studentki nie pojechały do Lwowa, jednak ich wyniki w formie posterów pojawiły się na konferencji. Nawijając do problemu finansowania, pragniemy w tym miejscu serdecznie podziękować prof. Czesławowi Osękowskiemu. Dzięki zrozumieniu, życzliwości i przychylności Jego Magnificencji wyjazd do Lwowa stał się możliwy.

Obrazy w poszczególnych sekcjach i sesje posterowe odbywały się w starym, zabytkowym budynku dawnego Uniwersytetu Jana Kazimierza przy ul. Mikołaja. Budynek służy Uniwersytetowi od 1851 roku. W jego murach czuje się ducha dawnych lat - pracowali w nim m.in. Arctowski, Dybowski, Parnas, Godlewski, Sembrat, Weigl. To budzi refleksję, szacunek, no i zobowiązuje. A z czym wystąpiliśmy? Zaprezentowaliśmy dwa wystąpienia i sześć posterów. Oto szczegółowa lista wraz z przyznanymi nagrodami:

1. M. Gadomska, B. Kojder, E. Nowacka-Chiari
„SELECTED MEASUREMENTS OF FATNESS AND PHASES OF THE MENSTRUAL CYCLE AMONG STUDENTS OF ZIELONA GÓRA UNIVERSITY” (poster) - nagroda I stopnia,
2. M. Kołodziejki, E. Nowacka-Chiari
„EFFECTS OF SELECTED ELEMENTS OF LIFESTYLE ON BODY COMPOSITION” (poster) - wyróżnienie
3. A. Reder
„THE INFLUENCE OF CUTTING PROCEDURE ON THE CONDITION OF DECORATIVE TREES IN ZIELONA GÓRA” (wystąpienie ustne) - nagroda I stopnia,
4. K. Jamska
„THE WILD OCCUPANT” (wystąpienie ustne) - nagroda I stopnia,
5. K. O. Zawadzka, J. Gniazdowski
„THE RENEWABLE ENERGY SOURCES - ZBĄSZYNEK BOROUGHS” (poster) - nagroda I stopnia,
6. B. Kojder, S. Żurowska, K. Walińska
„HERBAL PLANTS IN BOTANICAL GARDEN IN ZIELONA GÓRA” (poster) - wyróżnienie
7. B. Kojder, M., Gadomska, E. Nowacka-Chiari
„SELECTED MEASUREMENTS OF FATNESS AMONG STUDENTS OF ZIELONA GÓRA UNIVERSITY” (poster) - wyróżnienie
8. M. Żybert, E. Nowacka-Chiari
„THE ELEMENTS OF LIFESTYLES AMONG SCHOOL YOUTH FROM LUBSKO (LUBUSKIE PROVINCE, POLAND)” (poster) - nagroda I stopnia

Część prezentowanych prac powstała przy aktywnej pomocy pracowników naukowych naszego wydziału: dr Ewy Nowackiej-Chiari, dr Jarosława Gniazdowskiego i niżej podpisanej. Z racji pełnionej funkcji - opiekuna nauko-

wego KNB - dziękuję studentom za ich zaangażowanie i rzetelnie przygotowane wystąpienia, a ich mentorom za zaszczepienie pasji poznawania.

Oddajmy głos uczestnikom konferencji:

Marta Gadomska

- studentka V roku biologii:
„Na sesji posterowej przedstawiłam wyniki odnoszące się do wybranych miar otłuszczenia na tle faz cyklu miesięczkowego studentek Uniwersytetu Zielonogórskiego. Udział w konferencji naukowej był niewątpliwie dla mnie nowym doświadczeniem. Możliwość zaprezentowania swojej pracy w zupełnie nie-

znanym środowisku była nieco stresująca, ale jednocześnie dała wiele satysfakcji, ponieważ moja praca została dostrzeżona i nagrodzona, podobnie jak prace większości osób reprezentujących UZ. Udział w tego typu imprezach naukowych daje możliwość podpatrzenia pracy organizatorów takiego przedsięwzięcia, co niewątpliwie przyda się przy organizacji naszej konferencji naukowej zaplanowanej na listopad 2010 r.

Wyjazd do Lwowa umożliwił mi poznanie kultury i obyczajów naszych wschodnich sąsiadów. Poznawanie historii i architektury Lwowa było niezwykle przyjemnym i cennym doświadczeniem. Z przyjemnością pojechałabym na taki wyjazd ponownie.”

Karolina Jamska

- studentka V roku biologii:
„Pierwsze wrażenia z wyjazdu na konferencję to dla mnie przede wszystkim szok kulturowy i cywilizacyjny. Zdezelowany autobus ukraińskiego przewoźnika, uderzający w płuca smog, przepustki w hotelu, prusaki pod prysznicem... to wszystko sprawiło, że jedyna rzecz, jaka kołatała mi się po głowie to pytanie - „Co ja tu robię?”. Nic

nie zapowiadało, że będzie lepiej. A jednak było. Pierwsze pozytywne wrażenie zrodził we mnie widok siedziby wydziału, na którym odbywała się konferencja. Niby nic specjalnego - po prostu stary, nieco zaniedbany budynek. Posiadał on jednak bardzo fajny klimat, którego na naszym wydziale nie można poczuć. Kamienne mozaikowe posadzki na korytarzach, stare drewniane regały pełne książek i drewniane skrzypiące podłogi w jednym z pokoi pracowniczych oraz specyficzny zapach starości unoszący się w powietrzu, to coś czego nie warto nawet porówny-

wać z surowym, nowoczesnym i zimnym wnętrzem naszego wydziału. Na samej konferencji spotkałam się z bardzo miłym przyjęciem. Byłam jedyną osobą w sekcji, która nie rozumiała ukraińskiego, więc profesor - przewodniczący komisji, wyznaczył drugiego członka komisji na mojego tłumacza.

Występowałam jako ostatnia i z tego powodu trochę obawiałam się, że wszyscy już będą znudzeni kilkugodzinnym słuchaniem i nie wykażą zainteresowania moją prezentacją zwłaszcza, że dzieliła nas bariera językowa. Ponadto nie przedstawiałam wyników żadnych badań naukowych, tylko projekt ochrony ptaków i nietoperzy zasiedlających budynki mieszkalne, który realizuję w ramach działalności w Kole Naukowym Biologów. Jeszcze przed wyjazdem miałam wątpliwości, czy taki temat nadaje się na konferencję naukową. Okazało się jednak, że moje obawy były całkiem niesłuszne. Temat bardzo zainteresował nie tylko komisję, ale chyba także pozostałych słuchaczy. W momencie kiedy opowiadałam o zamurowywaniu piskląt w gniazdach i innych podobnych przypadkach z udziałem zwierząt podczas remontów budynków, na sali zauważyłam żywe poruszenie. Jak się później dowiedziałam, tematyka ochrony przyrody na Ukrainie jest mało znana i rzadko poruszana. Nie spotyka się też z zainteresowaniem władz. Dlatego tak interesujący okazał się mój temat dla zoologów, którzy sami nie mają możliwości realizowania podobnych projektów. Profesor poprosił mnie nawet o napisanie artykułu do czasopisma, które wydaje Uniwersytet Lwowski.

Wszyscy - od studentów po profesorów - byli bardzo mili, otwarci i ciepłi. Nie tworzyli wokół siebie sztucznych barier, nie stawiali się na piedestale z powodu pozycji i posiadanych tytułów. Od razu wzbudzali sympatię, a jednocześnie szacunek. Myślę, że wielu naszych naukowców mogłoby się od nich tego nauczyć. To oni właśnie sprawili, że wyjazd do Lwowa, pomimo wszelkich niedogodności natury fizycznej, uważam za bardzo udany."

Mariusz Kołodziejski

- student V roku biologii:

„Konferencja na Uniwersytecie Iwana Franki była dla mnie cennym doświadczeniem i stała się okazją do zaprezentowania swoich pasji i wiedzy poza granicami naszego kraju, na międzynarodowej konferencji, co uważam już za pewne osiągnięcie.

Zostaliśmy dobrze przyjęci przez organizatorów. Ludzie na Ukrainie są bar-

dzo sympatyczni i gościnni. Osobiście nie czułam się tam obco i szybko się zaaklimatyzowałam, zwłaszcza że Lwów z racji swej historii emanuje polskością. Jest to naprawdę piękne miasto, które ze swoją architekturą oraz klimatem może podbić niejedno serce zagranicznych gości. Szczególnie w pamięci zapadł mi Lwowski Narodowy Akademicki Teatr Opery i Baletu im. Salomei Kruszelnickiej oraz Cmentarz Obrońców Lwowa. Jeśli nadarzy się okazja to z

miłą chęcią powrócę do Lwowa i wezmę udział w kolejnej, podobnej konferencji."

Anna Reder

- studentka V roku biologii:

„Za duże wyróżnienie poczytuję fakt, że już po raz trzeci miałam możliwość udziału w tej konferencji. W ubiegłym roku pojawiły się wątpliwości, czy ze względu na wybory i ewentualne zmiany władz Wydziału, konferencja w 2010 r. odbędzie się. Na szczęście, jedynie przesunięto termin tego naukowego spotkania z wiosny

na jesień, dzięki czemu mieliśmy okazję zobaczyć inną szatę roślinną w Ogrodzie Botanicznym przy Uniwersytecie Lwowskim. Termin ten okazał się tym bardziej komfortowy, że we wrześniu w Polsce trwają jeszcze wakacje (w przeciwieństwie do naszych wschodnich sąsiadów) i nie trzeba opuszczać zajęć. Sama organizacja konferencji niewiele różniła się od poprzednich edycji. Wszystkie wykłady inauguracyjne wygłoszono w języku ukraińskim - slajdy również wyświetlano w narodowym języku organizatorów. Jednak jest to korzystne, ponieważ motywuje do nauki cyrylicy. Już poprzednie konferencje dały możliwość osłuchania się z językiem.

Jak co roku, organizatorzy zapewnili wycieczkę do Ogrodu Botanicznego. Mnie, jako Polkę, najbardziej dotyka to, że przewodnicy mówiąc o historii Lwowa nie wspominają w ogóle o zasługach Polaków. Podobnie, nie mówi się, że Ogród został założony przez naszego rodaka. W ramach rekompensaty, po zwiedzaniu Ogrodu wybraliśmy się na lekcję patriotyzmu na sąsiadujący z Ogradem cmentarz Łyczakowski i Orląt Lwowskich.

Podczas konferencji reprezentowałam Uniwersytet Zielonogórski w sekcji ekologicznej. Jako jedyna prelegentka występowałam po angielsku. Bardzo sympatyczne było to, że po mojej prezentacji usiadł obok mnie pracownik dydaktyczny Uniwersytetu Lwowskiego, który mówił po polsku i tłumaczył mi wystąpienia moich następców.

Miło jest obserwować poprawę jakości wygłaszanych przez ukraińskich uczestników prezentacji ustnych oraz omawianych posterów. Podczas zakończenia pierwszej konferencji, w której braliśmy udział, organizatorzy stwierdzili, że ich studenci sporo nauczyli się od Polaków, jeżeli chodzi o estetykę, wykorzystane techniki i profesjonalne zaprezentowanie własnych badań. I nie rzucili słów na wiatr, rzeczywiście dostrzega się postęp.

Ubolewam, że żadna część konferencji nie została przeprowadzona w gmachu głównym Uniwersytetu Lwowskiego. Jest to przepiękny zabytek architektoniczny, w którym przed rokiem 1920 mieścił się Sejm Krajowy Galicji.

Jestem dumna, że pomimo podwyższenia poziomu konferencji potrafimy nadal utrzymać się na czołowych miejscach. Po pierwsze dlatego, że godnie reprezentujemy Uniwersytet Zielonogórski, a po drugie, że otrzymujemy w nagrodę profesjonalną i bardzo przydatną anglojęzyczną literaturę."

Kinga Olimpia Zawadzka

- studentka IV roku biologii:

„Po raz trzeci miałam możliwość wziąć udział w tej międzynarodowej konferencji. W tym roku wystąpiłam z tematem *Odnawialne źródła energii - gmina Zbąszynek* przygotowanym pod kierunkiem pana dr Jarostawa Gniazdowskiego. Nasza praca spotkała się z ogromnym zainteresowaniem wykładowców jak i studentów. Wywiązały się

w trakcie sesji posterowej żywiłowe dyskusje dotyczące energetyki Europy Wschodniej i Środkowej. Rozmówcy mieli świadomość strategicznej roli energetyki dla zapewnienia bezpieczeństwa a tym samym stabilnego rozwoju zarówno Ukrainy jak i Polski. Atutem naszego projektu było zwrócenie uwagi na poprawę stanu środowiska naturalnego dzięki racjonalnemu zastosowaniu odnawialnych źródeł energii - zmniejszeniu emisji szkodliwych związków do atmosfery, ograniczeniu gospodarki rabunkowej, możliwości uzyskania nawozów z popiołów, poprawy warunków egzystowania różnych organizmów jak i zdrowia ludności zamieszkującej dany obszar.

Wyjazd na konferencję do Lwowa dostarczył mi wiele satysfakcji oraz wyzwolił ogromną radość. W ciągu tych trzech lat udało mi się nawiązać serdeczne kontakty z niektórymi uczestnikami konferencji i mieszkańcami Lwowa.

Pracownikom Uniwersytetu im Ivana Franki należą się słowa uznania za prężną organizację dużej międzynarodowej imprezy jaką jest konferencja oraz za otwartość i przyjazne nastawienie do międzynarodowej braci studenckiej. Mam nadzieję, że z czasem uda się nawiązać współpracę z Lwowskim Uniwersytetem Narodowym - współpracę zarówno na poziomie wykładowców jak i studentów. Podróże kształcą, a współdziałanie poszerza horyzonty.”

Jak widać z tych relacji udział w konferencji był dla uczestników dużym przeżyciem i okazją zdobycia nowych doświadczeń, a ich prezentacje znalazły uznanie w oczach komisji oceniającej. W kontekście zobowiązań wobec, wcześniej wspomnianych, wielkich nieobecnych z minionych lat pracujących na Uniwersytecie Lwowskim, to cieszy i daje nam - opiekunom naukowym tych młodych ludzi, niemałą satysfakcję.

Krystyna Walińska - opiekun naukowy KNB

Zdjęcia: Kinga Olimpia Zawadzka

> Jubileuszowe Sympozjum Naukowe z okazji 25-lecia Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Szczecińskiego WYZWANIA WSPÓŁCZESNEJ BIOLOGII

23-24.09.2010 r. w Szczecinie odbyło się Sympozjum Naukowe z okazji 25-lecia Wydziału Nauk Przyrodniczych Uniwersytetu Szczecińskiego WYZWANIA WSPÓŁCZESNEJ BIOLOGII. Wydział Nauk Przyrodniczych US powstał

- SESJA POSTEROWA - DR. EWA NOWACKA-CHIARI

- SESJA REFERATOWA - DR. KRYSZYNA WALIŃSKA

- SESJA POSTEROWA - MGR JUSTYNA MAZUREK I MGR PAWEŁ PUSZ

- AUTORKA ARTYKUŁU Z OLIMPIJCYWKAMI Z PEKINU - 2008

w 1985 r. W 1998 r. uzyskał prawo nadawania stopnia doktora nauk biologicznych w zakresie biologii, a w 2002 r. - prawo nadawania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie biologii. Na Wydziale funkcjonuje 14 katedr oraz Instytut Kultury Fizycznej, a studiuje około 1 800 studentów, w tym na studiach stacjonarnych około 1 400. Początki działalności Instytutu Biologii US były trudne. Przypadły one na okres przemian ustrojowych i dlatego trudno było liczyć na wystarczającą liczbę pomieszczeń dydaktycznych, sprzęt laboratoryjny czy też pomoce dydaktyczne. Aktualnie WNP dysponuje bogatą bazą dydaktyczną i naukową. Realizowanych jest kilkanaście tematów badań statutowych, ponad 100 tematów badań własnych (przede wszystkim rozwojowych), oraz granty indywidualne finansowane przez ministerstwo nauki i szkolnictwa wyższego. Realizowane są dwa plany ochrony obszarów Natura 2000 (Ostoja Ińska i Dolina Dolnej Odry). Wydział posiada własną bibliotekę oraz zaplecze dydaktyczne w postaci Centrum Edukacji Środowiskowej w Zespole Pałacowo-Parkowym w Małkocinie. US zabiega o utworzenie Ogrodu Botanicznego. W trakcie remontu jest siedziba WNP przy ul. Wąskiej i z tego powodu Jubileuszowe Sympozjum odbyło się w budynku Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania US.

Uniwersytet Zielonogórski reprezentowali pracownicy Wydziału Nauk Biologicznych: mgr Justyna Mazurek, dr Ewa Nowacka-Chiari, mgr Paweł Pusz i dr Krystyna Walińska. Uroczyste otwarcie sympozjum odbyło się 23 września 2010 r. w auli z towarzyszeniem chóru akademickiego, inauguracyjnymi wykładami, podziękowaniami dla osób zasłużonych dla WNP oraz wielkim tortem i lampką szampana. Kolejne dwa dni to sesje referatowe w siedmiu sekcjach oraz sesje plakatowe. Autorka tego artykułu wystąpiła w sesji referatowej sekcji 2. Biotechnologia Eksperymentalna, E. Nowacka-Chiari zaprezentowała poster w sesji plakatowej sekcji 3. Biologia Populacji Ludzkich, a J. Mazurek i P. Pusz zaprezentowali poster w sesji plakatowej sekcji 5. Molekularne Podstawy Różnorodności Organizmów. Tematyka konferencji jak widać była różnorodna i z punktu widzenia poznawczego interesująca. Nasze prezentacje cieszyły się zainteresowaniem wśród uczestników i znalazły uznanie osób oceniających.

Po zakończeniu konferencji 25.09.2010. w Zespole Pałacowo-Parkowym w Małkocinie odbył się Piknik Wydziałowy. Zespół zrobił na uczestnikach konferencji duże wrażenie. Małkocin to wieś z pięciohektarowym parkiem i pałacem, leżąca niedaleko Stargardu Szczecińskiego. W skład zespołu wchodzi: XIX-wieczny pałac, będący nowoczesnym centrum konferencyjnym, oficyna oraz oranżeria, wszystko otoczone parkiem. Cały zespół parkowo-pałacowy wpisany jest do rejestru zabytków i stanowi dziedzictwo kulturowe Pomorza Zachodniego. Piknik miał charakter wspólnego biesiadowania, przy dobrym jedzeniu, winie, muzyce i tańcach. Wszystko w plenerze, wśród starego drzewostanu, z pochodniami i przy ładnej pogodzie. Niespodzianką było spotkanie z olimpijczykami - złotymi medalistami z Pekinu w wioślarskiej konkurencji czwórki podwójnej - Markiem Kolbowiczem i Konradem Wasielewskim. Pierwszy z panów jest pracownikiem Instytutu Kultury Fizycznej WNP, drugi studentem. Było wspaniale, żal było wracać, ale następnego dnia rana czekał nas rejs po rozlewisku Odry i jeziorze Dąbskim. Kolejne niezapomniane wrażenia, chociaż o nieco innym charakterze. Statek „Queen Odra”, mgły snujące się po rzece, niezapomniane widoki,

ATRAKCYJNY REJSU - PAMIĄTKA II WOJNY ŚWIATOWEJ - BUNKROWIEC, CZYLI STATEK ZBUDOWANY Z BETONU

kompetentny przewodnik, który szczegółowo opowiadał o wszystkim co udało nam się zobaczyć. Trzy godziny obcowania z naturą i efekt w postaci setki zdjęć. Materiał na interesującą wystawę.

Konferencja ze wszech miar udana. Atmosfera sympatyczna, naukowo inspirująca. Dziękując organizatorom, Wydziałowi Nauk Przyrodniczych US życzymy dalszych owocnych lat.

Tekst i fot. Krystyna Walińska

> WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

> OGÓLNOPOLSKA KONFERENCJA NAUKOWA „Człowiek z chorobą alzheimera w rodzinie i w środowisku lokalnym”

16 września 2010 r. odbyła się w murach Uniwersytetu Zielonogórskiego Ogólnopolska Konferencja Naukowa **Człowiek z chorobą Alzheimera w rodzinie i w środowisku lokalnym**, która została zorganizowana przez pracowników Zakładu Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej Uniwersytetu Zielonogórskiego¹ i Lubuskie Stowarzyszenie Wsparcia Opiekunów i Osób Dotkniętych Chorobą Alzheimera².

Honorowy Patronat nad Konferencją objęli: Marszałek Województwa Lubuskiego Marcin Jabłoński, Prezydent Miasta Zielona Góra Janusz Kubicki, JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesław Osękowski, Polskie Stowarzyszenie Pomocy Osobom z Chorobą Alzheimera. Patronat medialny nad Konferencją sprawowali: Gazeta Lubuska i Telewizja Odra. Konferencja została zrealizowana dzięki pomocy finansowej Miasta Zielona Góra. Partnerami wspierającymi organizatorów Konferencji były firmy Novartis i Biofarm.

Konferencja wpisana się w ramy obchodów przypadającego na 21 września Światowego Dnia Choroby Alzheimera, który w tym roku obchodzony był pod hasłem: *Demencja - czas działać*. W tym Dniu osoby z chorobą Alzheimera, ich opiekunowie i pomagające im organizacje alzheimerskie w ponad 80 krajach szczególnie głośno wołają o zainteresowanie się problemami osób dotkniętych tą postępującą i nieuleczalną chorobą oraz ich rodzin. Jednoczą się, by obalać mity na temat choroby Alzheimera poprzez popularyzację wiedzy o problemach starzejącego

się społeczeństwa, promowanie dobrych praktyk i wzorów w zakresie działań na rzecz osób chorych i ich rodzin, budowanie efektywnych systemów wsparcia osób chorych i ich rodzin na bazie sprawdzonych doświadczeń.

Są to bardzo istotne kwestie z uwagi na specyfikę samej choroby, jej konsekwencje (nie tylko dla osoby chorej ale przede wszystkim dla najbliższego jej otoczenia: rodziny oraz przyjaciół, znajomych) a także skalę problemu w wymiarze społecznym.

Fakty mówią same za siebie: „na świecie prawie 36 mln ludzi cierpi z powodu otępienia; do 2025 r. liczba ta podwoi się, a w 2050 r. wyniesie 115 mln; choroba Alzheimera jest najczęstszą przyczyną otępienia; (...) na świecie na

chorobę Alzheimera cierpi ponad 16 milionów ludzi; (...) szacuje się, że w Polsce na chorobę Alzheimera cierpi około 250 000 osób; ocenia się, że tylko około 30% chorych uzyskało diagnozę; choroba Alzheimera jest nadal nieuleczalna, lecz można leczyć jej objawy; poza leczeniem, chorym trzeba zapewnić stałą opiekę” (Bliżej Alzheimera 2010 nr 2, s.3).

Ranga problemu sprawiła, że w krajach Unii Europejskiej od 2008 r. obowiązuje deklaracja 080/2008 Parlamentu Europejskiego o uczynieniu choroby Alzheimera priorytetem polityki zdrowotnej. W odpowiedzi na tę deklarację, w wielu krajach członkowskich UE powstają narodowe plany/strategie alzheimerowskie. Polska nie ma niestety - miejmy nadzieję, że tylko na tę chwilę - takiej strategii. Strategii, która prowokować będzie podejmowanie działań mających na celu poprawę komfortu życia osób z chorobą Alzheimera i ich opiekunów. „Osoby, których choroba pozbawiła najcenniejszych dla człowieka zdolności, powinny żyć w godnych warunkach. Ci, którzy opiekują się nimi, powinni otrzymywać wsparcie, aby w imię tej opieki nie musieli poświęcać własnego życia fizycznego i psychicznego” (ulotka reklamująca Światowy Dzień Choroby Alzheimera).

Jedną z takich inicjatyw jest organizowanie spotkań tych, którym na sercu leży los osób z chorobą Alzheimera. To dzięki wieloletniej współpracy zainicjowanej przez dr Agnieszkę Nowicką i mgr Wiolettę Baziuk odbywają się seminaria. W tym roku po raz pierwszy spotkanie nabrąło charakteru konferencji ogólnopolskiej, na którą zaproszeni zostali przedstawiciele środowiska medycznego (neurologi, psychiatry, geriatry, lekarze podstawowej opieki medycznej, rehabilitanci), pedagodzy, psycholodzy, terapeuci zajęciowi, pracownicy socjalni, opiekunowie osób chorych, przedstawiciele stowarzyszeń alzheimerowskich oraz wszyscy zainteresowani problematyką choroby Alzheimera.

Uznano, że zorganizowanie ogólnopolskiej konferencji naukowej poświęconej problematyce choroby Alzheimera będzie cenną inicjatywą, odpowiadającą na zapotrzebowanie społeczne.

Zebranie w jednym czasie i miejscu przedstawicieli różnych dyscyplin naukowych, często wysokiej klasy specjalistów, teoretyków i praktyków, którym bliska jest problematyka tej choroby niewątpliwie przyczyniło się do popularyzacji wiedzy na temat etiologii, symptomów, nowoczesnych metod diagnozowania oraz rehabilitacji osób z chorobą Alzheimera. Ważne dla uczestniczących w Konferencji członków stowarzyszeń alzheimerowskich oraz innych osób, których bliscy cierpią na tę postać otępienia, było wielokrotne usłyszenie z ust autorytetów, że schorzenia nie można wyleczyć, ale opracowano farmaceutyki oraz metody rehabilitacji, które - jeśli zostaną wcześniej zastosowane - pozwalają wydłużyć czas dobrego funkcjonowania pacjenta, stabilizując objawy i dolegliwości. To dało wiarę i wzmocniło nadzieję obecnym. Cenne dla tych osób było także uzyskanie informacji związanych z możliwością uzyskania przez nich w środowisku lokalnym pomocy w procesie sprawowania długotrwałej i wyczerpującej opieki nad chorym.

Konferencja stanowiła także okazję do zaprezentowania osiągnięć naszego regionu w zakresie leczenia osób dotkniętych chorobami otępiennymi oraz innowacyjnych rozwiązań stosowanych w procesie rehabilita-

cji i opieki nad osobami dotkniętymi chorobą Alzheimera.

Licznie zgromadzeni uczestnicy Konferencji, niejednokrotnie przybyli z odległych rejonów kraju, zostali bardzo serdecznie powitani w Zielonej Górze. Uroczystego otwarcia Konferencji (wzbogaconego refleksją na temat istotności podejmowanej problematyki konferencyjnej, znaczenia Uczelni w krzewieniu wiedzy, roli marzeń w dokonywaniu zmian rzeczywistości) dokonali: Prorektor ds. Studenckich - prof. UZ, dr hab. Longin Rybiński, Kierownik Zakładu Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej - prof. UZ, dr hab. Grażyna Miłkowska, Prezes Lubuskiego Stowarzyszenia Wsparcia Opiekunów i Osób Dotkniętych Chorobą Alzheimera - mgr Jolanta Danielak.

Bogaty program konferencji został zrealizowany. W sesji plenarnej, której moderatorami byli Prof. dr hab. n. med. Andrzej Potemkowski i Prof. dr hab. Józef Binnebesel, wysłuchano wykładów:

1. *Choroba Alzheimera - jedno schorzenie, wiele zadań dla wszystkich*,
prof. dr hab. n. med. Andrzej Potemkowski, Uniwersytet Szczeciński.
2. *Choroba Alzheimera jako problem medyczny*, prof. dr hab. n. med. Jerzy Leszek, Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.
3. *Sytuacja osób dotkniętych chorobą Alzheimera i ich opiekunów w Polsce*,
mgr Alicja Sadowska, Prezes Polskiego Stowarzyszenia Pomocy Osobom z Chorobą Alzheimera.
4. *Relacyjny aspekt przeżywania żałoby w kontekście kryzysów rodzinnych*,
prof. dr hab. Józef Binnebesel, Wyższa Szkoła Edukacji Zdrowotnej i Nauk Społecznych w Łodzi.
5. *Potrzeby i oczekiwania rodziny wobec personelu medycznego*,
dr Bogusław Stelcer, Uniwersytet Medyczny im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu.

Po zakończeniu sesji plenarnej, w czasie przerwy cateringowej, toczyły się ożywione dyskusje, uczestnicy wymieniali swe doświadczenia i co także jest cenne nawiązywali „kontakty” mogące w przyszłości zaowocować współpracą. Dużym zainteresowaniem cieszyła się także wystawa prac wykonanych przez osoby dotknięte chorobą Alzheimera z Domu Dziennego Pobytu „Nestoria” w Zielonej Górze.

Po przerwie uczestnicy przystąpili do dalszej części obrad. Tematyka obrad tym razem skupiała się wokół dwóch zasadniczych obszarów tematycznych:

1. Diagnozowanie, leczenie i pozafarmakologiczne formy terapii osób z chorobą Alzheimera
 - a) *Leczenie pacjenta z chorobą Alzheimera - studium przypadku*,
prof. dr hab. n. med. Andrzej Potemkowski, Uniwersytet Szczeciński,
 - b) *Zaburzenia zachowania w przebiegu choroby Alzheimera - wyzwanie dla opiekunów i systemu opieki długoterminowej. Sprawozdanie ze spotkania przedstawicieli krajów UE 2009*, dr n. med. Katarzyna Broczek, Klinika Geriatrii Warszawski Uniwersytet Medyczny,
 - c) *Przyczyny hospitalizacji kobiet z zespołem otępiennym w oddziale psychogeriatrycznym*, lic. Edyta Głowacka, Mazowieckie Specjalistyczne Cen-

- d) *Rola Ośrodka Alzheimerowskiego w Ścinawie w systemie opieki zdrowotnej*, Lekarz neurolog Marzena Zboch, Ośrodek Alzheimerowski w Ścinawie,
- e) *Zadania Samorządu realizowane przez CUO w Zielonej Górze odpowiedzią na rosnące potrzeby starzejącego się społeczeństwa*, mgr Elżbieta Sochacka, Dyrektor Centrum Usług Opiekuńczych w Zielonej Górze,
- f) *Pozafarmakologiczne metody terapii wykorzystywane w pracy z osobami dotkniętymi chorobą Alzheimera w DDP „Nestoria” w Zielonej Górze*,

mgr Wioletta Baziuk, mgr Józef Kozanowski, Dom Dziennego Pobytu „Nestoria” w Zielonej Górze, Lubuskie Stowarzyszenie Wsparcia Opiekunów i Osób Dotkniętych Chorobą Alzheimerą,

2. Opieka nad osobami dotkniętymi chorobą Alzheimerą w rodzinie i środowisku lokalnym

- a) *Wpływ choroby Alzheimerą na funkcjonowanie rodziny*,
dr Ewa Janion, Uniwersytet Zielonogórski,
- b) *Kryzysy w rodzinach opiekujących się osobami z chorobą Alzheimerą*,
dr n. med. Wioletta Giemza-Urbanowicz, Uniwersytet Zielonogórski,
- c) *Rola i problemy opiekuna osoby chorej na chorobę Alzheimerą*,
Maria Woźny, Podkarpackie Stowarzyszenie Pomocy Osobom z Chorobą Alzheimerą,
- d) *Opieka nad osobą z chorobą Alzheimerą w percepcji opiekuna rodzinnego*,
lic. Róża Krawczak, Przedszkole w Rudnej, „Pomocna dłoń” w Ścinawie,
- e) *Organizacja opieki nad osobami dotkniętymi chorobą Alzheimerą w Polsce*,
dr Agnieszka Nowicka, Uniwersytet Zielonogórski,
- f) *Możliwości badania jakości życia osób z chorobą Alzheimerą i ich rodzin*,
dr Jolanta Lipińska-Lokś, Uniwersytet Zielonogórski.

Znaczenie podejmowanej problematyki i jej wymiar emocjonalny sprawiły, że podczas Konferencji miał miejsce swoisty panel dyskusyjny wokół doświadczeń opiekunów rodzinnych związanych z opieką nad osobą dotkniętą chorobą Alzheimerą.

Dyskusjom nie było końca i tylko czynnik czasowy zdecydował o podsumowaniu obrad i zakończeniu konferencji. W opinii organizatorów Konferencję należy uznać za udaną, co także potwierdziły liczne głosy uczestników, którzy żywią głęboką nadzieję na ponowne spotkanie o charakterze teoretyczno-praktycznym. Spotkanie tak ważne, jak to (...) *abyśmy wszyscy uwierzyli, że osoby dotknięte chorobą Alzheimerą mimo swej choroby, nadal posiadają liczne umiejętności, lecz aby one nie zanikły, trzeba je wzmacniać i w ten sposób pozwolić tym ludziom aktywnie uczestniczyć w życiu. Pomimo tego, że wyleczenie jest równie mało możliwe jak i powstrzymanie postępu choroby, to przy stosowanych obecnie lekach możliwe jest jej spowolnienie. Kontynuując opiekę, nawet przy niemożności kontaktu i wyłączenia - chronimy godność człowieka i jego niezbywalne prawo do życia!* (www.alzheimer.zgora.pl).

Jolanta Lipińska-Lokś

PRZYPISY:

¹ Prof. UZ, dr hab. Grażyna Miłkowska - przewodnicząca komitetu organizacyjnego, dr Agnieszka Nowicka - sekretarz konferencji (wraz z mgr Wiolettą Baziuk - sekretarz Lubuskiego Stowarzyszenia Wsparcia Opiekunów i Osób Dotkniętych Chorobą Alzheimerą, kierownik ds. Domu Dziennego Pobytu „Nestoria” w Zielonej Górze), dr Ewa Janion, dr Jolanta Lipińska - Lokś, dr Jarosław Bąbka - członkowie komitetu organizacyjnego;

W skład komitetu naukowego weszli: dr hab. Grażyna Miłkowska, prof. UZ w Zielonej Górze, dr hab. Jacek Błeszyński, prof. UMK w Toruniu, dr hab. Józef Binnebesel, prof. WSEZ w Łodzi, dr hab. Andrzej Potemkowski, prof. nauk medycznych Uniwersytetu

Szczecińskiego, dr hab. Jerzy Leszek, prof. Akademii Medycznej we Wrocławiu;

² Lubuskie Stowarzyszenie Wsparcia Opiekunów i Osób Dotkniętych Chorobą Alzheimerą funkcjonuje od września 2006r. Jest to pozarządowa organizacja typu non-profit. Zadaniem realizowanym przez Stowarzyszenie jest popularyzacja wiedzy na temat choroby Alzheimerą, jej patomechanizmów, uwarunkowań, procesów leczenia i wdrażania terapii pozafarmakologicznej. Podstawowym natomiast celem Stowarzyszenia jest niesienie możliwie wszechstronnej pomocy i wsparcia opiekunom i osobom dotkniętym chorobą Alzheimerą. Cel ten realizowany jest między innymi poprzez współprowadzenie oddziału wsparcia w Domu Dziennego Pobytu „Nestoria” (os. Pomorskie 28 65 - 548 Zielona Góra), który jest jedyną tego typu placówką w Zielonej Górze, gdzie osoby dotknięte chorobą Alzheimerą mogą nadal aktywnie uczestniczyć w życiu społecznym i cieszyć się radością dnia codziennego. Funkcjonuje tu także Grupa Wsparcia. Spotkania Grupy realizowane poprzez pracę fachowców z jej uczestnikami są formą pomocy dla opiekunów osób dotkniętych chorobą Alzheimerą. Celem spotkań jest wymiana doświadczeń służąca skutecznemu rozwiązywaniu różnorodnych problemów, a także nabywaniu potrzebnej wiedzy dotyczącej opieki nad chorym. Jest to również swoista grupa terapeutyczna. Stowarzyszenie pełni również funkcję centrum wsparcia, edukacji i informacji, służąc najlepiej jak potrafi lokalnej społeczności (www.alzheimer.zgora.pl).

> **Sprawozdanie z Międzynarodowej Konferencji Naukowej *Ontogeneza i promocja zdrowia w aspekcie medycyny, antropologii i wychowania fizycznego***

Z inicjatywy kierownictwa Katedry Wychowania Fizycznego Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego 20-21.09.2010 r. odbyła się konferencja naukowa pod auspicjami JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, International Association of Sport Kinetics oraz przy współudziale Polskiego Towarzystwa Antropologicznego, Wojewódzkiego Ośrodka Sportu i Rekreacji w Drzonkowie i Wydziału Nauk Biologicznych UZ.

Celem konferencji była wymiana poglądów i doświadczeń między specjalistami, promowanie kadr naukowych, upowszechnianie i pomnażanie osiągnięć nauki wśród pracowników i studentów, działanie na rzecz społeczności lokalnej i regionalnej, a także ukazanie dorobku w 10-letniej działalności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej pracowników Katedry Wychowania Fizycznego UZ.

Uczestnikami konferencji byli pracownicy naukowcy ośrodków akademickich w Polsce (Warszawa, Kraków, Łódź, Poznań, Wrocław, Kielce, Częstochowa, Szczecin, Olsztyn, Słupsk, Radom) oraz z Czech (Otomuniec), Rosji (Moskwa) i Białorusi (Brześć) zajmujący się antropologią ontogenetyczną, promocją zdrowia i sportem.

Główne obszary tematyczne konferencji obejmowały:

1. Uwarunkowania rozwoju biologicznego i motorycznego w różnych okresach ontogenezy.
2. Humanistyczno-społeczne problemy wychowania fizycznego.
3. Aspekty fizjologiczne i morfologiczne aktywności ruchowej i sportu.
4. Aspekty medyczne i paleologiczne w różnych okresach ontogenezy człowieka.

5. Interdyscyplinarne problemy kultury fizycznej i sportu.

Komitet honorowy konferencji reprezentowali: prof. Leonard Szymański i prof. Andrzej Malinowski.

Komitet naukowy konferencji reprezentowali:

- > prof. Józef Tatarczuk (przewodniczący),
- > prof. Włodzimierz Starosta (wiceprzewodniczący),
- > prof. Maria Kaczmarek (wiceprzewodnicząca),
- > prof. Ryszard Asienkiewicz (wiceprzewodniczący).

W skład komitetu organizacyjnego konferencji wchodził: dr Ewa Skorupka (sekretarz konferencji), dr Grażyna Biczysko, dr Michał Bajdziński, dr Andrzej Mroczkowski, dr Andrzej Mroczkowski, dr Marek Rokita, dr Artur Wandycz i mgr Paweł Kowalski.

Uczestników i gości konferencji uroczyste powitał przewodniczący komitetu naukowego prof. Józef Tatarczuk, a otwarcia konferencji dokonał JM Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesław Osękowski.

W wystąpieniu, Prezydent International Association of Sport Kinetics prof. Włodzimierz Starosta uroczyste wręczył honorowe członkostwo IASK prof. Józefowi Tatarczukowi oraz członkostwo Międzynarodowego Towarzystwa Motoryki Sportowej prof. Ryszardowi Asienkiewiczowi, doc. Anatolowi Gierasewiczowi (Dziekanowi Wydziału Pedagogicznego Państwowego Uniwersytetu w Brześciu) i doc. Alicji Danilenko (pracownikowi naukowemu Uniwersytetu w Brześciu).

Kierownik KWF prof. UZ Ryszard Asienkiewicz przedstawił historię powołania Katedry, usytuowanie w strukturze Uczelni, skład osobowy pracowników, główne kierunki badań naukowych i prac rozwojowych realizowanych w jednostce, osiągnięcia zespołu i priorytety związane z rozwojem kierunku Wychowanie fizyczne.

Spotkanie było również okazją do podziękowania współtwórców Katedry-pierwszemu kierownikowi prof. Leonardowi Szymańskiemu, który w pierwszych latach działalności KWF tworzył zespół naukowo-dydaktyczny, nawiązywał współpracę naukową z ośrodkami akademickimi w Polsce i poza granicami, wspierał doktorów do uzyskania habilitacji, zabezpieczał obiekty sportowe, a także pozyskiwał przychylność władz miasta. Z tworzeniem i działalnością Katedry od pierwszych lat jej funkcjonowania zaangażowany był prof. Józef Tatarczuk, który kontynuował zamierzenia poprzedniego kierownika w latach 2002-2009 oraz rozwijał dalszą współpracę naukową, dydaktyczną i organizacyjną. Z działalnością KWF we wszystkich jej obszarach związany był prof. Andrzej Malinowski, inicjator wieloaspektowych badań auksologicznych dzieci i młodzieży Ziemi Lubuskiej, których pokłosiem były liczne monografie. Adresatami podziękowań za wspieranie inicjatyw i rozwój Katedry w zakresie naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym był Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Czesław Osękowski, dziekan Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu prof. Zbigniew Izdebski, Prezydent i Zastępca Prezydenta Miasta Zielona Góra oraz poseł RP inż. Bogusław Wontor.

Sesję plenarną konferencji otworzył prof. Andrzej Malinowski referatem *Rasowe i etniczne problemy w międzywojennej antropologii polskiej*. Kolejne wystąpienia zaprezentowali prof. Włodzimierz Starosta „Znaczenie niezbędnej porcji aktywności ruchowej człowieka dla jego zdrowia i komfortu życia” oraz prof. Elena Godina

Secular Trends in Russian Populations: Past, Present and Future.

Podczas konferencji zaprezentowano 85 prac (w tym 60 referatów i 25 plakatów). W przerwie między sesjami odbył się pokaz akrobatycznego tańca (rock and roll) brązowych medalistów Mistrzostw Europy Seniorów, studentów wychowania fizycznego UZ Anny Miadzielec i Jacka Tarczyło.

Po zakończonych obradach, organizatorzy konferencji zaprosili uczestników na wspólny spacer po starówce Zielonej Góry, a następnie na kolację do palmiarni.

Ryszard Asienkiewicz

PROF. JOZEF TATARCZUK PO OTRZYMANIU HONOROWEGO CZŁONKOSTWA IASK, Z LEWEJ PRZEZYDENT IASK PROF. WLODZIMIERZ STAROSTA

PIERWSZY KIEROWNIK KWF PROF. LEONARD SZYMAŃSKI, Z PRAWEJ STRONY SEKRETARZ KONFERENCJI DR EWA SKORUPKA

PROF. ANDRZEJ MALINOWSKI

POLSKO-NIEMIECKIE KOLOKWIMUM

17-21 sierpnia 2010 r. odbyło się kolejne VIII Polsko-Niemieckie Kolokwium, tym razem w Rostocku. Kolokwium dotyczyło socjalnego i międzynarodowego wymiaru szkolnictwa wyższego w obu krajach 10 lat po wprowadzeniu systemu Bolońskiego. W składzie delegacji Uniwersytetu Zielonogórskiego byli: Prorektor ds. Studenckich prof. Longin Rybiński, Kierownik Biura Karier mgr Lilia Smoła oraz przedstawicielka Parlamentu Studenckiego, Przewodnicząca Komisji ds. Kontaktów Pozauczelnianych Anna Andrykiewicz.

Konferencje prowadzili Achim Meyer auf der Heyde, Sekretarz Generalny Deutsches Studentenwerk (DSW) oraz prof. Adam Hamrol, Wiceprzewodniczący Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich (KRASP) i Rektor Politechniki Poznańskiej.

Program konferencji obejmował cztery główne bloki tematyczne : aktualne wyniki badań dotyczących spraw studenckich, infrastrukturę socjalną szkół wyższych, międzynarodowy kontekst szkolnictwa wyższego z perspektywy instytucji i studentów oraz uniwersytety przyjazne rodzinie: wsparcie dla studentów z dziećmi w Polsce i Niemczech.

Mgr Liliana Smoła wspólnie z Katarzyną Dec-Merkle, kierownikiem Biura Obsługi Studentów Zagranicznych, Studentenwerk Schleswig - Holstein, przygotowały prezentację dotyczącą aktualnych informacji o partnerstwie Uniwersytetu Zielonogórskiego z Uniwersytetem z Kiel. Efektem tych działań jest współpraca biur karier i środowiska studenckiego obu uniwersytetów. W konferencji wzięli udział przedstawiciele Parlamentu Studenckiego z Kiel, Ingo Kolar i Kay Wolgasta.

W imieniu Uniwersytetu Zielonogórskiego Anna Andrykiewicz uzgodniła z Parlamentem Studenckim z Kiel zasady współpracy. Już 10 listopada grupa studentów z naszego uniwersytetu będzie uczestniczyła w uroczystościach 100-lecia cantenn Seneburg. Na grudzień tego roku planowana jest Polsko-Niemiecka Konferencja w Kartowie. Najważniejszą częścią współpracy będzie wspólne zorganizowanie Dni Kultury Studenckiej „Bachanalia 2011”.

Konferencje te są stałym elementem współpracy europejskiej. Kolejne IX Polsko-Niemieckie Kolokwium odbędzie się w Poznaniu w 2012 r.

Anna Andrykiewicz

KIELER WO- CHE 2010

Czerwiec to z reguły czas kiedy studenci przygotowują się do sesji. Tak samo zwykle jest i z nami, ale w tym roku czerwiec był dla nas nie tylko czasem zaliczeń i egzaminów - nam rozpoczął się wspaniale od udziału w **Kieler Woche**.

Są to słynne regaty rozgrywane w Kilonii w Niemczech. Po raz pierwszy zostały przeprowadzone w roku 1882, następnie były organizowane co roku, z przerwami tylko w latach wojen światowych.

Jest to jedna z większych imprez żeglarskich na świecie, gromadzi obecnie około 5000 żeglarzy startujących na łodziach klas olimpijskich, międzynarodowych, narodowych oraz na jachtach morskich - łącznie prawie w 30 klasach. Wraz z regatami odbywają się festyny, koncerty oraz parady jachtów i żaglowców.

Skąd tam wzięliśmy się my: Marcin Fedro i Olga Bugaj - studenci Architektury Wnętrz Uniwersytetu Zielonogórskiego?

Mieliśmy to szczęście, że reprezentowaliśmy naszą

Uczelnię na międzynarodowym spotkaniu studentów nadmorskich uczelni, które co roku odbywa się podczas Kieler Woche.

Jak to się stało, że my studenci uczelni położonej setki kilometrów od Bałtyku też tam byliśmy?

Wszystko zaczęło się dwa lata temu, kiedy Biuro Karier rozpoczęło współpracę w ramach praktyk ze Studentenwerkem Schleswig Holstein i pomimo tego, że siedziba Uczelni jest daleko od jakiegokolwiek morza, już w ubiegłym roku dwójka naszych studentów została zaproszona do Kilonii. Pojechali Bartek z ochrony środowiska i Natalia z filozofii.

Wrócili zachwyceni.

W tym roku na wyjazd zgłosiliśmy się my i zostaliśmy zakwalifikowani przez Biuro Karier i Parlament UZ.

Udział mógł wziąć każdy student naszej uczelni, który nie miał żadnych zaległości do nadrobienia. Skorzystaliśmy z okazji i teraz chcielibyśmy podzielić się z wami, jakie wrażenie zrobiło na nas Kieler Woche.

Byliśmy pierwszy raz w Kilonii w północnej części Niemiec nad Bałtykiem.

Mieszkaliśmy w domu studenta, pod opieką studentów różnej narodowości z Kilońskiego Uniwersytetu. Wzięliśmy udział w kilku wycieczkach w regionie Schleswig Holstein i np. zwiedziliśmy Lubekę i wioskę Wikingów.

Na Kieler Woche nie mogło zabraknąć żeglowania tak, że oczywiście pływaliliśmy żaglówką, co zrobiło na nas niesamowite wrażenie, Marcin bez problemów współpracował z załogą, a Olga mogła poświęcić czas swojej pasji - fotografowaniu.

Wieczorem wychodziliśmy na koncerty i dyskoteki, które odbywały się w porcie.

Nasi opiekunowie byli mili i towarzyscy, spędzaliśmy wspólnie czas.

Były i elementy zaskoczenia - przygotowywano różne dziwne narodowe kolacje, czasem sami nie wiedzieliśmy co za chwilę będziemy jeść. Ale także znalazł się czas na dobrego grilla.

Poznaliśmy studentów różnych narodowości, z którymi nadal utrzymujemy kontakt.

Zachęcamy innych - zaglądnijcie stale na stronę Biura Karier, na niej znajdzie się informacja o rekrutacji na kolejny wyjazd. Skorzystajcie z możliwości wyjazdu, nie będziecie żałować.

Władzom Uniwersytetu Zielonogórskiego, dziękujemy za wspaniałą wycieczkę.

Olga Bugaj i Marcin Fedro

NATALIA ROMANIUK,

BYC CZŁOWIEKIEM,
TO ZNACZY
LIDAWAĆ CZŁOWIEKA,

2010,

TECHNIKA CYFROWA,

DRUK PIGMENTOWY,

110X70CM

TURNIEJE TENISA STOŁOWEGO O PUCHAR JM REKTORA

dla pracowników Uniwersytetu
i ich rodzin

DZIAŁ SOCJALNY
UNIwersYTETU
ZIELONOGÓRSKIEGO
I SEKCJA
TENISA STOŁOWEGO
KU AZS
ZAPRASZAJĄ
PRACOWNIKÓW
UNIwersYTETU
ORAZ
CZŁONKÓW ICH RODZIN
DO UDZIAŁU
W TURNIEJACH

HARMONOGRAM TURNIEJÓW:

- I. -16.10.2010 (sobota)
- II.-11.11.2010 (czwartek)
- III.-18.12.2010 (sobota)
- IV.-29.01.2011 (sobota)
- V.-26.02.2011 (sobota)
- VI.-26.03.2011 (sobota)
- VII.-16.04.2011 (sobota)

Godzina: **11⁰⁰**

MAŁA SALA GIMNASTYCZNA
ul. Podgórna 50

ZAPISY W DNIU TURNIEJU
OD GODZ. 10.15 DO 10.45